

PRAXIS GRAMMATICA,

AD QUOSDAM

SCRIPTORES GRÆCOS

Congruens & apta,

VIZ.

XII priores *Luciani* Dialogos a *Dugardo* editos;

ET

Isocratis ad Demonicum Orationem admonitoriam,

NEC NON

Cum Interpretatione faciliore instructam;

Q U A E

Omnium Orationis Partium examinationem &
explicationem

Complectitur.

In usum SCHOLARUM.

Auctore Grammaticæ Practicæ Græcæ Linguæ curante.

LONDINI:

Impensis JOHAN. NOON, ad Insigne Albi Cervi in
vico vulgo dicto Ckeapside.

M DCC XXXIX.

Lectori monitum.

Quædam, *Lector erudite*, in hac PRAXI loca ad primam Grammaticæ Practicæ Græcæ Linguæ Editionem referuntur; quæ omnia ad Secundam longè auctiorem, & nuperrimè editam, Tibi, ut infra monstratum, accommodare placebit.

<i>Pag.</i>	<i>lin.</i>	<i>...</i>	<i>pro</i>	<i>lege</i>	<i>Pag.</i>	<i>lin.</i>	<i>...</i>	<i>pro</i>	<i>lege</i>
21.	24.	...	32.	35.	41.	4.	...	15.	16.
ib.	28.	...	71.	76.	ib.	11.	...	104.	122.
22.	4.	...	32.	35.	43.	8.	...	84.	100.
ib.	12.	...	31.	34.	44.	28.	...	20.	21.
ib.	13.	...	33.	37.	65.	8.	...	79 & 85.	34. 95.
ib.	17.	...	86.	102.	ib.	12.	...	79.	95.
ib.	39.	...	32.	35.	67.	26.	...	39.	43.
ib.	ult.	...	87.	103.	ib.	27.	...	24.	26.
23.	5.	...	31.	34.	68.	29.	...	37.	41.
32.	4.	...	39.	43.	70.	8.	...	95.	113.
34.	3.	...	20.	21.	72.	8.	...	37.	41.
35.	9.	...	126.	144.	74.	17.	...	114.	133.
ib.	21.	...	131.	149.					

22 JY 59

I

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ LUCIANI
ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ SAMOSATENSIS
ΔΙΑΛΟΓΩΝ DIALOGORUM
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Liber 1.

Διάλογος ἀ.

Κύκλωπος καὶ Ποσειδῶνος.

ΚΤΚ. Ω Πάτερ! οἵα πέ-
ωνθα ωστὸ τὸ κα-
ταρχίτω ξένος, ὃς
μεθύσας ἔχετύφλωσέ με, κοιμω-
μένῳ δηπιχθίσας. ΠΟΣ. Τίς Ἰ
ο ταῦτα πολμήσας, ὡς Πολύ-
Φημε; ΚΤΚΛ. Τὸ μὲν πρώ-
τον "ΟΥΤΙΝ ἔσωτὸν ἀπεκάλει,
ἐπεὶ Ἰδιέφυγε, καὶ ἔξω οὐδὲ βέ-
λλει, Ὁδυσσός ὁνομάζεσθαι
ἔφη. ΠΟΣ. Οἶδα ὃν λέγεις,
τὸν Ἰθακήσιον, ἐξ Ἰλίου δὲ αἰνέ-
πλει. αἱλλὰ πῶς ταῦτ' ἔπειρ-
ξεν, γάδε πάνυ ἐνθαρρήσειν;
ΚΤΚΛ. Καλέλαβον δὲ τῷ ἀν-
τρῷ, διπό τῆς νομῆς αἰναρέ-
ψας, πολλάς τινας δηπιέχαλδ-
οντας δηλονότε τοῖς ποιμνίοις.
ἐπεὶ Ἰδηκα τῇ Θύρᾳ τὸ πῶ-
μα (πέτρῃ δέ ἐσι μοι παμ-
μεγέθης) καὶ τὸ πῦρ αἰνέκασα,
σκιπασάμενος δὲ ἔφερον δέν-
δρον διπό τὸ ὄρχος, ἔφανησαν
διποκρύπτειν αὐτὰς πειρώμενοι,
ἔγω Ἰδηκα συλλαβεῖν αἰντῶν τίνας,
ωστερ εἰκὸς οὐ, κατέφαγον
ληγάς οὐτας. ἐνταῦθα οἱ πα-
ναργό-

Dialogus 1.

Cyclópis & Neptuni.

CYC. Ο Pater! qualia pa-
sus sum ab execra-
bili isto hospite,
qui me inebriatum excæcavit,
somnia gravatum aggressus. NEP.
Quis vero est, qui isthæc facere
ausus fuit, Polypheme? CYC.
Principiò quidem seipsum Ne-
minem vocabat, postquam au-
tem effugit, atque extra tela,
(ut dicitur) fuit, Ulyssem no-
minari se aiebat. NEP. Novi,
quem dicis, Ithacensem illum;
ex Ilio autem navigabat. Sed
quo pacto hæc fecit, cum ani-
mosus admodum non sit? CYC.
Deprehendi in antro, è pascuis
domum reversus, multos quo-
dam, insidiantes videlicet pecu-
arii. Posteaquam autem ap-
posui foribus operculum, (saxum
autem quoddam mihi est per-
quam magnum) atque ignem
resuscitavi, accensâ arbore, quam
de monte mecum ferebam, vii
sunt abscondere sese parare.
Ego verò comprehensos ipso-
rum quosdam, ut par erat, de-
voravi, ut qui prædones essent.
Hic versutissimus ille, sive Ne-
mo,

B

ναργόται^Θ ἐκεῖν^Θ, εἴτε ΟΥΤΙΣ, εἴτε Ὀδυσσές ίω. δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι ἔγχεας, ήδυ μὲν καὶ ἔνοσμον, ὅπεραλδυτάτον ἢ καὶ ταρχαδέσατον. ἀπαντά γὰρ ἐνθύς ἐδόκει μοι ἀφέρεσθαι τινόντι, καὶ τὸ ασῆλαιον ἀντὸν ἀνερέφετο. καὶ γὰρ ἔτι ὅλως ἐν ἐματῶ ἡμίων. τέλ^Θ ἢ, ἐς ὑπὸν κατεισάσθιων. οὐ γάρ ἀποξύσας τὸν μοχλὸν, καὶ πυρώσας γε, προσέτι ἐτύφλωσέ με καθέδυοντα. καὶ ἀπὸ ἐκείνης τυφλός είμι σοι, ὡς Ποσειδόν. ΠΟΣ. Ως βαθὺς ἐκοιμήθης ὡς τέκνου· οὐ γάρ ἐξέθορες μελαχὺ τυφλόμυρος. οὐ δὲ οὐδὲ Ὀδυσσές πῶς διέφυγεν; γάρ γὰρ ἐν οἴδιτι ὅτι ἐδωήθη δοτοκινῆσαι τινὰ πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας. ΚΥΚΛ. Ἀλλὰ ἐγὼ ἀφεῖλον, ως μᾶλλον αὐτὸν λάθοιμι ἐξιόντα. καὶ καθίσας ἀντὶ τῆς θύρας, ἐθήρων τὰς χεῖρας ἐπιπλάσας, μόνα παρεὶς τὰ πρόσωπα ἐστῶν νομίων, ἐντελάμψη^Θ τῷ κελῷ, ὅπόσσα ἐχεῖν περίτελεν αὐτὸν ἔπειρος ἐμός. ΠΟΣ. Μανθάνω, ταῦτα ἐμένοις ὅτι γε ἐλαθενταξελθών σε. ἀλλὰ τὰς ἄλλας γε Κύκλωπας ἔδει ὅπιοντασθαι ἐπ' αὐτὸν. ΚΥΚΛ. Συσκάλεσα, ως πάτερ, καὶ γάρ κανον. ἐπεὶ γάρ εἴρουτο τῷ ὅπιοντασθαι^Θ τὸ ὄνομα, καύγων ἐφίω, ὅτι ΟΥΤΙΣ ἐστι, μελαγχολῶν οιηθέντες με, ως χοντοπιονίτες, γάτω κατεσοφίσατο με οἱ κατάρεψη^Θ, τῷ ὄνοματι. καὶ μάλιστα ἡνίαστε με, ὅτι καὶ ὁ νεοδίζων

mo, sive Ulysses fuit, pharmacum quoddam infusum dat bibendum, dulce quidem & fragrans illud, sed ad struendas infidias præsentissimum, & turbulentissimum. Nam statim omnia videbantur mihi, illud poto, circumagitari, & antrum ipsum invertebatur, & prorsum apud me amplius ipse non eram. Postremò autem somno corruptus jacui. Ille verò exacuto vecte, eodemque igne succenso, insuper etiam excæcavit me dormientem. Ab eoque tempore cæcus tibi sum Neptune. N E P. Ut altè nimis dormiisti ô fili, qui non exilueris, cum interea excæcareris. Ulysses igitur ille quo pacto effugit? Non enim, sat scio, potuit dimovere saxum à foribus. C Y C. At ego amovi ipsum, quoniam facilius illum comprehenderem inter egrediendum. At collocato meipso ad fores, extensis manibus venabar, solis dismissis in pascua ovibus, & arieti negotio dato, quænam ipsum agere pro me oporteret. N E P. Intelligo rem, sub illis latuit te clam se subducens. At cæteros certè Cyclopas conveniebat te invocare contra ipsum. C Y C. Convocavi illos, pater, atque etiam venerunt. Sed postquam me interrogassent infidioris nomen, atque ego dicerem Neminem esse, insanire me arbitrati discesserunt. Ita impo- suit mihi execrabilis, nomine. Et quod maximè mihi ægrè fuit, contumeliosè objecta mihi calamitate hâc, nè pater quidem Neptunus, inquit, te sanabit. N E P. Confide fili, ul- ciscar

νεοδίζων ἐμοὶ τὰς συμφοράν, γάρ ὁ πατέρις Φησιν, ὁ Ποτειδῶν
ιάσεται σε. ΠΟΣ. Θάρσει ὡς
τέκνου ἀμιηζματικὸν αὐτὸν, ὡς
μάθῃ, ὅτι εἰ καὶ πήρωσιν μοι
οὐφθαλμῶν οἰσθαι αἰδιώσατον,
τὰ γῆν τῶν πλεόντων τὸ σώζειν
αὐτὸς καὶ διπλλιώσαι ἐπ' ἐμοὶ
πρόσεστι. πλεῖ δὲ ἔτι.

Διάλογος β'.

ΜΕΝΕΛΑΣ καὶ Πρωτέως.

MEN. **Α**λλὰ ὑδωρ μέν σε
γίνεσθαι, ὡς Πρωτεῦ,
ἢ καὶ ἀπίθανον, ἐνάλιον γε
ὄντα· καὶ δένδρου ἔτι, Φορητόν·
καὶ ἐσ λέοντα ὅποτε αἰλλαγεῖν,
ὅμως γάρ τοτε ἔξω πίσεως, εἰ
δέ καὶ πῦρ γίνεσθαι διωστὲν ἐν
τῇ θαλάτῃ οἰκεῖλα, τοτε πάντα^ν
θαυμάζω, καὶ ἀπιστῶ. ΠΡΩ. Μή θαυμάσῃς, ὡς Μενέλαος γί-
γνομαι γάρ. MEN. Εἴδον καὶ
αὐτός. ἀλλά μοι δοκεῖς, (εἰρη-
σε) γάρ τοι γοητείαν τινὰ
προσάγειν τῷ περγυματι, καὶ
τὸς οὐφθαλμὸς ἔξαπαλαγὸν τῶν
οὐρῶν, αὐτὸς γάρ τοι ποιεῖτο γινό-
μην. ΠΡΩ. Καὶ τίς ἀντὶ
ἀπάτης ὅπτι τῶν γάτων ἐναρ-
γῶν γέροιτο; εἰς ἀνεῳγμένοις
τοῖς οὐφθαλμοῖς εἶδες, εἰς δοσα
μετεποίησα ἐμαυτὸν; εἰ δέ
ἀπιστεῖς, καὶ τὸ περγυματι φύετες
εἶναι δοκεῖ, Φαντασία τις πρὸ^{τό}
τῶν οὐφθαλμῶν ισαμένη, ἐπει-
δῶν πῦρ γένωμαι, προσένευχέ
μοι

ciscar enim ipsum, ut sentiat, etiam si cæcitatem oculorum mederi impossibile sit, navigantes certè tamen servare vel perdere, penes me esse. Navigat autem adhuc.

Dialogus 2.

Menelai & Protei.

MEN. **Α** T in aquam te con-
verti, Proteu, in-
credibile non est, marinus uti-
que cum sis; etiam arborem
fieri, tolerabile; & in leonem
aliquando muteris licet, tamen
neque hoc supra fidem est.
Quod si autem & ignem te
fieri possibile est, cum in mare
habites, hoc omnino miror, ne-
que adducor ut credam. PROT.
Nec mireris Menelæe, fieri enim
soleo. MEN. Vidi & ipse,
sed videris mihi (dicetur enim
hic apud te) præstigias qua-
dam adhibere rei, atque intuen-
tium oculos decipere, cum in-
terim ipse nihil tale fias. PROT.
Et quænam adeò deceptio
in rebus sic manifestis fieri
queat? An non apertis oculis
vidisti, in quæ multa ipse me
transformaverim? Quod ni cre-
dis, & res hæc tibi falsa vi-
detur, nempe apparentia quæ-
dam inanis ante oculos obver-
sans, posteaquam ignis factus
fuerit, applica mihi, heus gene-
rofe
B 2

4 Ποσειδῶν^ῷ καὶ Δελφίνων

μοι, ὡς γρυναστάτε, τινὶ χεῖρι.
εἶσῃ γὰρ, εἰ ὄρῶμαι μόνον, ηὔ
καὶ τὸ καίειν τότε μοι πρόσεστιν.
ΜΕΝ. ἐκαὶ ἀσφαλῆς ηὔτερον,
ὡς Πρωΐδη. ΠΡΩ. Σὺ δέ μοι,
Μενέλαε, δοκεῖς γέδε τολύπεν
ἴωρεκέντας τῶποις, γέδε ὁ πάρει
οἱ ιχθύς ἔτερος εἰδέναι. ΜΕΝ.
Ἄλλα τὸν μὲν τολύποις εἶδον.
αἱ πάρεις δέ, οὐδέως αὖ μάθοι-
με τούτης σα. ΠΡΩ. Οποίᾳ αὖ
τούτρος προσελθών αἴρμόσῃ τὰς
κοιλίας, καὶ τροσφύς ἔχῃ^{τούτη} τὰς
τολεκτανὰς, ἀκένη ὄμοιον
ἀπεργάζεται^{τούτη} ἔκαπτον, καὶ μετα-
βάλλει τὸ χρόαν, μιμήμεν^ῷ
τινὶ πέτρῃ, ὡς αὖ λάθυ τὰς
αλιέας, μηδὲ διαλλάττων, μηδὲ
Φανερὸς ὡν Διχή τοτε; ἄλλ
ἔσοικως τῷ λίθῳ. ΜΕΝ. Φασι
ταῦτα. τὸ δέ σὸν τολλῶ τα-
ρεχδοξότερον, ὡς Πρωΐεν. ΠΡΩ.
Οὐκ οἶδα, ὡς Μενέλαε. τίνι
αὖ ἄλλῳ πιστόσειας, τοῖς σε-
ωτῆς ὄφθαλμοῖς αἰπισῶν; ΜΕΝ.
Ίδων εἶδον. ἄλλα τὸ τρεχγυμα
τεργίσιον, τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ
διώργυνεσθαι.

Διάλογος γ.

Ποσειδῶνος καὶ Δελφίνων.

ΠΟΣ. ^ῷ **E**γγε ὡς Δελφῖνες, ὅτι
αἱ φιλάνθρωποι
ἴσε, καὶ πάλαι μὲν τὸ τῆς Ἰνδοῦ
πατέρος ὅπερ τὸ Ιαθμὸν ἐκομί-
σατε, πατερεξάμενοι ἀπὸ τῶν
Σκιρωνίδων μῆτρας μητρὸς ἐμ-
πεσόν.

Nepluni & Delphinum.

rose tu, manum. Nimirum
senties, videárne tantum ignis,
an & urendi vim habeam MΕ-
NΕL. Periculorum est exper-
imentum hoc Proteu. PROT.
At tu Menelae videris mihi ne-
que Polypum vidisse unquam,
neque etiam quid pisci huic ac-
cidere soleat, scire. MΕNΕL.
Verū Polypum ipsum quidem
vidi: quæ verò accident illi,
libenter ex te cognoverim.
PROT. Cuicunque faxo ac-
cedens, acetabula sua appli-
cuerit, atque affixus inhæserit
cirramentis, illi seipsum simi-
lem efficit, mutatque colorem,
imitando saxum, quo videlicet
lateat pescatores, nihil ab illo
varians, neque manifestus exi-
stens ob hoc, sed assimulatus
lapidi. MΕNΕL. Ferunt hæc.
Sed tuum hoc est incredibili-
lius Proteu. PROT. Nef-
cio, Menelae, cuinam alteri
facile credas, qui tuis ipsius
oculis non credas. MΕN. Vi-
dens equidem vidi, sed tamen
monstrosa res est, eundem ig-
nem atque aquam fieri.

Dialogus 3.

Neptuni & Delphinum.

NEPT. **L**udo, recte facitis
Delphines, quod
semper hominum amantes estis.
Nam & olim Inūs filium in
Isthmum portāstis, exceptum à
Scironiis scopulis, unde cum
matre

πεσόν. καὶ νῦν σὺ τὸν κιθαρώδὸν τὸν τὸν σὺν Μηθύμνης ἀναλαβὼν, ἐξενήξω ἐς Ταίναρον αὐτῇ σκύλῃ καὶ κιθάρᾳ. καὶ τὸν πλεῖστον πακῶς ταῦτα τῶν ναυτῶν διπολλύμενον. ΔΕΛΦ. Μή Θαυμάσγε, ὡς Ποσειδῶν, εἰ τὸς αἰνθεώπες ἐν ποιεῖμεν, ἐξ ἀνθρώπων γε καὶ αὐτοὶ ιχθύες ψυχόμενοι. ΠΟΣ. Καὶ μέμφομαί γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι υμᾶς καταναυμαχήσας μετέβαλε, δέον χαρωπῶς μόνον ὥστε τὸς ἀλλαγῶν τοπογράφων. ὅπως γάν τὰ καὶ τὸν Αρέιον τὸν ἐγένετο, ὡς Δελφίν; ΔΕΛΦ. Οὐ πεισταὶ δρόποι, οἵμαι, ἔχαιρεν αὐτῷ, καὶ πολλάκις μετεπέμπετο αὐτὸν ὅπι τῇ τέχνῃ. οὐ δὲ πλετίσας πλῆρε τῷ τυρχίνῳ ἐπεβύμησε πλοΐσας οἴκαδε ἐς τὴν Μηθύμναν, θηποδειξάσθι τὸν πλεύτον. καὶ θηπεῖας πορθμείς τινὸς πακέργων αὐδρῶν, ὡς ἔδειξε πελλὶ ἄγων χρυσὸν καὶ ἀργυρού, ἐπει τῇ μέσον τὸ Αιγαῖον ἐγένετο, θηπεῖας πλοΐσον αὐτῷ οἰναῦ. οὐ δέ, (ηπροώμενος γὰρ ἀπαντα παρεχούσαν τῷ σκάφῳ) ἐπεὶ ταῦτα υμῖν δέδοκ), ἔφη, αἱλλὰ τὴν σκύλην ἀναλαβόντα με, καὶ ἀσαντα θεῆνόν τινα ἐπέμαυτῷ, ἐκόντα ἐάσσατε ρίψας ἐμαυτὸν. ἐπέτρεψαν οἱ ναῦ. καὶ ἀνέλαβε τὴν σκύλην, καὶ ἤσε πάντα λιγυρῶς, καὶ ἐπεσεν εἰς τὴν Θάλατταν, ὡς αὐτίκα πάντας διπολλάτημεν^Θ. ἐγὼ δὲ υπολαβὼν, καὶ ἀναθέμεν^Θ αὐτὸν, ἐξενηξάμενος ἔχων εἰς Ταίναρον. ΠΟΣ. Ἐπανῶ τῆς

Φιλο-

matre præcipitatus fuerat. Et nunc tu citharædo isto Μεθύμνensi, cum ipso ornatu & cithurâ recepto, in Τænarum enatâsti, neque passus es miserè à nautis perdi illum. DELPH. Nè mireris, Neptune, si hominibus benefacimus, nam & ipsi ex hominibus pisces facti sumus. NEPT. Atque equidem ob id reprehendo Bacchum, quod vos navali prælio superatos ita transformavit, cum deberet captivos solum in deditiōnem accipere, quemadmodum & cæteros in potestatem rededit. Sed quo pacto, quod huic Arioni accidit, sese habet, Delphin? DELPH. Periander iste, puto, delebatur homine, ac sæpe illum ac se accersebat artis gratiâ. Ille autem dives jam factus à tyranno, concupiuit, navigando in patriam Μεθύμνam videlicet, spectandas ibi divitias suas exhibere. Ac consensâ ad trajiciendum navi hominum quorundam sceleratōrum, posteaquam indicavit se multum auri & argenti secum ferre, ubi ad medium fermè Αἰγαῖum perventum fuit, insidiari illi nautæ cœperunt. Ille verò (nam auscultabam omnia juxta navigium natando) quoniā jam hoc vobis ita visum est, inquit, ac me saltē asumpto ornatu, & decantato prius mihi-ipsi funebri aliquo carmine, volentem finite præcipitare me-ipsum. Concesserunt nautæ. Tum ille assumpit ornatum & quiddam planè blandum cecinit, & cecidit in mare, tanquam statim omnino moriturus. Ego verò excepto atque

6 Ποσειδῶνος καὶ Νηρῆδων.

φιλομονίας ἀξιον γὰρ πόν μισθὸν διποδέδωκας αὐτῷ τῆς ἀχροάσεως.

Διάλογος δ'.

Ποσειδῶνος καὶ Νηρῆδων.

ΠΟΣ. Τὸν μὲν σενὸν τὴν, ἐξ οὗ ή τῶν καλλέχθη, Ἐλλήστοντος ἀπ' αὐτῆς καλέσθω. Τὸν δὲ νεκρὸν, υμεῖς ὡς Νηρῆδες παρεχλαβόσσαν, τῇ Τρεώδῃ προσενέγκατε, ως ταφέιη ωστὸν τῶν ὅπιχωείων. ΝΗΡ. Μηδαμῶς, ὡς Πόσειδον. ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν τῷ ἐπωνύμῳ πελάγει τεθάφθω. ἐλεῖμψον γὰρ αὐτὴν οἰκτισα ωστὸν τῆς μητρικᾶς πεπονθῆν. ΠΟΣ. Τὴν μὲν, ὡς Ἀμφιτρίτη, ως Θέμις. ωδὲ ἀλλως καλὸν ἐνταῦθα πατεῖσθαι αὐτῇ, ἀλλ' ὅπερ ἔφιλον, ἐν τῇ Τρεώδῃ ἐν τῇ Χερρονήσῳ τεθάψει, ἐκεῖνο ως παρεχμύθιον ἔσαι αὐτῇ, ὅτι μείδη δίλιγον τὰ αὐτὰ καὶ ή Ινώ πείσει, καὶ ἐμπεσεῖ. ωστὸν τὴν Αθάμαντος διωκομένη εἰς τὸ πελάγος, απ' ἀκρας τὴν Κιθαιρῶντος, καθόπερ καθίκει ἐς τὸ Θάλασσαν, ἔχοντα καὶ τὸ ιόν ὅπλο τὸ αγκάλης. ΝΗΡ. Αλλὰ κακείνια σῶσαι δέσσει, χαροσάμυντος τῷ Διονύσῳ. τροφὸς γὰρ αὐτῷ καὶ τίτθη ή Ινώ.

ΠΟΣ.

Neptuni & Nereidum.

atque imposito illo, enatavi una cum ipso in Tænarum. NEPT. Laudo studium erga Musicam tuum: dignam enim mercedem retulisti ipsi pro eo quod auscultaras.

Dialogus 4.

Neptuni & Nereidum.

NEPT. F Retum hoc quidem angustum, in quod puella præcipitata est, Helle-spontus ab ipsa vocetur. Cadaver autem ipsum, vos Nereides acceptum, in Troadem auferte, ut ab incolis sepeliantur. NERE. Nequaquam, Neptune sed hic in cognomini pelago sepeliantur. Miseremur enim ipius, ut quæ maximè miserabilia à novercâ passa fuerit. NEPT. At hoc quidem, Amphitrite, fas non est, neque etiam alias honestum hic illam alicubi sub arenâ jacere: Sed quod dixi, in Troade, in Chersoneso mox sepelietur. IL lud autem pro solatio ei erit, quod paulo post eadem, ipsa quoque Ino patietur, & præcipitabitur, persequente illam Athamante, in pelagus ex summo Cithærone, quæ in mare porrigitur, filium etiam in ulnis gestans. NERE. Sed & illam servare conveniet, gratiam hanc Baccho faciendo. Educat enim illum Ino, eadémque nutrix illius fuit. NEPT. Non decebat adeò pravam. Sed tamen

ΠΟΣ. Οὐκ ἔχειν ὅτῳ πονηρὸν ἔσαν. ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ ἀχαριστεῖν, ὡς Ἀμφιρίτῃ, ὥκ ἀξιον. ΝΗΡ. ἄνην ἐσεῖς τί παθεῖσα καλέπεσεν δύτῃ τῷ κελεῖ; ὁ αἰδελφὸς ἐσεῖς οὐ Φρύξιος ἀσφαλῶς ὄχει). ΠΟΣ. Εἰκότως. Νεανίας γῳ, καὶ διώας ἀντέχειν πρὸς τινὰ φορέν. οὐδὲ, τῷ αἰηθείας ὅπισσας ὄχυρατος παρεχόξε, καὶ αἰπιδεῖσα ἐσεῖς βάθιος ἀχανὲς, σπιλαγχεῖσα, καὶ τῷ θάμβει αἷμα χεθεῖσα, καὶ ιλιγγιάσασα πρὸς τὸ σφοδρὸν τὸ πολέμεως, ακροτῆς ἐγένετο τῷ κερατῶν τῷ κελεῖ, ὃν τέως αἰπειληπτό, καὶ καλέπεσεν ἐσεῖς τὸ πέλαγος. ΝΗΡ. Οὐκέντιν ἔχειν τοῦ μηλέρε τοῦ Νεφέλων βούθειν πιπλίση; ΠΟΣ. Ἐχειν. ἀλλὰ οὐ μοιρεῖ πολλῶ τοῦ Νεφέλης διωαλωτέρε.

Διάλογος έ.

ΞΑΝ. **Δ**Εξαίμε, ὡς Θάλασσα, δεινὰ πεπονθότα, καλάσθεσόν με τὰ τραύματα. ΘΑΛ. Τί τέτο, ὡς Ξάνθε; τίς σε καλέπαυσεν; ΞΑΝ. "Ηφαῖος. ἀλλ' αἰπιλαθεύκωμαι ὅλως ὁ κακοδαιμών, καὶ ζέω. ΘΑΛ. Διὰ τί δέ σοι σύνεβαλε πὸ πῦρ; ΞΑΝΘ. Διὰ τὸ γὸν τὸ Θέτιδος ἐπεὶ γῳ φοιδόντας τὸς Φρύγας ικέτευσα, ὅδ' ὥκ ἐπαύσατο τὸ οὔργης, ἀλλ' ὥστε

men Baccho non gratificari, Amphitrite, indignum foret. NERE. Sed quid accidit huic, quod ex ariete decidit? frater autem ejus, Phryxus tutò vehitur? NEPT. Meritò. Adolescens enim est, & contra impetum obſistere potest. Illa verò, eò quod insueta ejus rei erat conſcenſo vehiculo inuſitato & despiciendo in vastam profunditatem perculta animo, & pavore pariter attonita, præterea vertigine correpta, præ vehementiā & impetu volatūs, retinere cornua arietis ampliū non potuit, quibus se eo usque ſuſtentaverat, atque ita in mare decidit. NER. An non igitur matrem ipſius Nephelen decebat opem ferre cadenti? NEPT. Decebat ſanè, ſed Parca, quām Nephela, multò potentior eſt.

Dialogus 5.

XAN. **S**Uſcipe me, ὁ Μαρ, gravia paſſum, extingue mea vulnera. MAR. Quid hoc rei eſt, Xanthe? qui te deuſſit? XAN. Vulcanus, ſed in carbones prorsus redactus ſum miser, & effervesco. MAR. Cur autem tibi injecit ignem? XAN. Propter filium Thetidis. Postquam enim occidentem illum Phrygas, ſupplex deprecatus ſum, ille autem ab irā nihil remiſit, ſed cadaveribus etiam ob-

8 Διὸς, Ἀσκληπιοῦ, καὶ Ἡεργκλέας.

Ἐν νεκρῶν ἀπέφευγε μοι τὸν
ροῦσθ, ἐλεῆσας τὰς αἰθλίας, ἐ-
πῆλθον, ὅπικλύσας θέλων, ὡς
Φοεῦθεῖς ἀπόχοιο τὸν αἰνδρῶν.
ἐνταῦθα δὲ Ἡφαῖς Θ., (ἔτυχε γὰρ
πλησίον πάνταν,) πᾶν δύσον οἴμαι,
πᾶν εἶχε καὶ δύσον τὴν Αἴτνην,
καὶ εἴποδι ἀλλοθι, Φέρων, ἐ-
πῆλθέ μοι, καὶ ἔκανσε μὲν τὰς
πλελέας, καὶ μυρίκας ὀπῆσε
καὶ τὰς κακοδαίμονας ἵχθυς,
καὶ τὰς ἐγχέλυνας αὐτὸν δὲ
ἔμετον περικαχλάσας ποιήσας,
μικρῷ δεῖν ὅλον ξηρὸν εἴργασθι.
ορέας δὲ τὸν δύνασθαι πάντα
τὸν ἐκκαμάτων; ΘΑΔ. Θο-
λερὸς, ὁ Ξάνθε, καὶ θερμὸς, ὡς
εἰκός. τὸ αἷμα μὲν δύποτε τὸ νε-
κρῶν, ηὐθέρην δὲ, ὡς Φῆς,
δύποτε τὰς πυρός. καὶ εἰκότως, ὁ
Ξάνθε, ὃς ὅπι τὸν εὔμονον ψὸν ὀρ-
μησάς, καὶ αἰδεωθεὶς ὅτι Νε-
ρεΐδος οὐσίας λέγει. ΞΑΝ. Οὐκ
ἔδει τὸν ἐλεῆσας γείτονας ὄντας
τὰς Φεύγας; ΘΑΔ. Τὸν Ἡ-
φαῖον καὶ τὸν ἔδει ἐλεῆσας Θέ-
τιδος ψὸν ὄντα τὸν Αχιλλέα.

Jovis, AEsculapii, & Hercul.

obstruxit mihi alveum, ego mi-
seratus miserorum, occurri ut
aquis involverem illum, quod eo
periculo absterritus, ab cæde
virorum cessaret. Ibi igitur
Vulcanus, (aderat enim prope
forte existens) universo igne,
quantum, opinor, usquam habe-
bat, quantumque & in AEtne,
& si quibus aliis locis erat, al-
lato, processit obviam: ac exus-
fit equidem ulmos, & myricas,
affavit autem & infelices pisces
& anguillas. Me verò cum
effervescere fecisset, parùm ab-
fuit, quin totum siccum reddi-
derit. Vidésne igitur quo pa-
cto exustionibus istis deforma-
tus sim. MAR. Turbidus es,
οὐ Xanthe, & calidus, ut con-
sentaneum est: crux, à cada-
veribus, calore autem, ut aīs,
ab igne veniente. Ac merito,
Xanthe, ut qui contra filium
meum impetum feceris, non ve-
ritus, quod Nereidis filius ille
esset. XAN. An non igitur de-
cebat misereri me Phrygum, vi-
cinorum adeò meorum? MAR.
Vulcanum verò an non contra
decebat misereri Achillis, The-
tidis adeò filii?

Διάλογος 5.

Διὸς, Ἀσκληπιοῦ, καὶ Ἡερ-
γκλέας.

ΖΕΥΣ. ΠΑύσαθε, οὐ Ασκλη-
πιον τοιεὶς καὶ Ήεργκλεῖς,
ἰείζοντες πρὸς αἰλῆλας ὡσπερ
ἄνθρωποι. αἴπρεπη γὰρ ταῦτα,
καὶ

Dialogus 6.

Jovis, AEsculapii, &
Herculis.

JOV. D Efinite, οὐ AEsculapii,
& tu Hercules,
contendere inter vos jurgiis,
perinde ut homines. Indecora
enim

Διὸς, Ἀσκληπιοῦ, καὶ Ἡρακλέους.
 καὶ ἀλλότερα τὰ συμποσία τῷ θεῶν. ΉΡΑΚ. Ἀλλὰ ἐθέλεις, ὁ Ζεῦ, τυπού τὸ Φαρμακέα προκαταλίνεοθαί με; ΑΣΚΛ. Νη̄ Δία, καὶ ἀμένων γάρ εἴμι. ΉΡΑΚ. Καλὰ τί, ὁ ἐμβρέστης; η̄ διότι σε, ὁ Ζεῦς σκερεγύνωσεν, ἀ μὴ θέμις ποιεῦντα, τινῆς τοῦ κατέλεον αὐθίς αἴθανασίας μετείληφας; ΑΣΚ. Ἐπιλέλησαι γὰρ σὺ, ὁ Ἡρακλεῖς, σὺ τῷ Οἴτῃ καταφλεγεῖς, ὅτι μοι ὀνειδίζεις τὸ πῦρ; ΉΡΑΚ. Οὐκέντις καὶ ὅμοια βεβίωτοι μην, ὃς Διὸς μὲν γός είμι, τοσαῦτα τὸ πεπόνηκα σκαθάριζων τὸ βίον, θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ αὐθέωπος νέεισάς τιμωρόμενος. σὺ τὸ ρίζοτό μου εἶ καὶ αγύρτης νοσήσοι μὲν ἵσως αὐθέωποις χρήσιμος ὅπιθίστεν τὸ Φαρμακίων, ἀνδρῶδες τὸ γένος ὅπιδειγμένος. ΑΣΚΛ. Εὐ λέγεις, ὅτι σε τὰ ἐγκαύματα ιασάμενος, ὅτι πρώτης ἀνῆλθες ημίφλεγος, τὸ ἀμφοῖν διεφθαρμένος τῷ σάμαλι, τῷ χιλῶν, καὶ μῆτρά το τῷ πυρός. ἐγὼ τὸ εἰ καὶ μηδὲν ἀλλο, γέτε ἐδέλδοσα ὁσπερ σὺ, γέτε ἔξαινον ἔειλα σὺ Διδίκη, πορφυρίδα σιδερυκώς, καὶ παιόνιος τὸ οὐρανός οὐρανός τὸ Ομφάλης χειροῦ σανδάλω. ἀλλ' γέτε μελαγχολήσας αἰπέλεινα τὰ τέκνα, καὶ τὸ γυναικεῖον. ΉΡΑΚ. Εἰ μὴ παύσῃ λοιδορόμενός μοι, αὐτίκα μάλα εἴση, ὡς γέτωλος σε ὄντος η̄ αἴθανασία, ἐπεὶ αργίμηνός σε, ρίψω ὅπτι πεφαλήν σὲ τῷ γέφυρα, ὡςε μηδὲ τὸ Παιάνονα ιασαθεῖ σε τὸ

enim hæc, & aliena à convivio Deorum. HER. At vis, ὁ Jupiter, medicamentarium istum priore loco accumbere, quām me? AESC. Ita per Jovem: etenim sum melior. HERC. Quā in re, ὁ attonite, an quod te Jupiter fulmine percussit, eō quod quæ nefas erat, feceras? nunc autem ex misericordia iterum immortalitatis particeps factus es? AESCU. Oblitus verò etiam tu es Hercules, quod in Oetā conflagrasti, quandoquidem mihi ignem objicis? HERC. Nequaquam æqualia atque similia sunt quæ uterque in vita egimus, ut qui ipse quidem Jovis filius sim, tantos autem labores sustinuerim, expurgatā vitā, devictis bestiis & de contumeliosis hominibus penas sumens. Tu verò radicum concisor es & circulator, ægrotantibus fortassis hominibus utilis medicamenta adhibendo, virile autem nihil quicquam præstitisti. AESC. Rectè dicas: quoniam & iniustiones tuas curavi, quando nuper ascendisti, ad nos semiustulatus corpore utrinque corrupto ac perditō, & à tunica, & post illam, etiam à flamma. Ego verò etiamsi nihil aliud, tamen neque servivi, quemadmodum tu, neque exercui lanificium in Lydia, purpuram indutus, & ab Omphale verberatus sandalio aureo, neque verò etiam insaniens, occidi liberos & uxorem. HERC. Nisi desinas conviciari, statim admodum senties, quod non multum tibi profutura sit immortalitas. Quoniam sublatum hinc ē cœlo præcipitem

τὸν κερνίον σωλεύεινα. ΖΕΥΣ.
Παύσασθε, Φημί, καὶ μὴ Ἐπι-
ταρχίεις οὐμῶν τὸ ξινοσίαν, οὐ
αὐμοτέρος διποτέμφοραι οὐμᾶς
τοῦ συμποσίου. καίτοι δύγνω-
μον, ὁ Ήρεχκλες, προκατακλίνεσ-
θαι σε τὸ Ασκληπιον, ἀτε καὶ
πρότερον διποθανόνα.

cipitem dabo te, ut nè ipse qui-
dem Pæon curaverit te, di-
minuto atque effracto tibi cere-
bro. J U P. Desinite, inquam,
& nè nobis hunc cœtam per-
turbate, aut ambos hinc able-
gabo vos è convivio. Atqui,
οἱ Hercules, æquum est, ut
priori loco accumbat Aesculapius,
quippe qui & prior mor-
tuus est.

Διάλογος ζ'.

Dialogus 7.

Α. Η Κύσας, ὁ Ερμῆ, οἴσα
ἱπείλησεν οὐμῶν, οἱ
Ζεὺς, ὡς παρερπινὰ καὶ απί-
θανα; οὐν ἐθελήσω, Φησίν, ἐώ-
μεν ἐκ τοῦ ξεχνεῖ σειρῶν κα-
θήσω, οὐμεῖς δὲ οὐν διποτερεμα-
θέντες καταστὰν βιάζεσθε με,
μάτιαν πονήσετε· καὶ γὰρ καθελ-
κύσετε. εἰ δὲ ἐγὼ θελήσωμι
ανελκύσαι, καὶ μόνον οὐμᾶς, αλ-
λὰ καὶ τὸ γῆν ἀμά, καὶ τὸ θά-
λασσαν σιωπήσαις μελεωριῶ,
καὶ ταῦλα ἔσαι καὶ σὺ αἰκίσαις.
ἐγὼ δὲ οὐτε μὲν καθ' οὐν απάν-
των αἱμένων καὶ ιχυρότερος ἔσιν,
οὐδὲ ἀν αρνηθέισα. οὐδὲ δὲ το-
στάτων παρερφέρειν, ὡς μὴ κα-
ταβαρύσειν αὐτὸν, καὶ τὸ γῆν,
καὶ τὸ θάλασσαν προσλαβθω-
μένη, οὐδὲ ποτε πειθεῖσα. Ε. Ρ. Μ.
Ευφύμει, ὁ Αρες. καὶ γὰρ αἰσφαλ-
λὲς λέγειν τὰ ποιῶτα, μὴ
καὶ τι κακὸν διπλαίσωμην τὸ

Φλυτοῦ

MAR. Α Udistin', Mercuri,
qualia nobis mina-
tus sis, Jupiter, quam superba,
quamque absurdia? Ego, inquit,
si voluero catenam ex caelo de-
mittam, unde si vos suspenso me
vi detrahere conemini, luseritis
operam. Nunquam enim me
deorsum traxeritis. Contraria
ego vos, si velim in altum at-
trahere, non vos modò, verum
etiam tum terram ipsam, tum
mare pariter subjectum in subli-
me sustulero. Ad haec alia,
quæ tu quoque audisti. At
ego, siquidem cum viro quolibet
singulatim conferatur, ira
præstantiorem eum esse viribus
que superiorem, haud quaquam
negaverim. Verum unum tam
multis pariter in tantum antecellere,
ut eum nè pondere qui-
dem vincere queamus, etiam si
terram ac mare nobis adjunxer-
imus, id neutiquam crediderim.
MER. Bona verba, Mars. Ne-
que

Διογένες καὶ Πολυδόκης.

Φλυαρίας. ^{ΑΡΗΣ.} Οἵτις γάρ με τρεῖς πάντας ἀν ταῦτα εἰπεῖν, ἔχι ἢ πρὸς μόνον σε, ὃν ἔχειν θεῖν ήπισάμυν. ὁ γενν μάλιστα γελοῖον ἔδοξέ μοι ἀκόντι μεταξὺ τοῦ ἀπειλῆς, ὃν ἀν διωκτικῶν σιωπῆσαι τρόπος σε. μέμνημαι γὰρ ὃ τολλάχις ὅποτε ὁ Ποσειδῶν, καὶ οὐτοῦ Ήρα καὶ οὐτοῦ Αθηνᾶ ἐπανασάντες, ἐπεύλαμσαν ξιαδῆσαι αὐτὸν λαβόντες, ὡς ταντοῖς οὐν δεδιὺς, καὶ ταῦτα, τρεῖς οὐλας. καὶ εἰ μή γη η Θέτις κατελεῖσσα, ἐκάλεσεν αὐτῷ σύμμαχον Βελάρεων ἐκπούχειρα οὐλα, κανὸν ἐδίδετο αὐτῷ κερευσῶν καὶ Βρεοντῆς. ταῦτα λογιζόμενων, ἐπήρει μοι γελᾶν θῆτι τῇ καλλιρρημοσωῇ αὐτῷ. ΕΡΜ. Σιώπη, ἐνφύμει. ὃ γὰρ ἀσφαλλές γέτε σοι λέγειν, γέτε ἐμοὶ ἀκέντι τὰ τοιαῦτα.

Διάλογος η.

Διογένες καὶ Πολυδόκης.

ΔΙΟΓ. ^Ω Πολύδοκης, ἐντέλλομεν σοι, ἐπειδὰν τάχιστα ἀνέλθης, (σὸν γάρ εἶνι οἴμαι αἰναῖνας ἀνελεῖον) οὐν τοις ίδης Μένιππον τὸν κινά (ένεροις δ' ἀν αὐτὸν ἐν Κορείνθῳ καὶ τὸ Κερύνειον, η ἐν Δυκένθῳ

Diogenis & Pollucis. 11

que enim sat tutum est ista loqui, nè quid fortè mali nobis conciliemus petulantiā. MAR. Putas verò me apud quemlibet hæc dicturum? imò apud te solū id audeo, quem linguae continentis esse sciebam. Sed quod mihi maximè ridiculum videbatur, tum cùm hæc minitantem audirem haud quem apud te reticere. Etenim memineram, cùm non ita multò antè Neptunus, Juno ac Pallas, mota adversus eum seditione, machinarentur comprehensum illum in vincula conjicere, quantopere formidariit, utque in omnem speciem fese verterit, idque cum tres dunataxat essent Dii. Quod si Thetis misericordiā commota, Bireareum centimanum illi auxilio non accersivisset, ipso pariter cum fulmine ac tonitru vincitus esset. Hæc reputantī mihi ridere succurrebat ejus magniloquentiam jactantiamque. MER. Tace, bona verba; neque enim tutum est ista vel tibi dicere, vel audire mihi.

Dialogus 8.

Diogenis & Pollucis.

DIO. ^Ο Pollux, commendō tibi postquam celerimē ascenderis (tuum enim est, ni fallor, cras reviviscere) ut, sicubi videris Menippum, canem illum, (invenies autem ipsum Corinthi, circa Cranéum, aut in Lycéo deridentem con-

Αυτείω περιέσθιαν πρὸς ἄλλης φιλοσόφων καλαγελῶντας εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν, ὅτι σοι, ὡς Μένιππε, κελδεῖς ὁ Διογένης, εἴ τοι ικανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καλαγελασσοι, ἥκειν ἐνθάδε τολλῶ τολείω ὅπηγελασόμυρον. ἐκεῖ μὲν γῳ ἐν ἀμφιβόλῳ σοι ἔτι ὁ γέλως λῷ ἢ τολὺ πό, τίς γῳ ὄλως οἵδε τὰ μὲν τὸ βίον; ἐνταῦθα γῇ, καὶ παύση βεβαιώς γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν. καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὄρες τὰς πλασίας, σαλερπτας, καὶ τυρχίνας, θῶ ταπεινάς, καὶ ασύμμαχος, ἐκ μόνης οἰμωγῆς διαγινωσκομένες. καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγρυνεῖς εἰσι, μεμνημένοι περὶ ἄνω. ταῦτα λέγε αὐτῷ. καὶ προσέτι, ἐμπλησάμνον τοὺς πόνους ἥκειν θέρμων τε πολλῶν, καὶ ἐπτεῦρος ἐν τῇ τριόδῳ Ἐκάτης δεῖπνον κείμενον, η ὡὸν ἐκκαθαρσίας, η τι ποιῶ. ΠΟΛΥ. ΑΛΛ' αἰταγγελῶ ταῦτα, ὡς Διόγηνες, ὅπως γῇ εἰδῶ μάλιστα σποῖος τις ἔστι τὸ ὄψιν; ΔΙΟΓ. Γέρων Φαλακρὸς, τελεώνιον ἔχων πολὺ θυρον, αἰπάντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον, καὶ ταῖς ὅπηπλυχαῖς πρακίων ποικίλου. γελᾷ δὲ αὐτὸν τὰ πολλὰ τὰς ἀλαζόνας τὰς φιλοσόφας ὅπηποιτει. ΠΟΛ. Ράδιον ἔχειν ἄπο γε τέτων. ΔΙΟΓ. Βέλει καὶ πρὸς αὐτὸς ἐκείνας ἐντείλωμα τι τὰς φιλοσόφας; ΠΟΛ. Λέγε, καὶ βαρὺ γῳ γέδε τέτω. ΔΙΟΓ. Τὸ μὲν ὄλον, παύσασθε αὐτοῖς παρεγγύα ληρέσι, καὶ τοῖς πολλῶν θείσσι, καὶ κέρθια φύγοντιν αλ-

λύλοις,

tendentes istos inter se Philosophos) dicas illi, Menippe, mandat tibi Diogenes, si fatis ea, quae super terram sunt, derisisti, ut huc multò plura derisurus venias. Illīc enim in ambiguo tibi adhuc risus est, & frequens illud objici potuit, Quis enim omnino scit, quae post vitam futura sint? Hic autem, non desines constanter ridere, quemadmodum ego nunc. Et maximè cum videris, divites istos ac satrapas & tyrannos ita humiles & obscuros esse, solóque ejulatu ab aliis dignosci. Tum quod & molles & ignavi sunt, reminiscentes eorum quae in vita geruntur. Haec illi dicas, & ut præterea etiam perā veniat impletā multo lupino, & sicubi in trivio positam inveniat Hecates coenam, aut ovum ex lustratione relictum, aut simile quippiam. POL. At renunciabo hæc, δο Diogenes. Sed quod melius illum agnoscere queam, cujusmodi facie est? DIOG. Senex est, calva ster, pallio indutus lacero, & vento cuvis pervio, & diverforum pannorum assumentis variegato. Ridet autem semper, ac plerumque arrogantes istos Philosophos acerbè perstringit. POL. Facile erit invenire illum, ex his signis. DIOG. Vifne ut ad ipsos quocque philosophos illos aliquid tibi mandem? POL. Mandes licet, non enim grave hoc mihi fuerit. DIOG. In Universum adhortare illos, ut desistant a nudis suis, neque de toto contendant, neque cornua sibi mutuò affigant, neque crocodilos faciant, neque hujuscemodi sterilia atque jejunia

λῆλοις, καὶ προκοδείλις ποιῶσι, καὶ ποιῶτα ἀπορχέρωλῶν διδούκοις τὸν νῦν. ΠΟΛ. Ἀλλ' ἐμὲ αἰματῆς καὶ αἰπαίδετον εἶναι φύσσοι, κατηγοροῦτα τὸ σοφίας αὐτῶν. ΔΙΟΓ. Σὺ δέ οιμάζειν αὐτοῖς παρέστης λέγε. ΠΟΛ. Καὶ ταῦτα, ὡς Διόγνες, ἀπαγγελῶ. ΔΙΟΓ. Τοῖς πλεοῖς δέ, ὡς φίλαλον Πολυδόκιον, ἀπάγγελε ταῦτα παρ' ἡμῖν, τί, ὡς μάταιοι, τὸν χρυσὸν φυλάττετε; τί δέ τιμωρεῖτε ἐκπλήρεις, λογιζόμενοι τὰς τάκες, καὶ ταίλαντα ὅπερι ταλάντοις σωληνίτες, τὸν χρὴν ἔνας ὅβολον ἔχοντας ἡκαν μεῖν ὀλίγον; ΠΟΛ. Εἰρήσει καὶ ταῦτα πρὸς σκείνεις. ΔΙΟΓ. Ἀλλὰ καὶ τοῖς παλοῖς γε καὶ ιχυροῖς λέγε. Μεγίλλωτε τῷ Κορενθίῳ, καὶ Δαρμοξένῳ τῷ παλαιστῇ, ὅτι παρέστητε μὴ ξανθὴ κόμη, ότε τὰ χαροπὰ μέλανα σμιαλα, μὴ ἐρύθρη μέλανα μία ημίν κόνις, φασί, κερνία γυμνὰ τὰ πάλλια. ΠΟΛ. Οὐ χαλεπὸν γέδεταῦτα εἰπεῖν πρὸς τὰς παλάς καὶ ιχυρές. ΔΙΟΓ. Καὶ τοῖς πάνησιν, ὡς Δάκιαν. (παλλοὶ δέ εἰσι, καὶ αἰχθόμενοι τῷ περιγματί, καὶ οἰκείοντες τὴν ἀπερίαν) λέγε μή τε δακρύειν, μήτοι μάζειν, διηγησάμενοι τὴν ἀνταῦθα ισοτιμίαν. καὶ ὅτι δύνονται τὰς ἐκεῖ πλευσίες γέδεταιμένες αὐτῶν. καὶ τοῖς Δακεδαιμονίοις δέ τοῖς σοῖς, ταῦτα, εἰδοκεῖ, παρέστης ὅπτιμον, λέ-

jejuna interrogare, animum instituant. POL. An indoctum me & ineruditum esse dicent, qui doctrinam illorum reprehendam. DIOC. Tu vero plorare illos meo nomine jube. POL. Et hæc nunciabo illis, Diogenes. DIOG. Divitibus autem, ὡς lepidissimum caput, nostro nomine hæc renuncia. Quid, ὡς vani aurum custoditis? Quid vos ipsos excruciatis, & usuras supputando, & talenta talentis accumulando, quos unicum obolum habentes, venire huc paullò post oportet? POL. Dicentur & hæc ad illos. DIOG. Sed & formosis istis & robustis dicas, Megillo putà Corinthio & Damaxeno palæstriæ, quod apud nos neque flava coma, nec cœrulei nigrive oculi, neque rubor faciei amplius ullus est, neque præterea nervi intenti & robusti, neque humeri laborum tolerantes, sed omnia unus pulvis, ut aiunt, nobis, calvaria formâ nudata scilicet. POL. Non molestum erit, hæc ad formosos robustos illos dicere. DIOG. Etiam pauperibus, ὡς Lacon, dicas licet, (multi autem sunt, quibus & ea res perquam molesta est, & inopiam lugent) ut nè lacrymentur, neque plorent, expositâ illis æqualitate hæc, quæ hæc est & quod videbunt, eos qui illuc divites sunt nihil meliores, quam fese hæc esse. Lacedæmoniis autem tuis hæc si videatur, nomine meo objicias, molles & enervatos ipsos esse dictitans. POL. Nè de Lacedæmoniis, Diogenes, quicquam dicas, non enim feram. Sed quæ

14 Πλάτων, ἡ κ^τ Μενίππων.

γων ἐκλελύθη αὐτός. ΠΟΛ. Μηδὲν, ὡς Διόγθνες, τῷ Λακεδαιμονίων λέγε. καὶ οὐδὲν οὐδεῖσθαι οὐδὲν λέγε. αὐτὸς τὰς ἀλλαγές θεοῦ θεοῦ, απαγγελῶ. ΔΙΟ. ἐάσθομεν τάπεις, ἐπεὶ σοι δοκεῖ. σὺ δὲ οὐδὲν τροπεῖτον, απένεγκας ταῦτα οὐδὲν τὰς λόγους.

Διάλογος θ.

Πλάτων, ἡ κ^τ Μενίππων.

ΚΡΟΙΣ. Ο Τ φέρομεν, ὡς Πλάτων, Μένιππον τελονὸν τὸν κιώνα παρεοικεύτω. ὡςει η ἐκεῖνόν ποι κατάσησον, η ημεῖς μελοκήσομεν εἰς ἔτερον πόπον. ΠΛΟΥΤ. Τί δὲ θυμᾶς δενὸν ἔργαζε, οὐδόνεκρος ὡν; ΚΡΟΙΣ. Ἐπειδὰν ημεῖς οιμώζομεν καὶ σένομεν, ἐκεῖνων μεμνημένοι τῷ ἀνω, Μίδας μὲν ἐποιεὶ τῷ χρυσί, Σαρδανάπαλος δὲ τῷ τελεῖ τρυφῆς, ἐγὼ δὲ τῷ θησαυρῶν, θητιγελᾶς, καὶ ἔξονειδίζεις, αἰδεσάποδα καὶ καθάρματα ημᾶς ἀποκαλῶν. ἐνίστε δὲ καὶ ἄδων, θητιαρχέτεις ημῶν τὰς οιμωγάς. καὶ δὲν τοις πυηρός εἰσι. ΠΛΟΥΤ. Τί ταῦτα φασιν, ὡς Μένιππε; ΜΕΝ. Αληθῆ, ὡς Πλάτων. μισῶ γοῦ αὐτός αἰγλυνεῖς, καὶ οὐδεθείρες δοντας οἷς τὸν απέχρησε βιῶντας, κακῶς, αλλὰ καὶ δυσθανόντες ζτι μέμνημα, καὶ τελέχους τῷ ἀνω. χαίρω τοιγαροῦσιν ανιῶν αὐτός. ΠΛΟΥΤ. Αλλ' οὐχι.

λυποῦσα

Pluto, seu contra Menippum.

quæ ad cæteros mandaſti, ea illis renunciabo. DIOG. Misſos igitur faciamus hos, quando tibi ita videtur. Tu vero ad illos quos antea dixi sermones hos meos deferas.

Dialogus 9.

Pluto, seu contra Menippum.

CRO. **N**ON possumus ferre, Pluto, Menippum hunc canem, coabitantem nobiscum. Quapropter aut illum hinc amotum alio loco colloca, aut nos hinc alio commigrabimus. PLUT. Ecquid ille mali vobis facit, vobiscum pariter mortuus cum sit? CRO. Quoniam nos ploramus & ingemiscimus, illorum reminiscentes, quæ apud superos habuimus, utpote, Midas hic auri, Sardanapalus autem multæ voluptatis, ego vero thesaurorum, irridet, & cum canviciis exprobrat ea nobis, mancipia & piacula nos vocitando. Interdum autem etiam contando, conturbat ploratus nostros, & in summâ, valde nobis molestus est. PLUT. Quid ista dicunt, Menippe? MEN. Vera, Pluto. Odi enim ipsos, ignavi ac perdi adeo cum sint: quibus non satis fuit vixisse male, sed etiam mortui, insuper recordatione illis inhærent, quæ apud superos sunt: Delector itaque, ægrè ipsis faciendo:

Μενίππη, Ἀμφιλ. καὶ Τροφωνία. λυποῦσιν γὰρ τὸ μικρῶν σερούμνησι. ΜΕΝ. Καὶ σὺ μωράνεις, ὡς Πλάτων, δύμόψιφος ἀν τοῖς τέτταν σεναγυμοῖς; ΠΛΟΥ. Ουδαμῶς, ἀλλ’ εὖ ἀν ἐθελήσαμι σασιάζειν ψυχᾶς. ΜΕΝ. Καὶ μιώ, ω κάπισοι Δυδῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ Ασυρίων, ὅτα γινώσκετε, ως ὅδε ταυτομένων μη. ἔνθα γὰρ ἀν ἕπτε, ἀκολυθήσω ἀνιῶν, καὶ καλάδων, καὶ καλαγελῶν. ΚΡΟΙΣ. Ταῦτα δέ ψεις; ΜΕΝ. Οὐκ, ἀλλ’ ἀκείνα ψεις ἦν, ἀν ψυμεῖς ἐποιεῖτε, προσκινεῖσθε αἰξιέντες, καὶ Ἱελδυθέροις ἀνδράσιν ἐντυφῶντες, καὶ τὰ Θανάτα τὸ παρέστων δὲ μητρούντες. ποιγαροῦσιν οἰμώζετε, πάντων ἀκείνων αἴφυρημένοι. ΚΡΟΙ. Πολλῶν γε, ὡς Θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων. ΜΙΔ. "Οσα μὲν ἔγω χρυσός; ΣΑΡ. "Οσης δέ Εγώ τρεψίς, ΜΕΝ. Εὗγε ὅτω ποιεῖτε. ὄδύρεσθε μὲν ψυμεῖς, ἔγω γέ, τὸ γνῶθι σαυτὸν πολλάκις σωμάτων, ἐπάρσομαι ψυῖν. πρέπει γὰρ ἀν ταῖς ποιάταις οἰμωγαῖς ἐπαδόμνουν.

Διάλογος ί.

Μενίππη, Ἀμφιλόχη, καὶ Τροφωνία.

ΜΕΝ. Σύ Φῶ μέν παι, ὡς Τροφώνιε, καὶ Ἀμφιλόχε, νεκροὶ ὄντες, δέ οἰδε πέπως γαῶν κατηξιώθητε, καὶ μάν-

Menippi, Amph. & Tropb. 15
ciendo. PLU. Sed non decet. Dolent enim non exiguis rebus privati. MEN. Etiam tu deliras, Pluto, qui gemitus istorum tuo quoque calculo approbas. PLU. Haud quaquam, verum nolim vos mutuo discordare. MEN. At vero, ô pessimi Lydorum, Phrygum, & Assyriorum, ita de me cognoscite, ut qui nunquam desiturus sim. Nam quocunque abieritis hinc, eodem sequar ægrè faciendo, cantando atque irridendo vos. CROES. An non hæc contumelia est? MEN. Non, sed illa contumelia erant, quæ facere solebatis, quando & adorari vos volebatis, & liberos homines ludibrio habebatis, mortisque prorsus immemores eratis. Proinde plorate nunc, omnibus illis despoliati. CROES. Multis certè, ô Dii! & magnis possessionibus. MI. Quanto equidem ipse auro? SAR. Quanta vero ego voluptate? MEN. Recte sane, ita facite, lugete vos quidem, ego vero tritum illud, *Noſce teipſum*, identidem conneſtendo, vobis occinam, id enim hujusmodi gemitibus accinere convenit.

Dialogus 10.

Menippi, Amphiliichi, & Tropphonii.

ΜΕΝ. Οὐσινιρού, Tropphonii, atque Amphiliichi, cum sitis mortui, haud scio quonam modo Fanis estis donati,

μάντεις δοκεῖτε, καὶ οἱ μάταιοις τῶν ἀνθρώπων, Θεὸς υἱῷς Φωτεινῆφασιν ἔναι. ΤΡΟΦ. Τί δὲ ἡμεῖς αἴτιοι, εἰ ὑπὲρ αἰοίας ἐκεῖνοι τοιαῦτα τοῖς νεκρῶν δοξάζοι; ΜΕΝ. Αλλὰ τὸν ἀνδρόξαζον, εἰ μὴ ζῶντες, καὶ υἱοῖς τοιαῦτα ἐτεροφύεσθε, ως τὰ μέλλοντα προειδότες, καὶ προειπεῖν διωμένοις τοῖς ἐρομένοις. ΤΡΟΦ. ὁ Μενίππων, Αμφιλοχός μὲν ἐτόπῳ ἀντείπειν, ὅτι αὐτῷ δοτομέλεον τοῦτο αὐτῷ. ἔγω γέ, ἥρως εἶμι, καὶ μαντίδονται, ἦν τις κατέλθοι παρ' ἐμὲ, σὺ δὲ ἔστις τὸν ὅπιδεδημηκέναιαν Λεβάδειαν τὸν τρόπον. καὶ γὰρ οὐκίσεις σὺ τόποις. ΜΕΝ. Τί Φήσις; εἰ μὲν ἐστι Λεβάδειαν γῆ παρέλθω, καὶ ἐσαλμένος ταῖς ὅθουσις, γελοίως μάζαν ἐν ταῖς χεροῖν ἔχων, ἐσερπύσω Δῆμος τοῖς ταπεινοῖς ὅντος τὸν ασήλαιον, τὸν ἀνδρόντιον εἰδέναι ὅτι νεκρὸς εἶ, ὥστερος ημεῖς, μόνη τῇ γοητείᾳ διαφέρων. ΑΛΛΑ πρὸς τὸ μαντικόν, τί γέ τι πέριος εἰσίν; αἰγνοῦ γάρ. ΤΡΟΦ. Εξ ἀνθρώπων τι καὶ Θεῶν σωθεῖτον ΜΕΝ. Οὐ μήτε ἀνθρώπος εἰσίν, ως Φήσις, μήτε Θεός, καὶ συναρμότερόν εἰσι; νιῶ δὲ τὸν τὸν Θεόν ἐκεῖνο ημίτομον ἀπελήλυθε; ΤΡΟΦ. Χρῆσθαι, ὁ Μενίππης, ἐν Βοιωτίᾳ. ΜΕΝ. Οὐκ οἶδα, ὁ Τροφώνιε, οὐ, τι καὶ λέγεται. ὅτι μέν τοι ὅλος εἶ νεκρὸς, ἀκελεῶς οὐδὲ.

Menippi, Amph. Et Trophonii.

donati, vatésque credimini, ac stulti mortales Deos esse vos arbitrantur. ΤΡΟΦ. Quid igitur, nostrane culpa est, si per inficiatam illi de mortuis hujusmodi opinantur? ΜΕΝ. Atqui non ista fuissent opinati, ni vos, tum cum viveretis ejusmodi quædam portenta ostentassetis, tanquam futurorum fuissetis praescii, quasi prædicere potuissetis si quæ percontarentur. ΤΡΟΦ. Μενίππης, noverit Amphilochus hic ipsi pro sese respondendum esse. Cæterum ego Heros sum, vaticinorque, si quis ad me defunderit. At tu videre nunquam omnino Lebadiam adiisse, neque enim alioqui ista non crederes. ΜΕΝ. Quid aīs? equidem nisi Lebadiam fuisset profectus, ac linteis amictus, offam ridicule manu gestans, per angustum auditum in specum irrepissim, nequaquam fieri potuisset, ut te defunctum esse cognoscerem perinde atque nos, solaque præstigiatura reliquos antecellere. Sed age per ipsam divinandi artem, quid tandem est Heros? neque enim intelligo. ΤΡΟΦ. Est quiddam partim ex homine, partim ex Deo compositum. ΜΕΝΙ. Nempe quod neque sit homo, quemadmodum audio, neque Deus, verum pariter utrumque; Ergo dimidia illa tui, ac divina pars, quo nunc recessit? ΤΡΟΦ. Reddit oracula, Menippe, in Boeotia. ΜΕΝ. Haud intelligo quid dicas Trophoni, nisi quod illud plane video, te totum esse mortuum.

Διάλογος ια.

Ἐρμῆς καὶ Χάρωνος.

ΕΡΜ. **Λ**ογισώμεθα, ὡς πορθμεῖν, εἰ δοκεῖ, δωτός μοι ὁ φείλεις ἥδη, ὅπως μή αὐτὸς ἐρίζωμέν τι τοῖς αὐτῶν. ΧΑΡ. Λογισώμεθα, ὡς Ἐρμῆς ἀμενον ὃν περίσσαι τοῖς αὐτῶν, καὶ ἀπερχυμονέσερον. ΕΡΜ. Ἀγκυρὴν ἀνειλαμένων σκόμισσα τάντης δερχημῶν. ΧΑΡ. Πολλὰς λέγεται. ΕΡΜ. Νη τὸν Αἰδωνέα, τὸν τάντες ἀνησάμιν, καὶ τροπωλῆρε δύο ὄβολῶν. ΧΑΡ. Τίθει τάντης δερχημάτας, καὶ ὄβολάς δύο. ΕΡΜ. Καὶ ακέρετην τοῦτο τοῖς τάντης ὄβολάς, ἐγὼ κατέβαλον. ΧΑΡ. Καὶ τάττες προσιθει. ΕΡΜ. Καὶ πηρὸν, ὡς ὅπιπλάσαι τὸ σκαφιδίον τὰ αὐνεωγότα καὶ ἥλας ἥ, καὶ καλώδιον, αὐτὸν δέ τὸν τοῦτον ἐποίησας, δύο δερχημῶν ἀπαντα. ΚΑΡ. Εὔχεται ταῦτα ἀνήσω. ΕΡΜ. Ταῦτα ἔσιν, εἰ μή τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῷ λογισμῷ. πότε δέ τοι ταῦτα διποδώσειν Φύς; ΧΑΡ. Νιᾶ μὲν, ὡς Ἐρμῆς, αἰδωνάτον. Ιωνίᾳ δὲ λοιμός τις ἡ πόλεμος καταπέμψῃ αἰθρός τινας, ἐνέσαι τότε διποκερδάναι εὖ τῷ πολιθεῖ παραλογιζόμενον τὰ πορθμία. ΕΡΜ. Νιᾶ δὲν ἐγὼ καθεδεῖμαι, τὰ κάκισα ἐνχόμην καὶ θέω, ὡς ἀν διποτάντων

Dialogus ιι.

Mercurii, & Charontis.

MER. **S**upputemus, portitor, si videtur, quantum mihi debeas jam, nē denuo aliquando de eo inter nos contendamus. CHA. Supputemus Mercuri, nam id definire melius est, & minoris negotii. MER. Anchoram ut mandāras, comparavi tibi quinque drachmis. CHA. Magno dicis. MER. At per Plutonem, quinque emi illam, & lorum, quo remum alligares, obolis duobus. CHA. Pone quinque drachmas, & obolos duos. MER. Et pro acu ad resarcendum velum quinque obolos ego exfolvi. CHA. Etiam hos appone. MER. Et ceram ad oblinendas navigii rimas tibi emi, & clavos præterea, funiculum, unde Hyperam fecisti, omnia hæc duabus drachmis. CHA. Recte, laudo, hæc vili emisti. MER. Hæc sunt, nisi quid reliquum sit quod me fugit inter computandum. Quando autem hæc redditurum te promittis? CHA. Nunc quidem, Mercuri, non possum. Si verò pestis aliqua, aut bellum, confertos & frequentes hoc dimiserit aliquos, licebit mihi tum allucrari aliquid falsâ supputatione in multitudine exigendo portoria. MER. Proinde ego nunc sedeo, pessima quæque ut eveniant precando, ut indè fructum

D

τῶν δοτολαύοιμι. ΧΑΡ. Οὐκέτιν ἀλλως, ὡς Ἐρμῆς νικᾶ δ' ὀλίγοις, ὡς ὅρας, αὐτοῖς νικῶνται οὐδεὶς. ΕΡΜ. Αμείνον τοτε, εἰ καὶ οὐδὲν παρεχετείνοιτο τόπος σας τὸ ὄφλημα. παλιν ἀλλ' οἱ μὲν παλαιοί, ὡς Χάρον, οἵδεις οἵοις παρεγίνοντο, ἀνδρεῖς ἀπαντεις, αἴματος αἴναπλεων, καὶ τρεχυμάτων οἱ πολλοί. νικᾶ δὲ οὐδὲν Φαρμάκωντις τόπος τοῖς παιδοῖς δοτοθανών, καὶ τόπος τοῖς γυναικοῖς, οὐδὲ τρυφῆς ἐξωδηνῶν τοῖς γυναικοῖς, καὶ τὰ σκέλη. ὡχροί, γένος ἀπαντεις, καὶ ἀγρυπνεῖς, καὶ δὲ σμοιος ἐπενοιοις, οἱ δὲ πατεῖσοι αὐτῶν οὐδὲ χρήματα ηὔκουσιν, ὅπιες λόδουντες ἀλλήλοις, ὡς ἑοίκασι. ΧΑΡ. Πάνυ γένος πειπόθηκα ἐταῦτα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν γένος ἐγώ δόξαιμι ἀν αἰμαράνταιν, πικρῶς ἀπαντῶν τὰ ἴφειλόμηνα πᾶσα σος.

fructum aliquem capiam. CHA. Fieri aliter non potest, Mercuri. Nam pauci nunc, vi- des, ad nos descendunt. Pax enim est. MER. Satius est ita esse, etiam si ob hoc abs te prorogatur nobis debiti istius solutio. Verum enim verò prisci illi, Charon, nōsti quales advenire solebant, quām fortes omnes sanguine pleni & faucri plerique. Nunc autem, aut veneno aliquis à filio interfectus, aut ab uxore, aut prænimia voluptate, tumefacto ventre & cruribus adveniunt. Pallidi enim omnes, & ignavi, neque similes prioribus illis. Plurimi autem ipsorum etiam pecuniarum causā veniunt factis, ut videtur, mutuò sibi insidiis. CHA. Omnimodo enim expetibiles illæ sunt. MER. Proinde neque ego videar peccare gravius aliquid, si vel acerbius ab te exigam, ea quæ mihi debes.

Διάλογος 16.

ΠΛΟΥΤ. Τον γέροντα οἴδε, τὸν πάνυ γεγηρακότα λέγω, τὸν παλαιότον Εύκρατόν, ὃν παιδεῖς μὲν τούτοις, οἱ τοῦ κληρονόμου τοῦ Θηρῶντες, πεντακισμύειοι; ΕΡΜ. Ναι, τὸν Σικυώνιον Φύσ. τοι τούτον; ΠΛΟΥΤ. Εκεῖνον μὲν, ὡς Ἐρμῆς, τοῦτον τοῦτον ἐνενήκοντας ἔτεσιν,

Dialogus 12.

PLU. **S**Enemne nōsti, senio confectum illum dico, divitem Eucratem, cui liberi quidem nulli sunt, hæreditatis autem captatores quinquagesies mille? MER. Etiam, Sicyonium illum dicis. Sed quid postea? PLUT. Vivere illum quidem, Mercuri, sine ultra eos nonaginta annos quos exegit,

ἐτεσιν, ἀ Βεβίωκεν, ὅπιμελεῖ-
σας ἄλλα ποσαῖτα, ἐγε οἶον
τε ίω, καὶ ἔτι πλειά. τὰς δέ
γε κόλακας αὐτᾶς, Χαεῖνον
τὸν νέον, καὶ Δάμωνα, καὶ τὰς
ἄλλας καλάσσασον ἐφεύρεται
παντας. ἘΡΜ. Ἀππον ἀν
δόξει τὸ ποιῶν. ΠΛΟΥ. Οὐ-
μηνοι, ἄλλα δικαιότατον. τι
γέ ἐκεῖνοι παθόντες, ζυχοντο
ἀποθανεῖν ἐκεῖνον; ή τὸ χρη-
μάτων ἀντιποιῶντο, γένεν προ-
σήκοντες; οὐ τὸ πάνταν ἐστι μια-
ράτων, ὅτι καὶ ποιῶτα ἐν-
χόμενοι, ὅμως θεραπεύσον
ἔν γε τῷ Φανερῷ. καὶ νοσοῦ-
τον, ἀ μὲν βελόνοντο, πᾶσι
πρόσδηλα θύσειν τὸ ὅμως υ-
πιδρονοῦντο, ίω ῥάιση. καὶ ο-
λῶς, ποικίλη τις καὶ κολακεία
τὸ ἀνδρῶν. Καὶ ταῦτα οὐ μὲν
ἔτι αἰθάνατον, οἱ τὸ προσ-
τίτωσαν αὐτᾶς, μάτια ἐπιχα-
νόντες. ἘΡΜ. Γελοῖα πεί-
σοντο, πανηγυροὶ ὅντες. πολλὰ
κάκεινον. οὐ μάλα Διόβρυκο-
λεῖ αὐτὰς, καὶ ἐπελπίζει. καὶ
ολῶς, αἱ θανόντι οἰκκώς, ἔρ-
ωτο πολὺ μᾶλλον τὸ νέον.
οἱ τοῦ κλῆρον ἐν σφίσι
διηρημένοι, βόσκονται, ζῶνται μα-
καρίαν πρὸς ἑαυτάς τιθέντες.
ΠΛ. Ούκοιος οὐ μὲν ἀποδυ-
σαίμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ Ιό-
λεως ἀνηβησάτω. οἰδὲ ἀπὸ μέ-
σων τὸ ἐλπίδων τὸ ὀνειροπολη-
θέντα πλεῖτον ἀπολιπόντες, η-
κέτωσαν οὐδὲ κακοὶ κακῶς ἀπο-
θανόντες. ἘΡΜ. Αμέλησον, ὡ-

exegit, alteris totidem accumulatis, si modò possibile sit, atque etiam pluribus. Adulatores autem ipsius Charinum adolescentem, & Damonem, & ceteros abripe huc ordine omnes. MER. Atqui absurdum hoc videri queat. PLUT. Haud quamquam, imo justissimum. Quam enim ob causam illi adeo optant illum mori, nisi quia pecuniam illius captant, nullâ propinquitate juncti? Quod autem omnium sceleratissimum est, dum talia precantur, tamen in propatulo colunt: Ac quæ, ægrotante illo, apud se consultent, nemo ignorat: attamen sacrificaturos se se promittunt, si convalescat denuò: & in summâ, varia quædam adulandi ratio illorum hominum est. Quamobrem ipse quidem immortalis fit, illi autem præ ipso abeant, frustrâ hiantes. MER. Ridicula patientur, scelerati cùm sint. Ille etiam sæpe admodum scitè lactat illos, & spe pascit inani, & in summa, semper motituro similis, multo validior est, quam quisquam juvenis. Illi autem, hæreditate inter se divisâ pascuntur, vitam quandam beatam secum ipsi animo præcipientes. PLUT. Proinde ipse, exuta senectute, quemadmodum Iolaus ille, repubescat. Illi autem in ipsa media spe, relictis divitiis illis, quas per somnium possidebant, mali malè mortui jam huc veniant. MER. Nè cures Pluto, illos enim ordine singulatim

Πλάτων. μετελθόμειον γὰρ σοι
ἥδη αὐτὸς καθ' ἓνα ἔξης.
ἐπτὰ δὲ οἷμαί εἰσι. ΠΛ. κα-
τάσσα. οὐ δὲ παραχρέμενοι εἴ-
κασον, ἀντὶ γέροντος αὐτοῖς
πρωθῆβης γενόμενος.

tibi accersam, septem autem,
opinor, sunt. PLUT. De-
ducas licet. Ille autem præ-
mittat singulos, ex sene iterum
adolescens factus.

PRAXIS GRAMMATICA.

DIAL. I.

κύκλωψ, ωπ^Θ, ὁ, ex κύκλος, orbis, circulus, & ὄψ, oculus, Th. ὅπλομα, video — Ποστειδῶν, ὄν^Θ, ὁ.

1. K. ΠΑΤΗΣ, -έρ^Θ, ῥὸς, ὁ, Voc. ὁ πάτερ. — οἶος, α, ον, qualis — πέπονθα p. m. a πάσχω patior, f. πείσομαι, p. πεπάθηκα a. 2. ἐπαθον hinc πάθος, ε^Θ, τὸ, animi perturbatio — καλαρχετος, ε, ὁ καὶ η, diris devotus, ex καλαρχόματι, ἀματι, p. κατήρχομαι Th. ἀρχὴ preces, diræ — ξέν^Θ, poet. ξέν^Θ, ε, ὁ, hospes, peregrinus — μεθύσας part. a. 1. a μεθύσκω ebrium reddo f. -ύσω, a. 1. ἐμέθυσα a. 1. pass. ἐμεθύσθη Th. μέθυ, ν^Θ, τὸ vinum. — εὐηνόλω, ὡ excaeco, f. ὁσω, a. 1. ἐξετύφλωσα — κοιμάσθη^Θ, -ώμηθη^Θ præf. part. pass. a κοιμάω, ὡ, facio dormire f. ήσω, p. κεκοίμηκα — δηπιχειρέω, aggredior, f. ήσω, p. δηπικεχειρηκα. ab δηπί & χείρ, manus. a. 1. part.

2. P. Ὁυτος vid. gram. p. 32. n. 4. & addend. p. 229. — Τολμάω, ὡ, audeo f. ήσω, p. τετέλμηκα, a. 1. part. Th. τόλμα, ης, η, audacia — Πολύφημ^Θ, ε, ὁ, ex πολὺ multum, & φάω dico.

3. K. Πρῶτος, η, ον, quomodo comparatur vid. gram. p. 39. — οὐτις, οὐτιν^Θ nullus, ex οὐ non, & τις quis — οἷαλις, -ης, -η. vid. gram. p. 32. n. 5. — ἀπεκάλει 3. perf. sing. imperf. ab ἀποκαλέω, nomino, f. ήσω p. ἀποκέληκα. Th. καλέω νοκο. — διέφυγον, -ει, -ε, a διέφεύγω, effugio, f. 1. m. διέφεύξομαι. Th. φεύγω fugio. — ήν 3. perf. sing. imperf. ab εἴμι sum. vid. gram. p. 71. — βέλ^Θ, -ε^Θ, -ης, τὸ, telum, vim ἔξω adv. loci consequitur — οδυσσεύς, ε^Θ, ὁ — ονομάζω nomino, f. -άσω, p. ονόματα, Th. ονοματα, αἴ^Θ, τὸ, nomen — ἔφη 2. a. vid. Φημὶ anom.

4. P. Ὁιδα p. m. ab εἰδέω scio; vid. anom. — οὐ relativ. οὐς, η, ὁ — λέγω, f. λέξω, p. λέλεχα, p. m. λέλογα.

λογα. — Ιθακήσις, α, ov, ab ιθάκη, ης, η, Ithaca, nomen regionis, Ulyssis patriæ — Ιλιον, ς, τὸ Illium. — ἀναπλέω, f. δέσω, p. ἀναπέπλωνα imperf. act. — ταῦτα pro ταῦτα. vid. ἔτος gram. p. 32. n. 4. — περίσσων vel περίτιλον f. περίξω, p. πέπεριχνα p. pass. πέπεριχναι, a. I. act. — ἐνθάρσης, ες, ὁ καὶ η ab εῦ, & θάρσος, fiducia — ἀν, part. ab εἰμι sum.

5. K. Καταλαμβάνω, deprehendo, accido, a. 2. κατέλαβον. vid. λαμβάνω anom. — ἀντερον, ς, τὸ — νομή, ης, η, distributio, pascuum. a νέμω distribuo; item pasco. — ἀνατρέψω invertio, regredior, f. ψω, p. ἀνέτρεψα, a. I. part. — πολὺς, vid. gram. p. 31. — τις, vid. gram. p. 33. — θητιβλαδῶ insidias struo, f. δέσω, ex θῆτι adversus, & θελή concilium — δηλονότι, nimirum q. δηλον ὅτι, quia manifestum est. — ποίμνιον, ς, τὸ, grex, a ποιμήν, ενθρό, ὁ, pastor — τίθημι, f. θήσω, a. I. ἔθηκα vid. gram. 86. — θύρα, ας, η, ostium — πῶμα, αλός, τὸ, operculum. — πέτρη, ας, η, rupes, Th. πέτρος, ς, ὁ, lapis — παμμεγεθῆς, ὁ καὶ η, -ες, τὸ, -εθρον gen. omnino magnus ex πᾶν omne & μέγα magnum — πῦρ, πυρός, τὸ — ἀνακάιω, uro, f. -καίσω, p. ἀνακέκαινα, a. I. indic. — ἐκκαστάμην a. I. part. m. ab ἐκκαίω exuro vid. præcedent. — ἔφερον imperf. a φέρω, fero, vid. anom. — δένδρον, ς, τὸ; & δένδρον, εθρό, τὸ, arbor — δέρθρο, εθρό, ς, τὸ, mons, ut βρέφθρο — φαίνω, ostendo, f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. I. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, a. 2. pass. ἔφαντες, -ης, -η, & in 3. perf. plur. -ησαν — ἀποκρύπτω, abscondo f. ψω, p. ἀποκρύψα. Th. κρύπτω occulto. — πειρώμαν præf. part. a πειρόμονας conor, πειράω, ω conor, f. ασω & ησω, p. πεπειρόμονα, imperf. ἐπειρόμονα, -ώμεν &c. Th. πειρά, Experientia, conatus — συλλαβῶν a. 2. part. a συλλαμβάνω comprehendendo. vid. λαμβάνω anom. — ἀκούεις, ολός, τὸ, par, decens, consentaneum, ab ἀκω similis sum. vid. anom. — κατέφαγον a. 2. act. a καταφάγω de voro, 2. f. m. καταφάγομαι, pro καταφαγῆμαι — ληστής, ς, ὁ, latro, pro ληστής, Th. λεία, ας, η, præda — παντεργότατό superlat. a παντεργός, ς, ὁ, η, callidus, q. παντεργός, ex πᾶν omne, & ἔργον opus — ἐκεῖνος vid. gram. p. 32. n. 2. — ἔτις, nullus, g. ἔτινος, acc. ἔτιν & ἔτινα, ex ἐγ non, & τις quis — δίδωσι, 3. perf. sing. indic. præf. vid. δίδωμι gram. p. 87. — πιεῖν a. 2. infin. a πίνω

α πίνω bibo, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. — φάρμακον, γ, π, medicamentum, venenum. — ἐγχέας, a. 1. part. ab ἐγχέω infundo, f. -χέσω, -χείσω, & -χεύσω a. 1. ἐνέχθυσα, -χθύα, -χεά, p. ἐγκέχυκα. Th. χέω fundo. — ηδὺς vid. gram. p. 31. — οδορός, γ, δ, odoratus οδομος, Poet. Ion. & Dor. ex εῦ & ὅξω oleo f. ὅγησω, & ἔσω. — ὅπιβλαδτόταιον, superl. ab ὅπιεύλαδτος, insidious, ab ὅπιεύλαδτω insidias struo, ex ὅπι aduersus, & βγλή concilium. — ταραχώδης, εθ, δ κατά, turbulentus; superl. ταραχώδεσσαλος, a ταραχή, ης, η, turba, Th. ταράχα, vel -τίω, commoveo, turbo, f. -ξω. — ἐδόκει 3. pers. sing. imperf. act. a δοκέω videor; vid. dialog. 12. 3. φέλφερομαι circumferor, infin. præf. vid. φέρω, fero, anom. — πιῶν, a. 2. part, a πίνω bibo. — σπήλαιον, γ, π, spelunca; Th. πέλθη, εθ, π, specus — ανατρέφω, reverto, invertor, f. ψω, p. φα, p. m. ανέροφα, a. 2. pass. ανετρέφω, a. 2. m. ανετρέφομαι, imperf. pass. ανετρεφόμαι, γ, επο; Th. στρέφω, verto. — τέλθη, εθ, π, finis; suppl. η — καλαστάομαι, revellor a. 1. καλεστάθη; Th. πάσω, traho, vello, f. πάσω p. ἔπακα — ἀπέξω abrado, f. ίσω, Th. ξέω rado, f. ίσω, p. ἔξεκα, p. pass. ἔξεσμαι. — μοχλός, γ, δ, vectis; Th. ὀχλάδω moveo — πυρόω, ώσω, πεπύρωκα, igne injecto uro; Th. πῦρ ignis — προσέτι, insuper, præterea; Th. ἔτι id. — τυφλόω, excæco, ώσω, πεπύρωκα. — καθάδω, dormio, f. ήσω, part. præf. hic; Th. εῦδω id.

6. P. Βαθὺν adv. profunde; Th. βάθος, εθ, π — κοιμάω, obdormio, ήσω, κεκοιμηκα, a. 1. pass. hic — σκυθορέω, ήσω, ἔξεσθορηκα, a. 2. hic; Th. θορέω, falio. — μεταξὺ adv. cum participio vim habet gerundii, inter excæcandum, id. ut inter prandendum — διέφυγεν; vid. supra — ἀποκινέω, amoveo, Th. κινέω, moveo, reg. a. 1. infin. hic. —

7. K. Ἀφαιρέω, aufero, ήσω, ἀφήρηκα, a. 2. ἀφεῖλον; Th. αἴρεω. — ἔξειμι, exeo, Th. είμι, eo, a. 2. ίσν, part. ίσν. — καθίζω fedeo f. ίσω, p. κεκάθηκα. — θηρέω venor, άσω, imperf. act. hic — ἀπελάννυμι, expando, f. άσω a. 1. part. hic; Th. πελάω pando, aperio f. άσω — παρέιμι, prætermitto, dimitto, f. παρήσω, p. παρεῖκα, part. 2. a. hic — νομή, ής, η, pabulum; Th. νέμω pasco, tribuo. — κατέλλομαι, mando, jubeo; cum dat. f. 1. m. κατεληγμαι,

μαυ, perf. ἐνέταλμαι, a. 1. m. ἐνετειλάμιλ, a. 1. part. m. ab ἐν & τέλλω, sum, fio. — κελός, ἐ, ὁ, aries. —

8. π. Μανθάνω, disco, intelligo f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα, a. 2. ἐμαθον. — λανθάνω seu λήθω, lateo f. λήσω, perf. act. caret; sed pass. λέλησμαι, a. 1. ἐλήσθι, & ἐλήθιλ, p. m. λέληθα, a. 2. act. ἐλαθον. — ψεξέρχομαι, clam egredior, me subduco, Th. ἐρχομαι, venio, f. ἐλέσσομαι, a. 2. ἡλθον. — ὅπισσώ, vociferor f. ἡσω, p. reg. a. 1. infin. m. hic.

9. κ. Συνκαλέω, convoco, a καλέω voco, f. ἐσω, p. κεκληκα a. 1. indic. act. hic. — ἡκω, venio, f. ἡξω. — (έρεω & ειρέω Poet. dico) εἴρω necko, dico. f. ἐρῶ, p. εἴρηκα, p. m. ἐρομαι, Poet. εἴρομαι a. 1. εἰρησάμιλ & ἡεσίλιλ a. 2. ἡρόμιλ Poet. ειρόμιλ, ut hic — ὅπιελδίω, insidias struo, f. δσω, part. præf. hic. — μελαγχολάω, melancholia laboro, f. ἀσω; ex μέλας, niger, & χολάω, indignor, Th. χολή, bilis. — οἴω, seu οἴομαι, puto, f. οἴησομαι, p. ὠημαι, a. 1. ωῆθιλ, a. 1. part. pass. — οἴχομαι, eo, f. οἴχησομαι, p. ωχημαι, imperfect. m. hic. — ἀπειμι, abeo, f. ἀπέσομαι, a. 2. ἀπιον; part. hic, Th. ἄμι eo, vid. anom. — καλασοφίζω, argutis fallaciis utor adversus aliquem, f. ίσω, p. reg. a. 1. m. καλασοφισάμιλ, ut hic. — καλάργλος, ο, ὁ ἡ, diris devotus, execratione dignus — ανίσια & ανισίζω, molestia, vel moerore afficio, f. ἀσω. a. 1. hic. Th. ανίσια, tristitia, moeror. — ὄνειδίζω, exprobro, f. ίσω, p. ωνέιδικα; Th. ὄνειδος, εθ, τò, probrum. — συμφορή, οι, η, collatio, item calamitas. — ιάομαι, fano, -άσομαι, p. ιαμαι, f. 1. hic.

10. π. — Θαρσίω, confido, animum sumo, f. -ησω p. -ηκα, imperat. præf. hic; Th. Θάρσος, εθ, τò, fiducia, audacia. — αίμισω auxiliar, opem fero, & (in medio) ulciscor, f. νῶ p. ἡμυγκα, f. 1. m. αίμυνθμαι. — μάθη 2. a. subj. hic, vid. ante — τηγεωτις, εως, η, mutilatio, a τηρόω, ώσω, mutilo, a τηρός, ο, mutilus. — ιαδή præf. infin. vid. suprà — ταλέω, navigo, ταλέσω, πέπλεκα, part. præf. hic. — σώζω, servo, f. σω, p. reg. Th. σόος, salvus. — διπόλλυμι, perdo, f. διπολέσω, p. απώλεκα, Att. διπλώληκα, infin. præf.

DIAL. 2.

Μεγέλαος, γ , δ , ex μένω permaneo, acquiesco, vel μένον, ε Θ , τὸ, animi ardor quidam, quo ad agendum vel sustinendum aliquid fertur, & λά Θ populus — Πρώτευς, ε Θ , δ .

1. M. Γίνεσθαι, infin. præf. a γίνομαι vid. gram. anom. — απίθανος, γ , δ η , improbable, ab α , & αιθανός, quod ab ἐπιθανον, a. 2. verbi αιθω, persuadeo — ἐνάλιος, γ , δ η , marinus, quasi ἐν αἴλι sci. ὁν, in mari existens. — Φορητός, η , ὁν, qui fieri & portare potest, a φορέω, f. ἐσω, ἡσω p. reg. quod a p. m. αέφορε, verbi φέρω fero. — αλλάσσω vel αλλάττω, muto, f. ξω, p. ἥλλαχα, a. 2. ἥλλαγον, a. 2. opt. pass. hic. — ξω, foras, extra, cum gen. — Θαυμάζω, miror, admiror, f. ἀσω p. τεθαύμασαι, p. pass. -σμαι. — απιστώ, diffido, f. ἡσω, &c. ex α , & αισις fides, quod a αιθω.

2. P. Θαυμάσῃς, a. 1. subj. act. verbi præced. — γίγνομαι, vid. gram. anom.

3. M. Εἰδω, video, a. 2. εἶδον vid. anom. — δοκέω, videor, f. δόξω, raro δοκίσω, p. δέδοχα, & δεδόκηκα; vid. dialog. 1. 5. — εἴρω necto, (item dico, in hac significazione, inus.) ἐρέω & εἰρέω Poet. f. ἐρῶ p. εἴρημα perf. pass. εἴρημαι p. post f. εἰρήσομαι, ut hic vid. dialog. 1. 9. — γοντεία, α , η , præstigiae, incantatio, a γόνις, η Θ , δ , incantator. — προσάγω adduco, f. ξω, p. προσῆχα, a. 2. προσῆγαγον; Th. ἄγω duco. — εἰξαπαλάω seduco, decipio, f. ἡσω, p. εἰξηπάτηκα, ab εἰξ, & ἀπαλάω fallo. — ὄρέω video f. ἀσω, p. ὄρεχα, Att. ἄρεχα.

4. P. Ἀπάτη, ης, η , fraus, ab ἀπαλάω fallo, ante — ἐναργής, ε Θ , δ η , manifestus, ab ἐν & ἀργός albus. — γενόιτο, a. 2. opt. m. a γίνομαι. — αἰνίγω, αἰνιγνύια, & αἰνίγνυμι, aperio, f. ξω, p. αἰνέωχα, Att. pro αἰνῶχα, p. pass. αἰνέωμαι, part. perf. pass. hic. — μελαποίεω muto, f. ἡσω, &c. a μῆ & ποιέω facio. — Ψεύδης, ε Θ , δ η , mendax. — ισάμψη part. præf. pass. ab ισημι. — γενναῖος, αῖα, αῖον, generosus, superl. hic; a γέννα, ης, η , progenies Th. γίνομαι nascor. — εἰδίω scio, vid. anom.

anom. f. 1. m. εἰσομαι, γ. — καίω uto f. καώσω, p. κέκακα, p. pass. κέκακμαι. — πρόσειμι infum, adsum.

6. m. Ἀσφαλής, ἐθ., ὁ ἦ ἦ, certus, tutus a lapsu, ex α, & σφάλλω supplanto, f. σφαλῶ, p. ἐσφαλκα, p. pass. -μαι.

7. p. Πολύπος, ὁ ἦ ἦ, πολύπον, τὸ, οδηθ., multiples, Polypus. — ἐωρχέναι, infin. perf. ab ὁρχω. — πάχω vid. dialog. 1. — εἰδέναι, pro εἰδηχέναι, infin. perf. per sync. ab, εἰδέω.

8. m. Ἡδίως, libenter adv. ab ηδὺς, suavis — μάθοιμι a. 2. opt. vid. dial. 1. 8.

9. p. Ἀρμόζω, vel -τῶ aptè connecto, f. ὄσω p. ἡρμόκα a. 1. subj. hic. Th. ἄρω, apto. — κοτύλη, ης, ἦ, cavitas, acetabulum, cavitas coxae. — προσφύς, -ῦσα, a. 2. part. a πρόσφυμι, quod a προσφύω, agnaci facio, f. σω, p. προσφύκα. — ἔχη subj. præf. ab ἔχω, habeo. — πλεκτάνη, ης, ἦ, plexus; cincinnus, a πλέκω, plecto, f. ξω p. πλέκχα; a. 2. ἐπλαγον. — ἀπεργάζομαι, efficio, f. αἴσομαι, p. απεργάσμαι, Th. ἐργον opus. — χρόα, ας, ἦ, color, superficies, vel corpus, & cutis. — μιμέομαι imitor, cum acc. f. μιμήσομαι, p. μεμίμημαι, part. præf. hic. — λανθάνω seu λήθω, lateo, a. 2. subj. hic. vid. dial. 1. 8. — αλιθὺς, εθ., ὁ, piscator, Th. ἄλς mare. — πληλάτης, vel -ασω, reconcilio, permuto, f. ἄξω p. διηλλαχα, a. 2. διηλλαγον. p. pass. διηλλαγμαι, a. 1. διηλλάχθω, Th. ἄλλασω muto.

10. m. Φασι vid. φημι anom. indic. præf. hic. — πεπέδοξος, ς, ὁ ἦ ἦ, quod est πεπέδη δόξαν, præter opinioneim, inopinatus, incredibilis, comp. grad. hic. Th. δοκέω videor.

11. p. Οἴδα p. m. ab εἰδέω vid. anom. — πιστώ credo, -σσω, πεπίσσυκα, a. 1. opt. Εολ. hic; a πίσις fides, Th. πειθω persuadeo. — απισέω diffido, f. ήσω p. d. Th. id. — ιδών, a. 2. part. ab εἴδω scio. — τεράσιθ., ς, ὁ, portentosus, Th. τεράση, αιθ., τὸ, monstrum. — πῦρ, πυρός, τὸ, ignis.

DIAL. 3.

ποσειδῶν dial. 1. Δελ-Φίν, -ίς, gen. -ίνθη, ὁ, Delphín, piscis. &c in pl. δελφῖνες.

1. Π. Ινώ, ὁθη, contr. ἥτη, ή Ino, ab ἵτη, ἵτη, fibra, robur. — ισθμός, ἥ, ὁ, isthmus. — κορίζω, curo, fero, f. ἵσω, p. κεκόμικα; a. 1. ind. act hic. Th. κορίω curo. — ἐμπεσῶν, part. a. 2. ab ἐμπίπλω incido, f. ἐμπίλωσω, p. ἐμπέπλωκα; ad ταυδίον refert. — κιθάρωδης, η, ὁ, citharoedus, ex κιθάρη, cithara, & ὠδὸς cantus, Th. ἀείδω, cano — ἀναλαβῶν a. 2. part. ab ἀναλαβάνω — ἐκνήχομαι enato, f. -ηνέχομαι, a. 1. m. hic, ab ἐκ, & νήχομαι nato — σκύλη, ἥτη, ή, armamenta navis, ornatūs, a σκύλος, εθη, πό, vas. — κιθάρη, ἄση, η, cithara. — ταῦτείδω, inus. circumspicio, probe novi, negligo, sino, patior. imperf. hic. — ἀστόλλυμι perdo, f. ἀστολέσω, p. ἀπώλεκα, part. præf. Th. ὄσλλυμι perdo. — ναύτης, η, ὁ, nauta Th. ναῦς, ναὸς, η, navis.

2. Δ. Θαυμάζω, ἀσω, reg. subj. a. 1. hic. — ιχθύς, θη, ὁ, piscis.

3. Π. Μέμφομαι incuso, conqueror, f. μέμφομαι, p. pass. μέμεμψα, a. 1. ἐμεμψάμω, cum dat. — Διόνυσος, η, ο, Bacchus, quia quum nasceretur, femur Διὸς εὑνέετο. — καλαναυμαχέω navali prælio oppugno, f. ησω, καλαναυμαχηκα, ex ιθη, & ναυμαχέω navali prælio decerto, ex ναῦς navis, & μαχομαι pugno. — μελαβάλλω — δέον, οντος, part. præf. g. neut. necessarium, a δεῖ. — χειρόω mancipo, domo, f. ὥσω, Th. χειρίς manus. — ψαίγω subduco, abeo, subjicio, f. ψαίξω, p. ψαῆχα, a. 2. ψαῆγαν, a. 2. m. hic.

4. Δ. χαίρω imperf. hic. — μεταπέμπομαι accerso, f. -φομαι, a. 1. m. μετεπεμψάμω, a. 2. m. hic. Th. σέμπω mitto. — ταλατέω dives sum, f. ησω, p. τεταλάτηκα, Th. ταλατης, η, ο, divitiæ. — θηθυμέω concupisco, f. ησω, p. θηθύμηκα, Th. θυμός. — ταλέω navigo, f. ταλάσσω, p. τεταλάσσω, a. 1. part. — θηθείκνυμι, vel -νύω, ostendo, f. ξω p. θηθεθείχα, a. 1. infin. m. hic. — θηθεῖς, a. 2. part. ab θηθεῖνω conscendo, f. -ησομαι, p. -βέθηκα. — ταρθμεῖον, η, τὸ, fretum;

& navis qua fretum trajicitur. — κακεργος, γ , δ η, contr. pro κακοεργος, improbus, maleficus. — δεικνυμι, a. 1. hic. — μεσος, η, ον, medius. — θηβελδω. vid. dial. 1. 5. — ναυτης, γ , δ , nauta — ακροσιμαι audio, f. ασομαι, imperf. hic — παρεχειν juxta nato, Th. νεω nato, f. νησω & νδσω. — σκαφος, εθ, π, fossa, item navigium. — δεδοκαι, 3. pers. sing. a perf. pass. δεδογμαι, a δοκεω videor. — αδω cano, (pro αειδω,) f. ασω p. ηχα, p. pass. ησμαι, a. 1. part. hic. — ιασινο, f. ιασω, p. ειακαι, a. 1. imper. hic. — πιπλω projicio, f. ψω, a. 1. infin. hic. — θηλεπω permitto, f. ψω, p. θηλετρεφα, a. 1. act. hic. — ησε a. 1. act. ab αδω, anτε — λιγυρως adv. a λιγυρος, ά, ον. stridulus a λιγυρω f. ξω strideo. — διπθανεμινος, part. f. 2. m. ab διπθανησκω, — αναθεμιθρη part. a. 2. m. ab αναθεμη — εκνηχομαι seu ηνηχω, enato, f. ξω, a. 1. m. Th. νηχω id. ut νεω — ακροσις, εως, η, auditus Th. ακροσιμαι.

DIAL. 4.

Ποσειδων dial. 1. Νηρηιδες, & Νηρηδες & Νηρειδες, ον, αι, filiae Nerei, nymphæ marinæ, a Νηρος, έως & ησ, ο, Deus marinus.

1. Π. $\sum$ τενος, η, ον. — καλαφέρω fero, καλαφέρομαι de-
orsum feror, a. 1. pass. hic. — Ελλήσποντος, γ , δ , Hellespontus mare, ab Ελλη Helle, & πόνος mare; i. e. mare in quo Helle periit. — καλειθω, imper. pass. a καλέω voco. — παρεχλαβων, ισα &c. part. a. 2. a παρεχλαμβων — προσενέγκαλε, imper. a. 1. a προσφέρω affero. — θαπιω sepelio, f. ψω, p. τέθαφα a. 2. ιταφον, perf. pass. τέθαμμαι; ταφειη, a. 2. opt. pass. hic. — θηχωειθρ, γ , δ η, indigena, ab θηκαι, & χωρος locus.

2. N. Επώνυμος, γ , δ , & -νυμον, γ , π, nomen e re impositum, Th. ονομα nomen. — τεθαφθω perf. pass. imper. a θαπιω sepelio, f. ψω, p. τέθαφα, a. 2. ιταφον, perf. pass. τέθαμμαι, -ψαι. hic τέθαψο, τεθαφθω, &c. —

ιλεέω

έλεω misereor, cum acc. f. ήσω, perf. act. ήλέηκα, p. pass. ήλέημαι, indic. præs. act. hic, Th. έλεος, ς, ὁ, misericordia. — οἰκλός miserabilis, in superl. οἰκλότατος, & οἰκλόσ. — μητρά, ας, η, noverca, Th. μήτηρ. — πάχω patior p. m. πέπονθα, inde part. hic. vid. dial. I. I.

3. Π. Ἀμφιτείτι, uxor Neptuni, ex αμφι, & τείχο strido. — Θέμις, ισος vel ιδος, η, jus, lex, &c. — τρωας, αός η, nomen urbis. — τεθάψεται, paulo post fut. a Θάπιω, vid. dial. 4. I. — παρεχμύθιον, ς, τὸ, consolatio, exhortatio, ex τρόπῳ, & μύθος sermo. — πείσεται, f. a πάχω, ante dial. I. I. — ἐμπίπλω, f. ἐμπίλωσω, p. ἐμπέπλωχα, a. 2. οὐέπεσον, f. I. m. ἐμπεσθμαι, η, ετ). — διώκω persecutor, f. διώξω, p. δεδίωχα, perf. pass. δεδίωγμαι, part. præs. pass. — πέλαγος, εος, τὸ, pelagus. — ἀκρος, α, ον, summus — καθήκω convenio, pertineo, Th. ηκω venio, f. ηξω.

4. Ν. Σώζω servo, reg. a. I. infin. hic. — δεῖ, δεῖται, imperf. — χαρίζομαι gratificor, f. ισομαι, p. κεχάρισμαι, Th. χάρις, ιθ, η, gratia, — τροφός, ς, ὁ η, altor & altrix, nutrix, a τρέφω alo. — τίτη, ης, η, nutrix, a τιτθός, ς, ὁ, mamma.

5. Π. Χρή, ἔχειν, imperson. — αἰχαρεσίω ingratus sum, f. ήσω.

6. Ν. Παθών a. 2. part. a πάχω ante, κατέπεσεν a. 2. a καταπίπλω vid. ἐμπίπλω, dial. 4. 3. — οχέω vaho, f. ήσω, Th. οχος, ς, ὁ, & εθ, τὸ, currus.

7. Π. Εικότως ut par est, adv. ab εικός, οντος, τὸ, verisimile, Th. εικω similis sum. — νεανίας, ς, ὁ, Th. νέος, novus. — φοργή, ας, η, latio, ferendi actio, impetus, a φέρω porto. — αἴθεια, insolentia, ab α, & ηθείος. — θηβαίς, ασα, &c. a. 2. part. ab θηβαίνω. — οχημα, ιθ, τὸ, vehiculum, ab οχέω ante. — ἀπιδών a. 2. part. ab απείδω. — βάθος, εθ, τὸ. — αἰχανής, έθ, τὸ, vastus. Th. χαίνω hisco. — οὐπλαγεῖς, a. 2. part. ex οὐπλήσω vel -τω, percello, f. ξω, p. οὐπτέπληχα, a. 2. οὐπλαγον, Th. πλήσω percutio. — θάμβος, εος, τὸ, stupor. — χεθείς, a. I. part. ab ξχω f. ξξω vel χησω, vid. anom. — ιλιγμάω virtigine labore. Th. ειλέω, verso, a. I. part. hic. — σφοδρός, ά, ον, vehemens. — πλήσις, εως, η, volatus. a πλῆμι seu ιπλημi volo, Th. ιπλαμαι id. f. πλήσεμαι — ακρεμής, εος, intemperans, item debilis,

30 PRAXIS GRAMMATICA.

lis, ex α, & κεράτος, robur. — κέρας, ατος, τό, cornu vid. gram. 24. — ἀπολαμβάνω perf. act. ἀπέληφα, pass. ἀπέλημα, pl. perf. ἀπελήματα, ψο, ω. — καλέπεσεν, a. 2. a καλαπίπω, vid. dial. 4. 3.

8. N. Βοηθέω auxiliar, f. ήσω, p. βεβοΐθηκα. infin. præs. hic — ωπίων part. præs. dat. fem. hic.

9. Π. Μοῆρ, ας, ή, pars, fatum, Th. μέρω divido, fortior. — διωατός, ή, ον, potens, comp. διωατώτερος, superl. διωατώτατος, Th. διώαμαι possum.

DIAL. 5.

Σάνθος, ς, ῥ, nomen fluvii, sed ξανθός, ή, ον, flatus — θάλασσα, vel -τία, ης, ή, mare.

1. Ζ. **Δ**έξαι a. 1. imperat. a δέχομαι. vid. gram. 74. — δεινός, ή, ον, dirus, vehemens, gravis. — τάχω. vid. dial. 1. 1. — καλασθέννυμι, f. σθέτω & σθένομαι, p. ξεθηκα & -εκα, a. 1. imper. hic. — τραῦμα (pro τρῶμα) αἱρέ, τό, vulnus, a τιτρώσκω, vulnero, f. τρώσω, p. pass. τέτωμαι.

2. Θ. Καλανάω exuro, f. καλανώσω, p. καλανέκανα, a. 1. act. hic.

3. Ζ. Ήφαιστος, ς, ῥ, Vulcanus, ignis, — ἀπανθεγκόω, in carbones verto, seu redigo, f. ώσω, perf. pass. hic, Th. ἀνθεγξ carbo. — ζέω ferveo, f. ζέσω, p. ξέκα.

4. Θ. Ενίσαλε a. 2. ex ἐμβάλλω. — ωργ, υρός, τό, ignis.

5. Ζ. Φονδύω occido, f. -δύσω p. reg. a φόνος cædes, Th. φένω occido. — ικέδύω supplico, f. δύσω, a. 1. hic Th. ικέλης supplex. — τωάιω cesso, τωάσω, τέπωμα, p. pass. τέπωμα destiti a. 1. m. ἐπαυσάμιλω, ω, ατο, ut hic. — ἀποφράτιω, & -ασω, f. αξω obstruo, imperf. hic Th. φερτίω sepio, item occludo. — ρόος, ςς, ῥ, a præt. m. ἔρροα, a ρέω fluo, f. ρύσω. — ἐλεέω vid. dial. 4. 2. — ἀθλιος, α, ον, miser. ab ἀεθλος, ς, ῥ, certamen, labor. — ἐπηλθον, a. 2. ab ἐπέρχομαι. — θηκλύζω, f.

σω, p. reg. Th. κλύσω abluo. — φοβηθεῖς, a. 1. part. pass. a φοβέω terreo, f. ήσω, p. τεφόβηκα; Th. φέβομαι timeo, p. τέφομαι. — ἀπέχω, ἀπίχω, & ἀποχέω, abstineo, opt. præf. pass. hic. Th. ἔχω. — ἔτυχε, a. 2. a τυχάνω nanciscor, f. τύχομαι. — οἵμαι, contract. ex οἴμαι ruto, f. οίχομαι, p. ὥημαι. — εἴχε, a. 2. ab ἔχω. — εἴποθε & εἴποθεν, si quo ex loco; Th. εἰ si — φέρω, οἴσω. — ἀπῆλθε, a. 2. ab ἀπέρχομαι. — καίω, a. 1. hic. vid. dial. 5. 2. τελέα, ας, ή, ulmus. — μυείνη, ής, ή, myrica arbor. ὄπλαώ asfo, torreo, f. ήσω, p. ὥπληκα, a. 1. hic. — ἔγχελυς, υΘ, ή, anguilla, q. εν ιλνι χεῖσθ quod in limo fundatur. — ἀπερκαχλάζω effervesce facio; Th. καχλάζω strepito, f. ασω, a. 1. infin. hic. — ἔργαζομαι operator, labore, f. ἔργασμαι, p. ἔργασμαι, ut hic 3 pers. sing. — ορᾶς subj. præf. ab ορέω video, f. ασω, p. ὥρεκα, Att. ἔωρηκα. — Διέκειμαι, vid. κεῖμαι, anom. — εἴκαμαι, ατος, τὸ, ab εἴκαιο accendo.

6. Θ. Θολερὸς, ἀ, ὃν turbidus, Th. Θολὸς, ȝ, ὁ, fordes; adjectivè, turbidus. — Θερμὸς, ȝ, ὁ, ή, calidus, in superl. -μότατος, a Θέρω calefacio, medeor, f. Θέρω, Άελ. Θέρων. — είκος, οτος, τὸ, verisimile, Th. εἴκω similis sum. — Θέρμη, ής, ή, calor, a Θέρω suprà. — ορμάω irruo, impetu feror, f. ήσω, p. ὥρμηκα, a. 1. act. hic, p. pass. ὥρμημαι. — αἰδέομαι, p. ήδεσμαι, a. 1. ήδεσθι; Th. αἰδὼς, οΘ, ȝς, ή, pudor.

7. Ξ. Ἐλεύω vid. dial. 4. 2. a. 1. infin. hic. γείτων, ονος, ο, ή, vicinus — Φρύξ, Φρυγὸς, ὁ, Phrygiæ incola.

DIAL. 6.

Ζεῦς, Διὸς, ὁ, — Ἀσκλήπιος, ȝ, ὁ — Ήρεκλέης.
vid. Gram. p. 24.

I. Z. Π αύω reg. a. 1. imper. m. hic παισαθε —.
Π εἴω contendο, f. ίσω, p. ικα; Th. ἔρις, ιδΘ, ή, contentio. — ἀπερηῆς, ὁ ή ή, ή το — ες, indecorus, nom. neut. pl. hic, — έα, ή.

Φαρμα-

2. H. Φαρμακός, ἐθ., ὁ, veneficus, Th. φάρμακον, ύ, τὸ, medicamentum. — προκαλακίνω, ante reclino, reg. infin. præf. m. hic.

3. A. Ἀμένων compar. ab αὐγαθὸς. vid. Gram. p. 39.

4. H. Ἐμβρόνητος, ύ, attonitus, a βροντάω tono, Th. βροντὴ tonitru. — κεραυνόω, f. ὥσω, fulmino, a. 1. indic. hic, Th. κεραυνός, ύ, ὁ, fulmen. — μετείληφα perf. a μεταλαμβάνω.

5. A. Ἐπιλανθάνομαι obliviscor, f. ὘πιλήσομαι, perf. pass. ὘πιλέλησμαι, σαι, σαι, Th. λανθάνω seu λήθω, lateo, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. — καλαφλέγω, f. ξέω, p. εχα, comburo, Th. φλέγω uro. — ὄνειδίζω, f. ίσω, p. ὄνειδικα, convitior, exprobro.

6. H. Βίος vivo, f. ὥσω, & -ώσομαι, p. βεβίωμαι, a. 2. ζείων, (q. a βίωμι inus.) p. pass. βεβίωμαι; Th. βίος, ύ, ὁ, vita. — ἐκκαθάριω expurgo, f. ἐκκαθάρω, Th. καθάριω purgo. — καλαγωνίζομαι debello, f. ίσομαι, p. pass. καληγώνισμαι, ex αγονίζομαι certo; Th. αγών certamen. — υβεριης, ύ, contumeliosus; Th. υβερις, εως, η, injuria. — τιμωρέω punio, reg. ex τιμὴ ultio, & σέργω video. — εξζοτόμος, ύ, ὁ η η, radicum excisor, ex εἴσα radix, & τέμνω feco. — αγύρτης, ύ, ὁ, qui cogit in unum, præstigiator circumforaneus, item mendicus; ab αγυρτεις, εως, η, coetus. — νοσέω aegroto, reg, Th. νόσος, ύ, η, morbus. — χρήσιμος, ύ, ὁ η η, utilis, a χρέομαι utor. — φάρμακον, ύ, τὸ, medicamentum. — ἀνδρώδης, εθ., ὁ η η, virilis, ab ἀνήρ vir. — ὘πιδείκνυμι ostendo, f. ξω, -ειχα, p. pass. ὘πιδείδηγμαι, a δείκνυμι ostendo.

7. A. Ἐγκαυμα, αιθ., τὸ, exustio, ἐγκαίω inuro, f. -καύσω. — ιάομαι medeor, fano, f. -άσομαι p. ιάμαι, a. 1. ιάθλω, a. 1. m. ιασάμιλω — πρώλω, nuper. adv. a πρωτ mane. — απέρχομαι. a. 2. hic. — ημιφλέκτω, ύ, ὁ η η, semiustus ex ημισυς, στῖα, συ, dimidius, semi, & φλέγω uro. — Διέφθείρω corrumpo, f. ερῶ, p. διέφθαρκα, p. pass. διέφθαρμαι. unde part. hic. Th. φθέω corrumpo. — χιτών, ὄνος, ὁ, tunica — δελδίω servio, reg. a 1. hic; Th. δελος servus. — ξαίνω carpo, cædo, percutio, f. ξανθ. p. ξεκακα; hinc ξάνιον, ύ, τὸ, pecten. — ξερον, ύ, τὸ, ab ξέρος, εθ., η, lana, ab ξέρω necko. — πορφυρίς, ίδθ., η, purpurea vestis, a πορφύρῃ, ας, η, purpura. — ἀνδύω induo, f. ίσω, p. ἀνδέδυκα. unde part. hic; Th.

Th. δύω induo. — ταίω percusio, f. αἴσω, p. τέπανα. — σάνδαλον & σανδάλιον, 8, τὸ, sandalum, calceamentum muliebre. — μελαγχολάω, melancholiā labore, insanio, ex μέλας niger, & χολάω, bile mihi jecur acceditur. — ἀποκλέινω occido, f. ἀποκλεῖνω, a. 2. ἀπέκλανον, p. ἀπέκλανα, p. pass. -λαμαι, a. 1. indic. act. hic; Th. κλέινω interficio, occido.

8. H. Παύω cessare facio, desino, f. παύσω, p. πέπανα. f. 1. m. hic. — λοιδορέω convitior, reg. Th. λοίδορος, 8, ὁ, convitiator. — εἴση, f. 1. m. ab εἴδω scio, f. εἰσομαι, a. 2. εἴδον & ἴδον. — ὄνημι seu ὄνιμι juvo, prosum, f. ὄνησω, p. ὄνηκα, hinc ὄνειας, αἴρω, τὸ, utilitas; & ὄνειος, 8, utilis; & ὄνητος, 8, vituperabilis. — αἴρειμος, a. 1. part. m. ab αἴρω tollo, f. αἴρω, p. ἴρηνα. — ρίπλω projicio, f. φω, p. ἐρίφω, & ρίπλεω, f. ἡσω; hinc ρίπη impetus, item ictus; ρίπης, ἴδω, ἡ, flabellum; & ρίψ, ρίπος, ὁ, ramus falignus, vimen flexible. — ιάμαι. vid. dial. 6. 7. — συντείβω contero, comminuo, f. φω p. συντέτελφω, a. 2. act. συντείβων, p. pass. -τελμαι, a. 2. pass. συντείβην, unde part. hic; Th. τείβω tero.

9. Z. Παύω, vid. dial. 6. 8. a. 1. imper. m. hic. — θηταρέστιω vel ασω, interturbo, f. ξω, &c. imper. præf. hic; Th. ταρέτιω, turbo. — ξ - vel σ - ννεσία, ας, ἡ, consuetudo, item concubitus, a σωέμι unā sum, converstor; Th. ειμι sum. — ἀποπέμπω f. φω, &c. f. 1. m. hic. — συμπόσιον, 8, τὸ, convivium, ex σω & πίω, bibo, f. πώσω, p. πέπανα. — ἐυγνώμων, οντω, ὁ, ἡ, æquus; ab εὖ bene, & γνώμων, οντω, ὁ, ἡ, cognitor, quod a γνώμῃ sententia; Th. γνώσκω, cognosco. — προκαλακλίνω, vid. dial. 6. 2. — ἄτε utpote, quippe, & doricē pro ὅτε quum. — ἀποθνήσκω, f. 2. m. ἀποθανεμαι, p. ἀποθένηνω, a. 2. ἀπέθανον, unde part. hic.

DIAL. 7.

³ Αρης gen. ἐθ., vel ρετ.; εως, ηθ., ηθ., ὁ, & Voc.
Αρες, Mars. — Ερμῆς, vid. Gram. p. 20.

1. A. Αὐτὸς reg. a. 1. indic. act. hic. — ἀπειλέω mi-
nitor; item gloriō, f. ἡσω, p. ἡπείληκα, a. 1.
indic. act. hic. — ωρεοπλικός, ὁ, superbus; Th. ὅπλο-
μα, video. — ἀπιθανός improbabilis, ab ἔπιθον, a. 2.
verbi πείθω, persuadeo. — σειρὴ, ἡς, ἡ, catena. —
καθίημι demitto, f. ἡσω, a. 1. -ῆκα, a. 2. κάθιω. — κρε-
μάω suspendo, f. ἀσω, & in pass. præf. ἀποκρέμαμαι, id.
a. 1. ἀπεκρεμάθη. — καλασσάω, detraho, f. ἀσω, p. κα-
τέστακα, infin. præf. hic; Th. πασάω traho. — βιάζομαι
vim affero, cogo, f. σομαι, a. 1. ἐβιασάμι; Th. βία, vis.
— πονέω laboro, fatigo, f. ἡσω, reg. 1. fut. hic. —
καθελκύω deorsum traho, f. ύσω, Th. ἔλκω traho, ξω. —
Θέλω seu ἔθέλω volo, f. θελήσω, p. τεθέληκα, a. 1. opt.
ἀνελκύω, sursum traho, a. 1. infin. vid. suprà. — συναρ-
τάω appendo, annesto, f. ἡσω, a. 1. part. hic. — μελε-
εῖζω in sublime tollo, f. ἰσω, Att. -ιῶ, p. μεμελεώμα, Th.
μετέωρος sublimis. — ακήκοα, Att. pro ἕκοα, p. m. ab
ἀκώ audio. — καθ' ἐν, in uno, in aliquo — ιχυρὸς,
α, ὁν, robustus, comp. hic; Th. ιχύς, οὐρή, ὁ, robur.
— ἀργέομαι recuso, nego, f. ἡσομαι, p. ἡρνημαι, σαι, ται,
a. 1. ἡρνήθη, a. 1. opt. pass. hic. — ωρερφέρω. — κα-
ταβαρέω degravio, onero, f. ἡσω, p. καταβεβάρηκα, a. 1. infin.
hic; Th. βάρεθ., εθ., τὸ, pondus. — καν et si, quamvis,
pro καν. — προσλαμβάνω, a. 2. subj. hic accipio, assu-
mo. — πειθεῖω, a. 1. opt. pass. a πείθω, πείσω, πέπε-
κα, p. pass. -σμαι, a. 1. ἐπέιθη.

2. E. Εὐφημέω, celebro, laudo, f. ἡσω, &c. ex εῦ &
φήμῃ fama, imper. præf. hic — ἀσφαλής, εθ., ὁ, ἡ, tu-
tus, certus, ex α, & σφάλλω supplanto, f. σφαλῶ, p. ἐσφαλ-
κα, — ἀπολαύω fruor, cum gen. f. αύσω, p. ἀπολέλαυκα,
a. 1. subj. hic, ex ἀπὸ & λαύω, pro λάω, video, item fru-
or. — φλυαρία, ας, ἡ, nugae, garrulitas, a φλύω vel
φλέω, nugor.

3. A. Οἰς

3. A. Οἵτε Attice pro οἴη, 2. pers. sing. indic. præf. ab οἴομαι, vid. dial. 5. 5. — ἐχεμυθέω linguam contineo, f. ήσω, ab ἐχέμυθΩ, 8, ὁ ή ή, qui linguam cohibere novit, ab ἔχω & μῦθΩ sermo. — ἐπίσαμαι, σαι, ται, peritus sum, scio, imperf. ήπισάμην, f. ὑπισήσομαι, Th. ἰσημι scio, facta Epenthēt. lit. τ. — γελοῖος, 8, jocofus, a γελάω rideo. — δοκέω, δόξω, a. 1. hic. — ἀπειλή, ή, minæ, ab ἀπειλέω, vid. dial. 7. 1. regitur a μεταξύ, vid. gram. p. 126. — δύναμαι, αιο, αίο, præf. opt. a δύναμαι possum. — σιωπάω fileo, f. ήσω, &c. reg. a. 1. infin. hic. — μνάμομαι, f. 1. μνήσομαι, p. μέμνυμαι, memoro, a. 1. pass. μνήσθην. — ἐπανίσημι insurgo, f. ἐπανασήσω, ἐπανέσηκα, a. 2. part. act. hic. — δηπειλαδίω insidias struo, f. δίσω, &c. Th. βελή consilium, a. 1. hic. — συνδέω una vincio, f. ήσω, p. συνδέθηκα, a. 1. infin. act. ξ pro σ Att. Th. δέω ligo — λαβόντες, a. 2. part. a λαμβάνω. — παντοῖος, α, ον, omnigenus, varius. — δεδιώς, οτος, part. perf. perf. m. saepe pro præfente, timens; a δείδω timeo, f. δείσω, p. δέδεκα, p. m. δέδοικα pro δέδαιδα; item δέδια (unde particip. hic) & δέδεια. — τρεῖς ὄντας, subaud. κατὰ vel Δλε, vid. Gram. p. 131. col. 2. — καλελεέω misereor, f. ήσω, a. 1. hic; Th. ἐλεέω misereor. — καλέω. a. 1. hic. — σύμμαχος, 8, ὁ ή ή, pugnæ seu belli socius, ex σιώ, & μάχομαι pugno. — ἐκατόγχηρ, ειρΩ, ὁ ή ή, centum habens manus, ex ἐκατὸν centum, & χεῖρ, manus. — ἰδέδειο, pl. perf. pass. a δέω ligo, vincio, f. δίσω, p. δέδεκα, p. pass. δέδεμαι. — κερδευός, 8, ὁ, fulmen. — Βρονή, ήσ, ή. — λογίζομαι. — ἐπήειν, εις, ει, pl. p. m. ἐπειμι accedo. — γελᾶν Dor. pro γελῶν, part. præf. sed γελᾶν, iota subscripto, est infin. præf. a γελάω, f. ασω, p. γεγέλακα. — καλλιρρήμοσύνη, ήσ, ή, pulchra & venusta oratio, a καλλιρρήμαν, ονΩ, ὁ ή ή, ex καλὸς, pulcher, & ρῆμα verbum. — σιωπάω, fileo, f. ήσω, p. reg. imper. præf. hic. — ἐνθημέω, imper. præf. hic. — ασφαλής, εΩ, ὁ, ή, tutus, item certus, ex α, & σφαλλω supplanto, f. σφαλῶ, p. ἐσφαλκα, vid. dial. 7. 2.

DIAL. 8.

Διογένης, ε^Θ, ὁ, Diogenes. — Πολυδέκης, ε^Θ, ὁ,
Pollux, V, -es.

I. Δ. Εντέλλομαι, mando, jubeo, cum dat. f. 1. m. ἐντέλλομαι, perf. pass. ἐντέλλαμαι, σαι, ται, a. 1. m. ἐντειλάμιν, p. m. ἐντέπολα, ab ἐν & τέλλω sum, fio. — ανέρχομαι subeo, redeo, a. 2. ανηλθον, a. 2. subj. hic, — οἴμαι contract. ex οἴμαι ruto, f. οἴσομαι, p. ὥημαι. — ἀναβιόω revivisco, f. -ώσω, p. -βεβίωκα, a. 2. -εβίων, unde infin. hic. Th. βιώ vivo. — ἴδης, a. 2. subj. act. ab ἴδω video. — κύων, κυνός, ὁ ἦ ή, canis. — εὑροις, a. 2. opt. ab εὑρίσκω invenio, f. εὑρήσω, p. εὑρηκα, a. 2. εὑρον. — ἐρίζω contendō, f. ἴσω, p. ιτα; Th. ἐρεις, ιδ^Θ, ή, contentio. — καλαγελάω derideo, f. ἀσω, p. καλαγεγέλασαι; Th. γελάω rideo, part. præf. hic. — εἰπεν a. 2. infin. ab ἐπω dico. — κελθώ jubeo, hortor, f. δίσω, p. κεκέλθηκα; Th. κέλω hortor. — ικανῶς adv. sufficienter, abunde, Th. ικανός, ή, ὅν, sufficiens. — καλαγεγέλασαι, perf. pass. 3. pers. sing. a verbo præced. — ἥκω venio, f. ἥξω, p. ἥκα — θηγελάω arrideo, f. ἀσω, &c. 2. fut. part. pass. — ἀμφίβολος, 8, ὁ ἦ ή, ambiguus, ex ἀμφι, & βάλλω jacio. — γέλως, ω^Θ, ὁ, & γέλως, ω, ritus, Attic. form. unde acc. γέλων, dat. γέλω; Th. γελάω. — παίω, a. 2. ἔπαιον, vid. dial. 6. 8. fut. 1. m. hic. — βεβαιώς, adv. firme, tutò, Th. βεβαιος firmus. — ὁρᾶς subj. præf. hic. — πλάστος, 8, dives; Th. πλάστος divitiae. — σαλαζίπης, 8, ο, provinciae præses, vox Persica. — ἀσημος, 8, ὁ ἦ ή, i. e. cui nota non est impressa, i. e. obscurus. — οιμωγή, ἥς, ή, ejulatus, ab οιμώζω ploro, f. ξω Th. οί, hei. — μαλθακός, ή, ὅν, & μαλακός, ή, ὅν, mollis; Th. μαλλάσω mollio, f. ἀξω, p. χα. — αγενής, ε^Θ, ο, ignobilis. — μνάομαι, f. 1. μνήσομαι, perf. μέμνημαι, unde partic. hic. — ἐμπλησάμεν^Θ, a. 1. part. m. ab ἐμπίπλημι, f. ἥσω, p. ἐμπέπληγκα. — ἥκεν, vid. dial. 8. 1. — θέρμος, 8, ο, leguminis genus, sed θερμός, ή, ὅν, calidus. — εὑροις, a. 2. opt. ab εὑρίσκω, supra.

supra. — δεῖπνον, *s*, *π*. — καθάρσιον, *s*, *π*, purgatio, expiatio; Th. καθάρεια purgo.

2. Π. Ἀπωνυγέλλω, renuntio, f. -γελῶ, p. reg. f. 1. act. hic. — ὄψις, εως, *η*, vultus, facies, reg. a *χ* sub-aud. —

3. Δ. Γέρων, οὐ^τ, *δ*, Senex, Voc. ὁ γέρον. — Φαλακρὸς, *ς*, calvus. — τελεόνιον, *s*, *π*, palliolum tritum, dimin. a τείσων, *ωνος*, *δ*, pallium tritum. — πολύθυεος, *s*, *δ* *κ* *η*, multis portis pervius, ex πολὺς, & θύειανua. — ἀναπεπλαμένος, perf. part. a πεπλαμαι, pro πεπέπλασμαι, per sync. a πεπλῶ extendo, id. ut πεπλῶ, f. αὐτω, alii a πλῆμαι — ἐπιπλυχὴ, *ης*, *η*, plicatura, Th. πλύσω, plico f. ξω — ράκιον, *s*, *π*, vilis vestis, dim. a ράκος, ε^τ, *π*, lacera vestis; Th. ρήσω frango. — ποικιλος, *s*, varius. — ἀλαζών, ον^τ, *δ* *κ* *η*, jactator. — δημοπάπιω irrideo dicteriis; Th. σκώπιω dicteriis utor, f. ψω.

4. Π. Εὐρεῖν, a. 2. infin. ab έυρέσκω.

5. Δ. Βέλει Att. pro βέλη, 2. pers. sing. a Βέλομαι, *η*, &c. — εὐλείλωμαι, a. 1. subj. vid. dial. 8. 1.

6. Δ. Παρεγγινάω per manus trado, adhortor, jubeo, f. ήσω, ab ἐγγυάω in manus trado; Th. ἐγγύη sponsio, imper. præf. hic. — ληρῶν part. a ληρέω deliro, nugor, dat. pl. Th. ληρός, *s*, *δ*, nugae. — κέρεγης, α^τ, *π*, cornu, vid. gram. 24. — ἀπορος, *s*, *δ*, *η*, meatum non habens, amens, stupidus, pauper; Th. πόρος, via. — ἐρωτάω, interrogo, f. ήσω, p. ἡρώτηκα, infin. præf. hic.

7. Π. Αμαθῆς, ε^τ, *δ*, *η*, indoctus. acc. singul. hic, superl. ἀμαθέστελ^τ, ex α, & μανθάνω discō. — ἀπαδέδως, *δ*, *η*, ineruditus, ex α, & παδέδω, erudio, castigo; Th. πᾶς. — φήσομαι fut. 1. indic. a φημι. — κατηγορέω accuso, reprehendo, cum gen. item dico, arguo, f. ήσω, p. κατηγόρηκα, ex κατὰ contra, & ἀγορέω, usitat in composit. id. ut ἀγοράω concionor; Th. αγορεῖ, forum. part. præf. hic.

8. Δ. Οιμώζω ploro, ejulo, f. ξω; Th. οἴ hei.

9. Δ. Πολυδέλχιον, *s*, *π*, Polluxium, ex πολὺς, & δεῦτρο, ε^τ, *π*, dulcedo. — μάταιος, αίσ, αιον, vanus; Th. μάτιω, frustra, incassum — φυλάττω, f. ξω, p. πεφύλακα. — τιμωρέω punio, item auxiliar, f. ήσω, p. τελιμώρηκα, ex τιμωρὸς ultor; Th. τιμῆ ultio. — λογίζομαι colligo, statuo, rationem ineo, f. ίσομαι, p. λελόγισμαι; Th.

Th. λέγω dico. — τόκος, ϖ, ὁ, usura, a τίκλω pario. — τάλαντον, ϖ, τὸ, Talantum. — σωτιθεῖς part. præf. act. — ὄβελὸς, ϖ, ὁ, obelus. — ἥκω venio, vid. anom. — ὀλίγον, subaud. χρόνον.

10. Π. Ειρήσομαι paulo-post f. ab ἔργῳ neecto ; vid. dial. 1. 9. 2. 3.

11. Δ. Ἰχυρὸς, ἀ, ὁν, robustus ; Th. ἰχύς, ϖ, ὁ, robur. — παλαιστής, ϖ, ὁ, palæstrita, luctator ; Th. παλαιστη, palæstra, a πάλη, ης, ὁ, luctatio. — ξανθὸς, ὁ, ὁν, flavus. — χαροπὸς, ϖ, ὁ καὶ ὁ, cæsius, ex χαρεῖ, ἀς, ὁ, gaudium, & ὡψ oculus. — ὄμμα, αἰθ., τὸ, spectrum, facies, oculus, ab ὄπλομαι. — ἐρυθρός, αἰθ., τὸ, rubor, ab ἐρυθρίνῳ rubefacio ; Th. ἐρυθρός, εἰθ., τὸ, rubor. — νεῦρον, ϖ, τὸ, nervus. — ἔντονος, ϖ, ὁ, ὁ, validus, ab εὖ & τένω extendo. — ὥμος, ϖ, ὁ, humerus. — παρεξερὸς, ϖ, robustus, a παρεξερος pro περιέρος, εἰθ., τὸ, robur. — κόνις, εως, ὁ, pulvis. — κρανίον, ϖ, τὸ, cranium, calvaria, a καρκίνον caput. — καλλος, εἰθ., ϖ, τὸ, pulchritudo ; Th. παλός pulcher. —

12. Δ. Πένης, ηθ., ὁ, pauper, dat. pl. hic, a πένουμαι laboro. — ἄχθομαι gravor, ægrè fero, f. έσομαι & ήσομαι ; Th. ἄχθος, εἰθ., τὸ, dolor. — οἰκλείρω miseror, f. οἰκλεῖρω & ήσω, Th. οῖκτος, ϖ, ὁ, miserecordia. — ἀποεία, ας, ὁ, inopia consilii, ex ἀπορος invius, item pauper, ex ας, & πόρος meatus. — δακρύω lachrymor, f. ήσω, p. υκα, Th. δάκρυ, υθ., τὸ, lachryma. — οἰμώζω, vid. dial. 8. 2. 8. — διηγέομαι narro, f. ήσομαι, p. διηγημαι, a. 1. m. διηγησάμιλ, unde part. hic ; Th. ήγέομαι duco. — ισοτιμία, ας, ὁ, par honor, & dignitas, ab ισότιμος, ϖ, ὁ, ὁ, æque pretiosus ; Th. τιμή, honor. — ὄπλομαι — δηπίλιμον, a. 1. imper. ab δηπίλιμάω pretium augeo, f. ήσω, p. δηπίλιμηκα, ex δηπί, & τίω honoro. — ἐκλύω exfolvo, dirimo, enervo, f. ήσω, p. ἐκλέλυκα, p. pass. -υμαι, ab εκ, & λύω solvo, perf. infin. pass. hic — ἀνέξομαι, f. 1. m. tolerabo, ab ἀνέχω, &c. — ἔφηθα, Άεολ. paragogē pro ἔφης, imperf. 2. pers. sing. — ἔάσομαι f. 1. ab ἔάω fino, f. έάσω, p. έάκα. — ἀπένεγκα, a. 1. infin. act. vel a. 1. imper. m. ab ἀποφέρω, ἀποίσω.

DIAL. 9.

Πλάστων, *ων*Θ, ὁ, Pluto, a πλάστΘ divitiæ.

ΜένιππΘ, *ς*, ὁ, Menippus.

1. K. Παροκέω commoror, habito, f. ἡσω, παροκέηκα, ex
τοῦ & οικέω habito; Th. οῖκος domus. —
κατασῆσον, a. 1. imper. act. a καθίσημι constituo, evado,
colloco, fio.

2. P. Δεινὸς, ἡ, ὁν, dirus, vehemens, gravis, magnus.
— ἐργάζομαι operor, f. ἐργάσομαι, a. 1. m. εἰργασάμαι,
perf. pass. εἴργασμαι; Th. ἐργον opus. — ὁμόνεκρος, ὁ, ἡ,
paris corruptionis cum mortuis.

3. K. Οιμώζω vid. dial. 8. 2. 8. — σένω, gemo, f.
σενῶ; Th. σενὸς angustus. — μνάσομαι memoro, mentionem facio, f. μνήσομαι, perf. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθαι.
— χρυσίς gen. reg. a μεμνημένος subintellect. — τρυφή,
ῆσ, ἡ, luxus, deliciæ. a θρύπῳ frango. — ὅπιγελάω, ar-
rideo, f. αἴσω, indic. præs. Th. γελάω rideo. — ἐξοειδίζω,
f. ίσω, probis incesso; Th. ὀνειδίζω probris increpo. —
αἰδερέποδον, *ς*, πό, mancipium; ex αἰνήρ, & τῶς pes. —
κάθαρμα, αἴΘ, πό, purgamentum, hinc τὰ καθάρματα ho-
mines viles & abjecti, a καθαίρω purgo. — ἀποκαλέω
voco, invoco, item interdico part. præs. hic. — ἐνίστε
adv. interdum. — ἀδω cano (pro αἴσιδω) f. αἴσω, p. ἦκα,
sed ἀδω satio, sine puncto subiecto. — ὅπιταξεῖτω inter-
turbo, f. ξω, a ταρχήτῳ vel -σω turbo. — οἰμωγή, ἦς,
ἡ, ejulatus; Th. οἱ hei. — ὅλως omnino, prorsus, in summa.
— λυπηρὸς, εργ, εὸν, molestus, acerbus; Th. λύπη do-
lor, tristitia.

4. M. Μισέω odi, f. ἡσω, p. pass. μεμίση-
μαι; Th. μισΘ, εΘ, πό, odium. — αἰγενής, εΘ, ὁ, ἡ,
ignobilis, ab, α, & γένος genus. — ὄλεθρος, *ς*, ὁ, ἡ,
exitialis, ab ὄλεθρος, *ς*, ὁ, pernicies; Th. ὄλλυμι perdo.
— βίω vivo, f. ὄσω & -ώσομαι, p. βεβίωκα, a. 2. εβίων
(a βίωμι inuf.) a. 2. infin. hic. Th. βίος, *ς*, ὁ, vita. —
ἀποθνήσκω morior, f. ἀποθανῆμαι, p. ἀποτέθνηκα, a. 2. αἴπε-
θανον, unde part. hic. Th. θνήσκω, ib. — vid. μνάσομαι,
vid.

vid. dial. 9. 3. — *πειλέχω* contineo, comprehendo, ambo, retineo. — *άνιάω* moerore afficio; Th. *άνια*, tristitia, moeror.

5. π. *Λυπέω* tristem reddo, f. *ήσω*, p. *λελύπηκα*, Th. *λύπη* dolor. — *σερέω* privo, f. *έσω*, & *ήσω*, p. *εκα*, & *ηκα*.

6. μ. *Μωραίνω* infatuo, stulte ago, f. *μωρεγνῶ*, p. *μεμωρεγνηκα*, p. pass. *μεμωρεγνηματι*, a. 1. *έμωρεγνθιν*, a *μωρός* stultus. — *όμοψηφος*, *γ*, *δ*, *η*, eadem fovere sententiam, *ex ὁμός*, & *ψῆφος* suffragium. — *σεναγυμὸς*, *γ*, *δ*, *η*, gemitus.

7. π. *Ἐθέλω* seu *Θέλω* volo, f. *Θελήσω*, p. *τεθέληκα*, a. 1. opt. *hic*. — *σαστάζω* seditionem excito, f. *άσω*, a *σάστις*, *εως*, *η*, statio, ipse standi actus, & hinc factio, seditio.

8. μ. *Πάνω* cesso, &c. — *ἵητε*, a. 2. subj. ab *έμι* eo. — *ἀκολυθέω* sequor, f. *ήσω*, p. *ήκολυθηκα*, ab *ἀκόλυθος*, *γ*, *δ*, *η*, comes.

9. μ. *Προσκυνέω* oscular, adoro, veneror, cum acc. & *σαρπε* dat. f. *ήσω*, p. *προσκεκύνηκα*; Th. *κύω* oscular. — *ἀξιώματος* dignor, cum gen. *ἀξιού* censeo, f. *ώσω*, p. *ηξίωκα*; Th. *ἀξιος* dignus — *ἐποιεῖτε* imperf. a *ποιέω* facio. — *ἐλεύθερος*, *α*, *ον*, liber, adn. ab *ἐλεύθερος*, *γ*, *δ*, *η*, liber, nom. cui opponitur *δῆλος* servus. — *ἐντερψάω* oblecto me, ludificor, f. *ήσω*, p. *ἐντερψηφηκα*, ab *εν*, & *τρυφή* mollities, Th. *θρύπλω* frango. — *μνημονίω* memoria teneo, f. *δέσω*, Th. *μνάσιμα*. — *ἀφαιρέω* aufero, aditio, f. *ήσω*, p. *ἀφήγηκα*, a. 2. *ἀφεῖλον*, perf. pass. *ἀφήγημα*, unde part. *hic*, Th. *αφέω* capio.

10. μ. *Οδύρομαι* ploro, f. *οδυρεψματι*, p. *ωδύρημα*. — *γνῶθι*, a. 2. imper. a *γνώσκω*, vid. anom. — *συνέιω* connecto, perpetua oratione declamo; Th. *σύρω* connecto. — *ἐπάθω* incanto, f. *άσω*, 1. f. m. *hic*, Th. *αδω* suprà.

D I A L. 10.

Μένιππος, γ , δ . — Ἀμφίλοχος, γ , δ , Τροφώνι Θ ;
 γ , δ .

1. M. $\sum \phi\omega$, nom. dual. a $\sigma\upsilon$ tu, vid. gram. p. 15. —
 $\nu\alpha\delta\sigma$, γ , δ , templum, quasi $\nu\alpha\iota\omega$ habito; gen.
Attice $\nu\epsilon\iota\sigma$ — $\kappa\alpha\iota\alpha\xi\iota\omega$ dignum judico, f. $\omega\sigma\omega$, p. $\kappa\alpha-$
 $\tau\iota\xi\omega\omega$, a. 1. pass. $\kappa\alpha\iota\eta\xi\omega\theta\iota\omega$ dignus habitus fui; Th.
 $\alpha\xi\iota\omega$ dignus. — $\mu\alpha\eta\iota\sigma$, $\epsilon\omega\sigma$, δ , vates, nom. pl. Attice
hic. — $\mu\alpha\tau\alpha\Theta$, $\alpha\iota\alpha$, $\alpha\iota\omega$, & - $\alpha\iota\omega$, δ η η , vanus; Th.
 $\mu\alpha\tau\iota\omega$ frustra, pro $\mu\alpha\tau\alpha\iota\omega$ $\alpha\eta\theta\omega\pi\omega$, vid. 2. conc. gram.
p. 104. — $\psi\alpha\lambda\alpha\mu\beta\alpha\omega$ existimo, præsum, f. - $\lambda\eta\psi\omega\mu\alpha$,
p. $\psi\omega\iota\eta\psi\alpha$, ut hic; Th. $\lambda\alpha\mu\beta\alpha\omega$ capio.

2. T. $\alpha\eta\iota\omega$, $\iota\alpha$, $\iota\omega$, qui in causa est, culpandus, item
author; Th. $\alpha\iota\iota\alpha$ caufsa. — $\alpha\eta\iota\omega\alpha$, $\alpha\iota\omega$, η , amentia,
stultitia; Th. $\alpha\eta\iota\omega\omega$ amens. — $\delta\eta\xi\alpha\zeta\omega$ glorifico, item
existimo, f. $\alpha\omega\omega$, perf. $\delta\eta\delta\zeta\alpha\omega$, p. pass. - $\xi\alpha\omega\mu\alpha$, indic.
præf. act. hic; a $\delta\eta\xi\omega$ opinio, fama, & in N. T. gloria;
Th. $\delta\omega\eta\omega$ puto.

3. M. $\tau\epsilon\psi\eta\delta\iota\omega$, frequent. $\tau\epsilon\psi\eta\delta\iota\omega\mu\alpha$ portenta loquor,
vel fingo, imperf. m. hic; Th. $\tau\epsilon\psi\eta\iota\sigma$, $\alpha\iota\Theta$, $\tau\omega$, signum,
portentum. — pro $\epsilon\iota\delta\epsilon\omega$ præscio, part. perf. hic per sync.
vid. anom. — $\epsilon\eta\omega\mu\alpha$ interrogo, a. 2. m. $\epsilon\eta\omega\mu\iota\omega$, vid.
 $\epsilon\eta\epsilon\omega$ dico, part. præf. hic.

4. T. $\epsilon\iota\delta\epsilon\iota\omega$, ut $\tau\epsilon\psi\eta\iota\omega$ opt. præf. act. ab $\epsilon\iota\delta\epsilon\omega$. vid.
anom. — $\delta\psi\omega\eta\epsilon\iota\epsilon\omega$, adverb. positionis, vid. gram. p.
124. — $\eta\eta\omega\sigma$, $\omega\Theta$, δ , Heros — $\mu\alpha\eta\delta\iota\omega\mu\alpha$ vaticinor,
f. $\mu\alpha\eta\delta\iota\omega\sigma\mu\alpha$; Th. $\mu\alpha\eta\iota\sigma$, $\epsilon\omega\sigma$, δ , vates. — $\kappa\alpha\iota\epsilon\theta\iota\omega$,
a. 2. opt. a $\kappa\alpha\iota\epsilon\chi\omega\mu\alpha$, descendo. — $\psi\omega\iota\omega$, Att. pro $\omega\iota\omega$
assimilatus sum, visus sum, ab $\epsilon\iota\omega\omega$ similis sum, f. $\xi\omega$, p.
m. hic. — $\delta\psi\omega\eta\epsilon\iota\omega$ advena sum; item domi sum, in
urbe versor; Th. $\delta\eta\mu\omega$ populus. infin. perf. hic. — $\alpha-$
 $\pi\iota\epsilon\omega$ diffido, non credo, f. $\eta\omega\omega$, p. $\eta\pi\iota\epsilon\eta\omega$, imperf. act.
hic; ex α , & $\omega\iota\omega$ fides, Th. $\pi\iota\theta\omega$ persuadeo.

5. M. $\pi\alpha\epsilon\epsilon\chi\omega\mu\alpha$ prætero, progredior, a. 2. subj. hic.
— $\varsigma\epsilon\lambda\omega$ mitto, item orno, f. $\varsigma\epsilon\lambda\omega\omega$, p. $\epsilon\iota\alpha\lambda\omega\omega$, p. pass.
 $\psi\alpha\lambda\mu\alpha$, part. perf. hic. — $\delta\theta\omega\eta\omega$, $\eta\omega$, η , linteum, item
velum

velum nauticum. — γελοίως ridiculè adv. a γελάω rideo, f. ἀσω — μᾶζα, ης, ή, maza, libum. — ἐσερπύζω, pro εἰσερπύζω irrepo, f. ὑσω; Th. ἐρπω serpo. — σόμιον, ς, τὸ, osculum, orificium vasis; Th. σόμια, αἱΘ, τὸ, os. — ταπεινὸς, ή, ὄν, humilis — απίλαυον, ς, τὸ, spelunca; Th. απέΘ, εΘ, τὸ, specus. — ἐδιωάμιλ, a. i. m. a διώαμαι. — ειδέναι per sync. pro ἐιδηκέναι, infin. perf. ab ειδέω. vid. anom. — γοητεία, ας, ή, incantatio, a γόης, ηΘ, ὁ, præstigiator. — Διαφέρω differo, f. διοίσω, a. i. διηνεκα, item antecello; Th. φέρω fero. — μαντικὴ, ης, ή, (subaud. τέχνη) ars divinandi; Th. μάντις, εως, ὁ, vates. — ἀγνοέω, ἀγνοῶ ignoro, f. ησω, p. ηκα, ex α, & νόος, mens.

6. T. Σωθετες, ς, ὁ, ή, & -θετες, ή, ὄν, compositus, coagmentatus, a σωτίθεμαι.

7. M. Σωμφότερον utrumque simul, ex σω & αμφότερον utrumque. — ημίτομον, ς, τὸ, dimidia pars, ex ημισυς, εία, υ, dimidius, semi, & τέμνω seco. — ἀπέρχομαι perf. Attic. hic.

8. T. Χρεῖ, indic. præf. a χράω do mutuo, item oracula do, coloro, tingo, f. χρήσω p. κέχεηκα.

D I A L. II.

Ἐρμῆς, ς, ὁ, Mercurius. Χάρων, οὐΘ & ανΘ, ὁ, Charon.

1. E. Λογίζομαι colligo, statuo, f. ἴσομαι, p. λελόγισμαι; Th. λέγω dico, a. i. subj. m. hic. — πορθμός, εως, ὁ, portitor, & in plur. πορθμῆες, Ion. Th. πορθμὸς, ς, ὁ, fretum. — ὀφείλω debo, reus sum, f. ησω p. ὀφείληκα, indic. præf. hic — ἐρίζω, f. ισω, p. ικα, contendο; Th. ἐρις, αἱΘ, ή, contentio, subj. præf. hic.

2. X. Οείζω definio, f. ισω, p. ὥρικα; Th. ὥρος, ς, ὁ, terminus, a. i. infin. — ἀπεργύμων, ονΘ, ὁ ή ή, negotiis vacuus, comp. grad. hic.

3. E. Ἀγκυρα, ας, ή, anchora. — ἐνταλάμινΘ, a. i. part.

part. m. ab ἐνέλλομαι mando, f. 1. m. ἐνελέμματι, a. 1. m. ἐνετελάμιτι, ab εν, & τέλλω sum, si. — κομίζω curo, f. ισω, p. ικα, a. 1. ἐπόμισα; Th. κομέω curo.

4. E. Ὀνέομαι emo, f. ὀνήσομαι, p. pass. ὀνηματι, a. 1. m. hic. — τρεπωτήρ, ἥρθι, ὁ, funis seu lorum; Th. τρέπω verto. — ὀβολός, ȝ, ὁ, obolus, sexta pars drachmæ.

5. X. Τίθει imperat. a τίθημι vid. gram. p. 84.

6. E. Ἀκέσρε, ας, η, acus. — ισίον, ȝ, τὸ, navis velum.

7. E. Κηρός, ȝ, ὁ, cera. — ὅπιπλάσιον vel -τιον, f. -ωλάσιον, a. 1. infin. hic; Th. ωλάσιον fingo. — σκαφίδιον, ȝ, τὸ, navigium, dimin. a σκαφίς, ίδη, η, scaphula. — ἀνοίγω aperio, f. ἀνοίξω, p. ἀνέωχα, Att. pro ἀνώχα, p. pass. ἀνέωγμα, & ἡνέωγμα, p. m. ἀνέωγχα, unde part. hic, ἀνεωγώς, οὖθι, ὁ, apertus; Th. οἴγω seu οἰγνύω, seu οἴγνυαι aperio. — ἥλος, ȝ, ὁ, clavus. — καλώδιον, ȝ, τὸ, funiculus nauticus, a κάλως, ωθη, vel ω, ὁ, rudens; sed καλῶς adv. pulchre. — ωτέρε, ας, η, funis, quo antennarum cornua tenduntur; Th. ωτέρη. — ἐποίησας, a. 1. act. a τοιέω.

8. X. Ὀνέωμαι emo, mereor, a. 1. m. ὀνησάμιτι, ω, ατο, ut hic. vid. dial. II. 4.

9. E. Διέλαθεν a. 2. a Διγλανθάνω. — λογισμός, ȝ, ὁ, ratiocinatio, cogitatio; Th. λέγω dico. — διπδίωμι reddo, retribuo, persolvo, &c. a. 2. ἀπέδων, 1. f. infin. act. hic. — φῆς subj. præf. a φημι.

10. X. Δοιμός, ȝ, ὁ, pestis. — διπόμπιω dimitto, f. ψω, &c. f. 1. subj. hic. — αἰθρόθη, ȝ, ὁ, confertus, repentinus. — ἐνέσαι, per sync. pro ἐνέσειαι, f. 1. ab είμι sum. — διπορθάνω lucrifacio, f. -κερδανω, p. -κεκέρδηκα, & perf. habet a se κεκέρδακα, & a. 1. ἐκέρδαναι, unde infin. hic. — πλῆθη, εθη, τὸ, multitudo. — παραλογίζομαι subdola supputatione fallo, f. ισομαι, part. præf. hic. — πορθμίον, ȝ, τὸ, navis, quæ fretum aliquod trahicitur; item, merces, quæ pro trajectu freti persolvitur, a πορθμός, ȝ, ὁ, freti trajectio; Th. πόρος transitus.

11. E. Καθέζομαι sedeo, f. 2. m. καθεδέματι; Th. ἔζω seu ἔω collocō. — διπλαίω fruor, opt. præf. hic, perf. διπλέλαυκα.

12. X. Ὁρᾶς subj. præf. ab ὄρειω video. — αἴφικτομαι

ομαι advenio, f. ἀφίξομαι, p. ἀφῆγμαι, a. 2. m. ἀφικόμενος, indic. præf. hic; Th. ινέομαι venio.

13. E. Παρεχτείνω, produco, extendo, prorogo, f. -ενῶ p. παρεχέταναι, a. 1. παρεχέταιναι, opt. præf. hic; Th. τείνω extendo, tendo. — ὄφλημα, αἱρέτη, τὸ, mulcta imposita; Th. ὄφείλω debeo, per sync. ὄφλω, id. — πλεύσις, ἀ, ὅν, antiquus; Th. πλάται olim. — οἰδα per sync. pro οἴδασθαι, Æol. pro οἴδας, p. m. ab εἰδέω scio, vid. anom. — πλευρονόμηλος, imperfect. vid. γίνομαι anom. — αὐθεντήτη virilis, ab ἀνήρ — αὐτίπλεως, ω, ὁ ἦν, plenus; Th. πλέος plenus. — τραυματίος, ρ, ο, vulneratus, sauciatus, τραῦμα, αἴος, τὸ, vulnus. — φάρμακον, ρ, τὸ, medicamentum, item venenum. — δότοθαντην, a. 2. part. ab δοτοθησκω interficio. — ἐξωδηκῶς, part. perf. ab ἐξοδέω extumesco, f. ήσω, p. ἐξωδηκη. — σκέλος, εος, τὸ, crus, pes, — ωχρός, ρ, pallidus. — ηκω venio vid. anom. — θητεύλασθω, insidias struo, f. δύσω. — ἐσίκαστι, p. m. ab ἐκω similis sum, vid. anom.

14. X. Περιπόθηλος, ρ, οἱ ἦν, valde desideratus, ex αἰλι, & ποθητής desideratus.

15. E. Δόξαμι, a. 1. opt. a δοκέω videor, censeo, f. δόξω, a. 1. ἔδοξα. — αἰμαράνω aberro, pecco, f. αἰμαρτήσω, p. ήμαρτηκα. — αἰπατίω repeto, &c. — ὄφειλόμηνος part. præf. pass. ab ὄφείλω debeo, f. ήσω, p. ὠφειληκα.

D I A L. 12.

πλάτων, ωντη, ὁ, Pluto vid. dial. 9. — Ἐρημῆς. vid. Gram. p. 20.

1. Π. **Γέρων**, οντη, ὁ, senex, voc. ὁ γέρων, q. γέαν ὁρῶν terram inspiciens, vel a γέρχεσθαι, αἱρέτη, αῃρέτη, ως, τὸ, præmium; quia senectus honorabilis. — οἰδα; vid. εἰδέω, gram. anom. — γηράσκω senesco, f. αἴσω p. γεγηράσκω, unde part. hic γεγηρακως, senio affectus; Th. γηράσθαι, αἱρέτη, αῃρέτη, ως, senectus. — πλάτος, ιων, ιων, dives, locuples,

locuples, a πλεῖτος, ε, ὁ, divitiæ. — κλῆρος, ε, ὁ, fors, patrimonium. — θηρείω, ἀστ, τεθῆρεικα venor, sector: part. præf. hic, θηρέιομαι. ib. Th. θηρ, fera. — πεντακισμύρειοι quinquagies mille, a πεντάκις quinquies, & μύρειος decem millia.

2. E. Σικυώνιοι, ία, ιον, ex urbe Sicyone, a Σικυών urbs.

3. Π. Ζῆν Dor. pro ζῆν infin. præf. a ζάω vivo. — ζάω, sino, permitto; imperf. εἴα — ον — ας, f. ἀστ, p. εἴακα, a. 1. εἴαστα, unde a. 1. imper. hic. — ἐννενήκοντα nonaginta, ex ἐνέα novem & ἑκοντα vel ἑκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem; ut -κόσιοι, per centum: sic latina lingua -ginta, per decem. — ἔτοι, ετοι, τὸ, annus. — βιώω vivo f. βιώσω, p. βεβίωκα, a. 2. εἶνω (q. a βίωμι inus.) unde infin. a. 2. βιώναι; Th. βίοι, ε, ὁ, vita. — θημετρέω in mensura addo, f. ήσω, a. 1. part. hic; Th. μέτρον mensura. — οἴοι, οἴα, οἴον qualis: promptus, paratus: οἴον τε possibile. — πλείων, ὁ καὶ ἡ, πλείον, adn. compar. — κόλαξ, ακοι, ὁ, adulator. — νέοι, νέα, νέον, novus; juvenis, q. a νῦν nunc. — καταπάσχω detraho; item avidè deglutio, f. ἀστ, p. κατέπασκα, a. 1. imper. hic. Th. πάω traho.

4. E. Ἀπποι, ὁ καὶ ἡ, insolens; item absurdus, ex α, & πόποι locus. — δόξει a. 1. opt. ΑΕολ. a δοκέω.

5. Π. Δικαιότατοι superl. adn. — παθόντες part. a. 2. a πάχω patior, f. πείσομαι, a. 2. ἐπαθον. — εὔχομαι precor, opto, glorior εὐξομαι, p. εὔγυμαι, a. 1. m. δίξαμι. — διποθνήσκω morior, f. 2. m. διποθανέμαι, p. διποτέθνηκα, a. 2. απέθανον, unde infin. hic; Th. θνήσκω, id. — αντιποιέω, f. ήσω, &c. contra facio: αντιποιέμαι vendico, mihi attribuo, adfecto; præf. hic. — προσῆκω pertineo, f. ήξω, part. præf. hic; καλὰ τὸ προσῆκον ut decet, Th. ήξω venio. — μιαρώτατοι scelestissimus, superl. a μιαρὸς scelestus; Th. μιαίνω polluo, f. ανῶ, p. μεμίαγκα. — δέχομαι, supra. — θερεπίδω famulor, servio, curo, sano, cum acc. f. δέσω, p. τεθερεπίδηκα, perf. pass. τεθερεπίδημαι, Th. θερεπίων, οὐλοι, ὁ, minister, servus. — φανερὸς apparens, manifestus; Th. φαίνω appareo. — νοσέω ægrotō, infanio, f. ήσω, p. νενόσηκα, Th. νόσος, ε, ἡ, morbus. — βγλόμενος consulto, f. δέσω, p. βεβέλδηκα, Th. βγλή concili-

um. — *πρόδηλος* manifestus, Th. *δῆλος*, id. — θύω macto, sacrifico; item impetu feror, f. θύσω, p. *τέθυκα*, f. 1. infin. hic. — *παραχέομαι* polliceor, f. *παραχέομαι*, p. pass. *παρέχημαι*, a. 2. m. *παρεχόμενος*; Th. *ἔχω* pro *ἔχω* teneo. — *ραχίω* convalesco, f. *ισω*, a. 1. subj. hic. Th. *ράχων* facilior. — *προσπέμι* præ abeo, imper. præf. *προσπίθει*, -ίτω d. -ιτν, -ίτων, pl. -ίτε, *προσπίτωσαν*. — *μάτιον*, adv. — *θητικάνω*, a *χάνω* hisco, f. *ανῶ*, p. *κέχακα*, a. 2. *ἔχανον*, unde part. hic, a. 1. *ἔχωνα*, a. 1. infin. *χάνων*; perf. pass. *κέχασμα*, q. ab inusit. *χάω*, hinc *χάσμα*, *αλόγονον*, *πάθη*, hiatus, Angl. *a chasm*.

6. E. *Γελοῖος*, 8, adn. *γελοῖον* in neut. substantive accipitur pro joco, a *γελάω*, rideo, f. *άσω*, p. *γεγέλακα*, p. pass. *ασματικόν*. — *πείσοντας* f. 1. m. a *πάρχων*; vid. dial. 1. 1. — *πανθρεγγός*, 8, adn. callidus, astutus, q. *πανθρεγγός*; ex *πᾶν* omne, & *έργον* opus. — *πλεύσκολέων*, f. *ήσω*, permulceo; item decipio, a *πλεύση*, & *βεύκολέων* boves, pasco, demulceo. — *ἐπελπίζω* in spem adduco; item spe falsa allicio, f. *ισω*; Th. *ἐλπίζω* spero. — *θυμόνικων* morior, f. *θυμόνικον*, f. 2. m. *θανόματα* p. *τέθνηκα*, a. 2. *ἔθανον*, unde part. hic p. m. *τέθνακα*, inf. p. m. *τεθνάναι*, contract. pro *τεθνάνειν*; hinc *θυητός*, 8, mortalis; *θάνατός*, 8, ὁ, mors. — *εἴκω* similis sum; item cedo, f. *ξω*, praet. m. *ἔκκα*, unde part. hic. hinc *εἴκος*, *οἶκος*, *πάθη*, verisimile; *εἴκότως* ut par est; *ἐπιεικής* decens, consentaneus, *ἐπιεικεῖα* aequitas. — *ρωνύμων* seu *ρώνυμοι*, confirmo, corroboro, f. *ρώσω*, p. *ἔρρωκα*; pass. *ροβορων*, valeo, p. pass. *ἔρρωμα*, perf. imper. pass. *ἔρρωσο*, -ώθω, vale; pl. *ἔρρωθεν* valete. — *των* *νέων* gen. vim comparativi consequitur. — *σφίσι* dat. pl. ex *ἡ* sui. — *διθυρέων* divido, distribuo, f. *ήσω*, p. *διηγηκα*, a. 2. *διεῖλον*, perf. pass. *διηρηματικόν*, unde part. hic; Th. *αἱρέω*, capio. — *βόσκω* pasco, f. *βοσκήσω*, p. *βεβόσκηκα*; ab inusit. *βόω*, id. indic. præf. pass. hic. — *τίθεις*, part. præf. act. verbi *τίθημι*, pono.

7. II. *Αποδυσάμβων*, a. 1. p. m. ab *ἀποδύω* vel *ἀπόδυμι* exuo, f. -υσω, p. -κα, part. præf. *ἀποδύνεις*; Th. *δύω* induo. — *ἀνησάω*, repubesco, f. *ήσω*, præf. inf. *ἀνησάν*, a. 1. imper. hic. Th. *ηση*, *ης*, *η*, pubes. — *ὄνειροπολέων*, f. *ήσω*, somniorum interpretem ago: item somnio, a. 1. part. pass. hic, ex *ὄνειρος*, 8, ὁ, somnium, & *πολέων* versor. — *ἀπολέπω* relinquio, f. *ψω*, p. *ἀπολέλειψα*, a. 2. *ἀπέλιπον*, unde part.

part. hic, Th. λείπω linquo. — ἥκω venio, pertineo, f. ἥξω, p. ἥκα, imper. præf. hic. — ἀποθανόντες, part. a. 2. ex ἀποθνήσκω, vid. dial. 12. 6.

8. E. Ἀμελέω negligo, f. ἥσω, p. ἥμεληκα, a. i. imper. hic; ex a priv. & μέλει curae est — μετέρχομαι, adeo, transeo, accerso, item alloquor, ulciscor, f. i. hic. Th. ἔρχομαι, venio. — εἰς, μία, &c. — οἴμαι puto, pro οἴομαι, f. οἴσομαι, p. ὥημαι.

9. P. Καταστάω detraho, convello; item avide deglutto, f. ἀσω, p. κατέστακα, imper. præf. hic; Th. στάω, traho. — παρεχπέμπω, φω. f. i. hic. Th. πέμπω mitto. — πρωθῆτης, γ, δ, qui primos pubertatis annos agit, puber; ex πρῶτος primus, & ἥει pubes.

22 JY 59

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ   ISOCRATIS
 προ' Σ   A D
 ΔΗΜΟ'ΝΙΚΟΝ DEMONICUM

λόγῳ παραχωνετικός.

Oratio admonitoria.

1. ΕΝ τολλοῖς μὲν, ὡς Δημόνικε, τολὺ διεσώσας εὐρήσομεν τὰς τε πτυχαῖς γνώμας, καὶ τὰς πτυχαῖς Διένοιας· τολὺ δὲ μεγίστης Διεφορὰν ἐιλήφασιν ἐν ταῖς πρὸς ἄλληλας σωηθείσι. Οἱ μὲν γὰρ τὰς φίλας παρόντας μόνον τιμῶσιν· οἱ δὲ καὶ μακροχόντας ἀγαπῶσι. καὶ τὰς μὲν πτυχαῖς σωηθείας ὀλίγῳ χρόνῳ διέλυσε· τὰς δὲ πτυχαῖς φιλίας όδιον ἀν οπαῖς αἰώνιον ἔξαλεύψεν.

2. Ηγέμυθο γὰν πρέπειν τὰς δόξης ὄρεγομέννες, καὶ παρέδειας αὐτοικομέννες, πτυχαῖς, αλλὰ μὴ πτυχαῖς εἶναι μιμητάς· αἰπεῖσαλκά σοι τόνδε πτυχαῖς δῶρον, τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας· σημεῖον δὲ τῆς πρὸς ἱππόνικον σωηθείας· πρέπει γὰρ τὰς παῖδας ὡπτερά τῆς σοίας, ὅτῳ καὶ τῆς φιλίας τὸ παλεμῆς κληρονομεῖν. 'Ορῶ δὲ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνεσσαν, καὶ τὸν παρόντα καιρὸν σωαγωνιζόμενον· σὺ μὲν γὰρ παρέδειας ὑπέθυμεῖς, ἐγὼ δὲ παρέδειαν ἄλλας ὑπίχειρῶ· καὶ σὺ

μὲν

2. **I**N multis quidem, o Demonice, multum differentes inveniemus & bonorum sententias, & improborum cogitationes: longè autem maximam differentiam acceperunt in inter se familiariatibus, vel in iis, quæ sunt inter ipsos, consuetudinibus. Hi si quidem amicos præsentes duntaxat honorant; illi vero etiam longè absentes amant. Et improborum quidem conjunctiones breve tempus dissolvit, bonorum vero amicitias nec omne ævum deleverit.

2. Existimans igitur decere gloriæ appetentes, & doctrinam capessentes, bonorum, at non malorum esse imitatores: misi tibi hanc orationem munus, argumentum quidem inter nos amicitiæ, signum autem cum Hippone consuetudinis. Decet enim liberos quemadmodum facultatum, ita etiam amicitiæ paternæ hæredes esse. Video autem & fortunam nobis faventem, & præsentem occasionem auxiliantem. Nam tu quidem doctrinam expetis, ego autem docere alios aggredior, *conor*. Et tu quidem adhuc philopharis;

μὲν ἀκμὴν φιλοσοφεῖς ἐγώ ἂν
τὰς φιλοσοφεῖταις ἐπανορθῶ.

3. Ὅσοις μὲν δὲν τὰς ἑ-
αυτῶν φίλας, τὰς ἀρόρεπτικὰς
λόγιας συγγράφεις, καλὸν μὲν
ἔργου ἡπιχειρίσιν, καὶ μὴν τῷ
γε τὸ κερχετικὸν τῆς φιλοσοφίας
ἀφετείσιν. Ὅσοις δὲ τοῖς νεω-
τέροις εἰσηγοῦνται, μὴ διὰ ὧν
τὴν δεινότητα τὴν δὲν τοῖς λόγοις
ἀσκήσουσιν, ἀλλὰ ὅπως τὰ τέ-
τρόπων ἡ ἡπικὴ απεγδαῖοις ἀεφυκέ-
ναι δόξεις τοστῷ μᾶλλον ἐ-
κείνων τὰς ἀκόνιτας ὀφελεῖσιν,
ὅσον οι μὲν ἡπικοὶ λόγοι μόνον ἀ-
ερικαλλῖσιν, οἱ δὲ τὴν τέτροπον
αὐτῶν ἐπανορθεῖσιν.

4. Διόπερ ημεῖς καὶ ταρσί-
κλησιν ἔνδροντες, ἀλλὰ ταρσί-
κνεσιν γράψαντες, μέλλομεν σοι
συμβολίσειν, ὃν χρὴ τὰς νεωλέ-
γες ὀρέγεσθαι, καὶ τίνων ἔργων α-
πέχεσθαι, καὶ τοιούτας τισὶν αὐθεώ-
ποις ὀμιλεῖν, καὶ τῶς τὸ ἔαυλῶν
βίον οἰκονομεῖν. Ὅσοις δὲ τὰ
βία ταύτην τὴν ὁδὸν ἐπορθύ-
θησαν, διατομόν τοις μόνοις τὸ ἀρετῆς ἐ-
φικέσθαι γυνοῖς ἡδαίηθησαν,
ἥς χρὴν κῆποις σεμνότερον, χρὴ
βεβαιότερόν ἐστι. Κάλλος μὲν
δὲ οὐ καὶ οὐδὲν ἀνάλωσεν, οὐ νόσος
ἐμάρσηνε. ταλαῖτος δὲ κακίας
μᾶλλον οὐ καλοκαγαθίας ταν-
γέτης ἐστιν, ἐξοσίαν μὲν τῇ ρα-
θυμίᾳ ταρσικοδάζων, ἡπὶ δὲ
ταῖς ἡδοναῖς τὰς νέας ταρσικα-
λῶν. Ρώμη δὲ μὲν φρονήσε-
ως ὀφέλησεν, ἀνδρὶ δὲ ταύτης
ταλαιώ τὰς ἔχοντας ἔβλαψε· καὶ
τὰ μὲν σώματα τῷ ασκήτων ἐ-
κόσμησε, ταῖς δὲ τὸ ψυχῆς,
ἡπι-

pharis; ego vero philosophantes
corrigo.

3. Quicunque igitur ad sui
ipsorum amicos adhortatorias or-
ationes conscribunt, pulchrum
quidem opus fuscipiunt; non ta-
men circa sane præstantissimum
Philosophiæ versantur. Qui au-
tem junioribus introducunt, præ-
cipiunt, non per quæ vim in or-
ationibus exercebunt, sed ut
morum consuetudines boni fu-
isse videantur; tanto magis illis
audientes juvent, quantum illi
quidem ad orationem tantum
adhortantur, hi vero etiam mor-
rem eorum corrigunt.

4. Quapropter nos non ad-
hortationem invenientes, sed præ-
ceptionem scribentes, futuri su-
mus tibi consulere, quæ oportet
juniores expetere, & quibus o-
peribus abstinere, & qualibus
quibusdam hominibus uti, &
quomodo suam vitam admini-
strare. Quicunque enim vitæ
hanc viam profecti sunt, hi soli
ad virtutem pervenire vere po-
tuerunt, qua nulla possessio ne-
que honestior, neque firmior
est. Nam formam quidem aut
tempus consumpsit, aut mor-
bus obscuravit: opulentia vero
pravitatis potius, quam probita-
tis ministra est: facultatem qui-
dem ignaviæ parans, ad volup-
tatem autem juvenes adhortans.
Robur vero cum prudentia qui-
dem profuit, sine autem ea plu-
ra, plus, habentes læsifit: & cor-
pora quidem exercentium orna-
vit; animi vero curationes ob-
scuravit. At virtutis possessio
quibus incorrupte in animis una

Σπημελεῖσις ἐπεσκόπησεν. Ἡ δὲ ἀρετῆς κλῆσις, οἵς ἀν αἰνεῖδή-
λως ἐν ταῖς Αἰθνοίαις συναν-
τηθῆ, μόνη μὲν συγγνεφίσκει-
ταλότες ἡ κρείτιων, χρησιμώτερος
ἢ εὐγενείας ἐσί τὰ μὲν τοῖς ἀλ-
λοις αἰδίνατα, δικαῖα καθιστῶσα.
τὰ δὲ τῷ αληθεῖ φοβεροῖ, θαρσα-
λέως τυσμένυσσα. καὶ τὸ μὲν ὄκνον
ψίσιν, τὸ δὲ πόνον ἔπαινον ηγεμένη.

5. Ράδιον δὲ τοῦτο καταχα-
θεῖν ἐσίν εἴκ τε τῷ Ηρεκλέας
ἀθλῶν, καὶ τῷ Θησέως ἔργων, οἵς
ἡ τρόπων ἀρετὴ τηλικῶν οὐ-
δοξίας χαρεκάθερος τοῖς ἔργοις ἐ-
πέβαλεν, ὡς μηδὲ τὸ ἀπαν-
τα χερόν τον δύνασθε ληθῆν ἐμ-
ποῆσαι τῷ σκείνοις τεπερχυμέ-
νων. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ταῖς τοῦ
πατρὸς προαιρέσεις ἀναμνηθεῖς,
οἰκεῖον καὶ καλὸν ἔξεις παρέχει-
μα τῷ τῷ ἐμοὶ λεγομένῳ. Ου-
δὲ γὰρ ὀλιγωρῶν τὸν ἀρετῆς, γάδε ρα-
θυμῶν διετέλεσε τὸ βίον ἀλλὰ
τὸ μὲν σῶμα τοῖς ἀνεοίς ἐγύμ-
ναζε, τῷ δὲ ψυχῆ τοῦ κινδύνους
τῶνέμενεν. Οὐδὲ τὸ ταλάτων
παρεκάρεως ηγάπτα. ἀλλὰ σ-
πήλανε μὲν τῷ παρόντων ἀγαθῶν
ως θνητὸς, ἐπεμελεῖτο δὲ τῷ παρ-
χόντων ως αἰθάνατος. Οὐδὲ τα-
πεινῶς διώκει τὸ οὐαὶ βίον, ἀλ-
λὰ φιλόκαλός τε ἔν, καὶ μεγα-
λοπρεπής, καὶ τοῖς φίλοις κοινός,
καὶ μᾶλλον ἐθάυματε τοῦ τῷ
αὐτὸν παραδίζοντας, ἢ τοῦ τῷ γέ-
νει προρήκοντας. Ηγένετο γὰρ εἴ-
ναι πρὸς ἐταιρίαν πολλῷ κρείτι-
τω φύσιν νόμοις καὶ τρόπον γένεται,
καὶ προαιρέσιν ἀνάγκης. Επιλί-
ποι δὲ ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος,

accreverit, sola quidem una se-
nescit: opulentia vero potior,
utilior autem nobilitate est: ea
quidem, quae aliis impossibilia
sunt, possibilia constituens; illa
vero, quae multitudini sunt terri-
bilia, audacter sustinens: & igna-
viam quidem dedecus, labo-
rem vero laudem existimans.

5. Facile autem hoc discere est,
eque Herculis certaminibus, &
Thesei operibus, quibus morum
virtus tantam gloriæ notam factis
adjecit, ut neque omne tempus
possit oblivionem inducere illis
factorum, gestorum. Atque adeo
etiam patris instituta recordatus
domesticum & pulchrum habe-
bis exemplum a me dictorum.
Neque enim contemnens virtutem,
neque ignaviae deditus
exegit vitam: sed corpus qui-
dem laboribus exercebat, animo
vero pericula sustinebat: neque
divitias intempestive amabat, sed
fruebatur quidem præsentibus
bonis, ut mortalibus, curabat vero
sua ut immortalis. Neque hu-
milater instituebat sui ipsius vi-
tam, sed elegansque erat, &
magnificus, & amicis commu-
nis, & magis admirabatur circa
ipsum, se studentes, quam ge-
nere propinquos. Existimabat
enim esse ad sodalitatem multo
præstantiorem naturam lege, &
mores genere, & voluntatem
necessitate. Defecerit autem
nos omne tempus, si omnes
illius actiones enumeraverimus:
sed accuratam rationem quidem
ipsarum in aliis temporibus de-
clarabimus.

ει τάσσεις τὰς ἐκείνας προσίξεις
καταειθμησαίμεθα. Ἀλλὰ τὸ
μὲν αἰκελέες αὐτῶν ἐν ἑτέροις κατ-
ροῖς δηλώσομεν.

6. Δεῖγμα Ἰππονίκες
Φύσεως νῦν ἐξενικόχαμψι, πρὸς
ὅ δεῖ ζῆν σὲ ὀπερ τρόπος παρο-
δεῖγμα, νόμον μὲν ἐκείνας τρόπον
ηγησάμενον, μιμητὴν ἡ κατα-
ληλῶν τὸ πατερῶν αρετῆς γε-
νούμνον. Αἰχρὸν γὰρ τὰς μὲν
γερεφεῖς αἰπεικάζειν τὰ καλὰ
τὸ γάλαν, τὰς δὲ παιδας μὴ μι-
μηθεῖν τὰς απεδάις τὸ γονέων.
Ἡγῆ δὲ μηδενὶ τὸ ἀθλητῶν γάτω
προσηκεῖν ὅπτι τὰς ἀνταγωνιστὰς
ἀσκεῖν, ὡς σοι σκοπεῖν, ὅπως
ἐφάμιλλο γένηση τοῖς τῷ πα-
τρὸς ὅπιτηδύμασιν. Οὕτω ἡ
τιλὺ γνώμην ἀδύνατον ἀγελεθῆναι
τὸ μὴ πολλῶν καλῶν αἰκε-
μάτων πεπληρωμένον. Τὰ μὲν γὰρ
σώματα τοῖς συμμέτροις πόνοις
ηδὲ ψυχὴ τοῖς απεδαῖοις λόγοις
αὐξεθεῖ τὸ φύκε. Διόπερ ἐγώ
σοι περρόσομαι συντόμως τῶ-
θέσθαι, διὸ ὡν ἀν μοι δοκοῖς
ὅπιτηδύματων πλεῖστον πρὸς α-
ρετὴν ὅπιδεναι, καὶ τοῦτο τοῖς
ἄλλοις ἀπασιν ἀνθρώποις ἐνδο-
κιμῆσαι.

7. Πρῶτον μὲν γὰν ἐνσέβει τὰ
πρὸς τὰς Θεός, μὴ μόνων θύνων,
ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένων. Ἐ-
κεῖνο μὲν γὰρ τὸ τὸ χρηματων ἐν-
πορίας σημεῖον, τέτοιο ἡ τὸ τὸ
τρόπων καλοκαγαθίας τεκμή-
ειον. Τίμα τὸ δαιμόνιον αὐτὸν,
μὲν, μαλισκα ἡ μῆτρα τὸ πόλεων
γάτων δόξεις ἀμα τε τοῖς Θεοῖς
θύειν, καὶ τοῖς νόμοις ἐμμένειν.

Τοι-

6. Specimen autem Hippo-
ni ci naturæ nunc protulimus, ad
quod oportet vivere te tanquam
ad exemplum, legem quidein
illius mores arbitrantem, imita-
torem autem & æmulatorum
paternæ virtutis factum, existen-
tem. Turpe enim pictores qui-
dem effingere pulchra animali-
um: liberos autem non imitari
bonos parentum. Ducto au-
tem nulli pugilum sic convenire
contra adversarios exercere, ut
tibi circumspicere, ut par fias
patris studiis. Sic autem ani-
mum impossible affectum esse
eum, qui non multis & pul-
chris auditionibus repletus est.
Etenim corpora moderatis la-
boribus, animus autem honestis
sermonibus augeri consuevit.
Quapropter ego tibi conabor
breviter subjecere, per quæ
mihi videaris studia plurimum
ad virtutem addidisse, & apud
alios omnes homines bene au-
diisse.

7. Primum igitur cole ea,
quæ ad Deos pertinent, non so-
lum sacra faciens; sed & jus-
randum conservans. Illud enim
pecuniarum copiæ indicium est:
hoc autem morum honestatis
signum. Cole numen semper
quidem, maxime autem cum
civitate: sic enim videberis si-
mul & Diis sacrificare, & legi-
bus insistere. Talis esto erga
H 2 paren-

Τοιετῷ γίνεται τὸς γονεῖς, οἵς ἀν ἔνξαιο τῷ σεωτὸν γενέσθαι τὸς σεωτὸν παῖδας. "Ασκετὴ τῷ τῷ σῶμα γυμνασίων, μὴ τὰ πρὸς τὴν ψύχην, ἀλλὰ τὰ πρὸς τὴν ψύχειαν συμφέροντα. τέττα δὲ ἀν ὅπιτυχάνοις, εἰ λήγοις τῷ πόνῳ, ἔτι πόνειν δυνάμενοι. "Α ποιεῖν αἰχρόν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἶναι καλόν. Μήτε γέλωται προπετῆ σέργε, μήτε λόγον μῆ θρεπτούσας ἀποδέχεται τὸ μὲν γῆ ἀνόητον, τὸ δὲ μανικόν. "Εθίζει σεωτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπὸν, ἀλλὰ σύννεν. διὰ τοῦτο μὲν γῆ αἰθάδης, οὐδὲ δὲ τῷ πόνῳ Φρόνιμῷ εἶναι δόξεις.

8. Ήγέτη μάλιστα σεωτῶ πρέπειν κόσμον, αἰχρύνην. δικαιοσύνην, σωφροσύνην. Τέτοις γῆ ἀπασι δοκεῖ πρετεῖθε τὸ τῷ νεωτέρων ἡθός. Μηδέποτε μηδὲν αἰχρόν ποιήσας ἐλπίζε λήσειν. Καὶ γῆ ἀν τὸς ἀλλαγές λάθης, σωτῶ γε συνεδίστεις. Τὸν μὲν Θεὸν φοβεῖ. Τὸς δὲ γονεῖς τίμα. Τὸς δὲ φίλων αἰχρύν. Τοῖς δὲ νόμοις πείθε. Τὰς ηδονὰς θήρειν, τὰς μὲν δόξης τέρψις γῆ σὺν τῷ καλῷ μὲν ἀρεστον, ἀνδὲ δὲ τέττα, κάκισον. Εὐλαβεῖ τὰς θλιβελὰς, καὶν φύσιδες ὁσιον. οἱ γῆ πολλοὶ τὴν μὲν ἀληθείαν αἰγνοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέποντιν. "Απανταῖ δόκει ποιεῖν, ως μηδένας λήσων. Καὶ γῆ ἀν παραχυτίκα πρύψης, ψερόν ὁ φθίση. Μάλιστα δὲ ἔνδοκιμοις, εἰ φάνιοι ταῦτα μὴ περιττῶν, οὐ τοῖς ἀλλοῖς

parentes, quales velles in te ipsum fieri tui ipsius liberos. Exerce eorum, quae circa corpus sunt exercitiorum, non ea, quae ad robur, sed quae ad valitudinem conferunt: hujus autem compos eris, si desines laborum adhuc laborare valens. Quae facere turpe, ista existima neque dicere esse pulchrum. Neque risum petulantem ama, neque orationem cum audacia, conjunctam approba: illud enim stultum, hoc insanum est. Assefacias te ipsum esse non torvum vultu, sed severum: per illud enim superbus, insolens, per hoc vero prudens esse videberis.

8. Ducito maxime te ipsum decere ornatum, pudorem, iustitiam, temperantiam. His enim omnibus videtur contineri adolescentum disciplina. Nunquam quicquam turpe faciens, spera clam fore: etenim si alios latueris, tibi ipsi quidem conscientia eris. Deum quidem time. Parentes autem honora. Amicos vero revere. Legibus pare. Voluptates venare eas, quae cum gloria conjunctae sunt: delectatio enim cum honesto optimum est, absque autem hoc, pessimum. Cave criminationes quamvis falsae fuerint: multi enim veritatem ignorant, ad opinionem vero respiciunt. Omnia videaris facere tanquam neminem celaturus. Nam etsi in praesentia occultaris, postea conspicieris, (id est, deprehenderis.) Maxime autem existimationem colliges, si videare ea non faciens esse, quae aliis facien-

ἄλλοις ἀν τρεπτίσοιν ὅπιτι-
μάνης.

9. Εἳν ἡς Φιλομαθής, ἔσῃ
τολυμαθής. Ἄ μὲν ὅπισα-
σαι, Διεφύλαττε ταῖς μελέ-
ταις. ἀ ἐ μὴ μεμάθηκας, προσ-
λάμβανε ταῖς ὅπισήμαις. Ο-
μοίως γὰρ αἰχρὸν αἰκόσαντας χρή-
σιμον λόγον μὴ μανθάνειν, γὰρ
διδόμενόν τι αἰγαθὸν, τῷδε τῷ
φίλων μὴ λαβεῖν. Καλανάλισκε
ἢ ἐν τῷ βίῳ χόλια εἰς τὴν τοῦ
λόγων Φιληκοίαν. Οὕτω γὰρ τὰ
τοῖς ἄλλοις χαλεπῶς ἐνρημένα
συμβήσεις σοι ῥαδίως μανθά-
νειν. Ήγε τὸν αἰκόσματων πολ-
λὰ πολλῶν ἐνας χρημάτων
κρείτιω. Τὰ μὲν γὰρ ταχέως
διπολείπει τὰ ἐ πάντα τὸν χρό-
νον παρεχμένει. Σοφία γὰρ μό-
νη τὸν πλημάτων αἴθάνατον.

10. Μὴ κατόκνει μακρὸν
όδὸν πορεύεσθε πρὸς τὰς διδασ-
κειν τὰς χρήσιμον ἐπαγγελλο-
μένας. Αἰχρὸν γὰρ τὰς μὲν ἐμ-
πόρις τηλικαῦτα πελάγη Διε-
φερᾶν ἔνεκα τὴν πλεύσιαν
ἢ πλάγχσαν γοίαν, τὰς δὲ
νεωλέργας μηδὲ τὰς καὶ γῆν
πορειας ἐπομένειν ὅπῃ τῷ βελ-
τιῷ καλαῖσθαι τὸν ἐστῶν Διέ-
νοιαν. Τῷ μὲν τρόπῳ γίνε Φι-
λοπροσήγορῳ, τῷ δὲ λόγῳ ἐν-
προσήγορῳ. Εἰς δὲ Φιλοπρο-
σηγορίας μὲν τὸ προσηγορεῖας δὲ
τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως
ἐνιγμάνειν. Ηδέως μὲν ἔχει
πρὸς ἀπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελ-
τίσιοις. Οὕτω γὰρ τοῖς μὲν γί-
απέχθης ἔσῃ, τοῖς δὲ φίλῳ
γενή-

cientibus succenseas, vel quae
alios facientes objurgares.

9. Si sis descendit cupidus, eris
multiscius. Quae scis, custodi-
as exercitatione, quae autem
non didicisti adjunge scientiis.
Similiter enim turpe est eum,
qui audiverit utilem orationem,
non discere, & datum aliquid
bonum ab amicis non accepisse.
Impende in vita otium, vel
quod in vita est, in sermonum,
doctrinæ, cupidam auditionem.
Sic enim aliis (pro ab aliis)
difficile inventa continget tibi
facile discere. Existima audito-
rum multa, multis esse pecuniis
præstantiora. Hæ enim cito
deficiunt: illa autem omne tem-
pus permanent. Sapientia enim
sola possessionum immortalis
res est.

10. Ne te pigeat longam
viam ire ad docere quid utile
promittentes, vel ad eos, qui se
docere quid utile promittunt.
Turpe enim mercatores tanta
maria transire causa ampliorem
faciendi rem familiarem, adole-
scentes vero neque per terram
itinera sustinere in meliori ne-
gotio constituere suum animum,
vel ad meliorem reddendam su-
am mentem. Moribus sis affa-
bilis, verbis urbanus. Est au-
tem affabilitatis, affari eos, qui
obvii sunt: urbanitatis autem
verbis eosdem familiariter allo-
qui. Suaviter, comiter, quidem
habe in omnes, utere autem op-
timis. Sic enim aliis non odio-
sus eris, aliis vero amicus fies.
Colloquia ne crebra facito, in-
stituto cum iisdem, neque longa
iisdem

γενήσῃ. Τὰς ἐνδέξεις μὴ πακνὰς ποιεῖ ποιεῖς αὐτοῖς, μηδὲ μακρὰς ὡρὶς τὸ ἀντίτιτον. Πληγμονὴ γὰρ αἰπάντων. Γύμναζε σε- αυτὸν πόνοις ἐκποτίσοις, ὅπως ἀν δύναοι καὶ τὰς ἀποτίσεις ἀπο- μένειν.

11. Ὅτι ἀνκεφελεῖσθε τὸ φυ-
χὸν αἰσχρὸν, τέτων ἐγκεφάτειαν
ἀσκει πάντων, κέρδος, ὄργης,
ἡδονῆς, λύπης. Ἐση γὰρ ποιή-
ται, ἀν κέρδη μὲν εἶναι νομί-
ζης, διὰ ὃν ἐνδοκιμήσεις, ἀλλὰ
μὴ διὰ ὃν ἐνπορησεις. Τῇ γὰρ
ὄργῃ ἀν παρεπλησίως ἔχεις
πρὸς τὰς αἰματίανοντας, ὥστε
ἀν πρὸς σαυτὸν αἰματίανοντα
καὶ τὰς ἀλλας ἔχειν αἰξιώσεις.
Ἐν γὰρ ποιοῖς ἀν αἰσχρὸν
παπλάνης, τὸ μὲν οἰκεῖων ἀρ-
χειν, ταῖς δὲ ἡδοναῖς διλαβεῖν.
Ἐν γὰρ ποιοῖς λυπηροῖς ἀν τὰς τὸ
ἀλλων αἰτιχίας ἀπίελέπης, καὶ
σεωτὸν ὡς ἀνθρώπῳ ὃν πα-
μιμήσκης. Μᾶλλον τῆρει τὰς
τὸ λόγων; ή τὰς τὸ χρημάτων
παραχκαλαθήκας· δεῖ γὰρ τὰς
ἀγαθὰς ἀνδρεῖς τρόπον ὄρκος
πιστότερον φάνεται παρεχομέ-
νες. Προσήκειν γάρ τις πονη-
ροῖς αἰτιεῖν, ὥστε πᾶς χρησοῖς
πιστότερον. Περὶ τὸ διπορρήτων
μηδενὶ λέγει, πλινθὲν ἐὰν ὅμοιως
συμφέρῃ τὰς παραχκαλεῖ-
σοὶ τε τῷ λέγοντι κακέντοις ποιεῖ-
απόκλεσσον.

12. Ὅτιον ἐπακτὸν προσδέ-
χει οὐδὲ μόνο προφάσεις· ή σε-
αυτὸν αἰτίας αἰσχρῆς παπλάνων,
ἢ φίλως ἐκ κινδύνων θλεσώζων.
ἔνεκα γὰρ κρημάτων μηδένα θεόν
ομό-

iiidem. Satietas enim omnium.
Exerce teipsum laboribus vo-
luntariis, ut possis etiam neces-
sarios sufferre, tolerare.

11. A quibus teneri, *vinci*,
animum turpe, eorum imperium
exerce omnium, lucri, irae, vo-
luptatis, tristitiae. Eris autem
talis, si lucra existimes, per
quæ bene audies, sed non per
quæ dives eris. Ira autem si
similiter habeas te erga pec-
cantes, ut erga teipsum pec-
cantem etiam alios habere æ-
quum censueris. In delectatio-
nibus si turpe dixeris quidem
famulis imperare, voluptatibus
autem servire. In molestiis au-
tem si aliorum casus respexeris,
& teipsum ut homo exi-
stens submoneas, vel, *quod ho-
mo sis recorderis*. Magis serva
verborum quam pecuniarum de-
posita. Oportet enim bonos
viros mores jurejurando fide
digniores videri præbentes. Con-
venire puta improbis diffidere,
non credere, quemadmodum bo-
nis credere, *fidem habere*. De
arcans nemini dicio, nisi pari-
ter conducat illas actiones fileri
tibique dicenti, & illis audien-
tibus, *vel qui audiunt*.

12. Jusjurandum postulatum
fuscipe propter duas causas, vel
teipsum crimine turpi absolvens,
vel amicos e periculis
servans. Causa vero pecunia-
rum

όμοσης, μηδ' ἀν ἐνορκεῖν μέλης δόξεις γὰρ τοῖς μὲν ὅπιορ-
κεῖν, τοῖς δὲ φιλωχρημάτως
ἔχειν. Μηδένα φίλον τοις,
τελείν ἀν ἐξετάσης, τῶς κέχρης
τοῖς προτέροις φίλοις. ἔλπιζε γὰρ
αὐτὸν καὶ τοῖς σε γενήσεας
πιεῖν, οἷς τοῦ καὶ τοῖς ἐκείνος
γέγονε. Βραδέως μὲν φίλοι
γίνεται, γενόμενοι δὲ πειρῶν προ-
μένειν. Όμοίως γὰρ αἰχρὸν μη-
δένα φίλον ᔁχεῖν, καὶ πολλάς
ἔταιράς μεταλλάττειν. Μήτε
μήτε βλαβῆς πειρῶν τοῖς φίλων,
μήτε ἀπειρῶν εἶναι τοῖς ἔταιρων
θέλει. ταῦτα δὲ τοῖς πειρῶν προ-
δέομέν τοις διαδεῖ προσποιῆται.
Περὶ τοῦ ῥῆτων ὡς ἀπορρή-
των ἀνακοίνων. Μή τυχῶν μὲν
γὰρ εἰδὲν βλαβήσηται τυχῶν δὲ
μᾶλλον τοῦ τρόπου ἀντιῶν ὅπιση-
ση. Δοκίμαζε τοὺς φίλους ἐκ τε
τοῦ τοῖς τοῖς κινδύνοις κοινωνίας.
Τὸ μὲν γὰρ χειροῖν ἐν τῷ πυρὶ^{τοῦ}
δοκιμάζομεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν
τοῖς αἰτοῦσιν αἰχρινώσκο-
μεν.

13. Οὕτω δέ ἀν δέεται χρή-
ση τοῖς φίλοις, ἀν μὴ πειρέ-
νται τὰς παρὰ ἐκείνων δεήσεις,
ἀλλ' αὐτεπάγελος ἐν τοῖς και-
ροῖς αὐτοῖς βοηθῆς. Όμοίως γὰρ
αἰχρὸν νόμιζε τοῦ ἔχθρῶν νικᾶσθαι
τοῖς κακοποιοῖς, καὶ τοῖς φίλων
ηττᾶσθαι τοῖς ἐνεργεσίαις. Ἀπο-
δέχεται τοῖς ἔταιρων μὴ μόνον τοὺς
ὅπι τοῖς κακοῖς συχεραίνοντας,
ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅπι τοῖς ἀγαθοῖς
μὴ φθονεῖταις πολλοὶ μὲν γὰρ
ἀτυχεῖταις φίλοις συνάχθουσι,

καλῶς

rum nullum Deum juraveris,
neque si sancte jurare futurus
fis: videberis enim aliis quidem
pejerare, aliis vero avare te ha-
bere. Neminem amicum fa-
cito, priusquam exquisiveris,
quomodo usus fuerit prioribus
amicis. Spera enim ipsum &
erga te fore talem, qualis &
erga illos fuit. Tarde amicus
fias, factus autem conare per-
manere. Έque enim turpe,
nullum amicum habere, & mul-
tos (pro multoties) sodales mu-
tare. Neque cum damno ex-
plora amicos, neque ignarus es-
se sodalium velis. Hoc autem
facies, si non egens egere te si-
mules. De apertis ut arcanis,
vel de dicendis ut tacendis
communica. Non adeptus,
frustratus, enim nihil damni
accipies, compos autem voti
magis mores eorum nosces.
Proba amicos aequa circa vitam
calamitate, & in periculis so-
cietate. Nam aurum in igne
probamus, amicos autem in
calamitatibus dignoscimus.

11. Sic autem optime ute-
ris amicis, si non expectes ab
illis preces, sed ultro promittens
in temporibus ipsis opituleris.
Εque enim turpe puta inimi-
corum vinci maleficiis, & ami-
corum superari beneficiis. Proba
sodalium non solum in ma-
lis tuis dolentes, sed etiam in
bonis tibi non invidentes. Mul-
ti enim infelicibus amicis con-
dolent, bene autem rem geren-
tibus invident. Absentium a-
micorum mentionem fac apud
præ-

καλῶς ἦ ταρχίτικοι φθονεῖσι. Τῶν δυόνιων φίλων μέμνησο πρὸς τὰς ταρχίτας, ἵνα δοκῆς μηδὲ τέτων δυόνιων ὀλιγωρεῖν. Εἶναι βέλκ τὰς ταῖς ἐσθῆτα φιλόκαλος, ἀλλὰ μὴ καλλωπιστής. ἔσι γὰρ φιλοκάλος μὲν τὸ μεγαλοπρεπὲς, καλλωπιστὴς ἐτὸ ταχείεργον. Ἀγάπα τὸ ταρχόνιων ἀγαθῶν, μὴ τὸ ταρχοβάλλονταν κλῆσιν, ἀλλὰ τὸ μετείλαν δυόνιων. Καλαφόρει τὸ ταῖς τὸ ταλαῖτον ταχαζόνιων, χρῆσθε ἐτὸ ταρχοχρονίων ταρχατημάτων, μὴ διαμαμένων ταρχατημάτων οἱ τοιεῖτο ταρχατημάτων, ὥστε ἀν εἰ τις ἵππον κλῆσαι ταλὸν κακῶς ἵππεύειν δηπισάμενος. Πειρῶ τὸ ταλάτον, χρήματα, καὶ κήρυματα κατασκεύαζεν. Ἐσι γὰρ χρήματα μὲν τοῖς δυόνιοις δηπισαμένοις κήρυματα ἐτὸς χρῆσθε δυναμένοις. Τίμα τὸ ταρχοχρονίων τοῖς τε ζημίαιν μεγάλην ἐπίσται, καὶ τὸ φίλω ταχαζόνιων δυσυχῆνις βοηθῆσαι. Πρὸς ἐτὸ ἄλλον βίον μηδὲν ταρχοβαλόνιων, ἀλλὰ μετείλας ἀπὸν ἀγάπα. Στέργε μὲν τὰ ταρχίτας, ζῆτε ἐτὸ τα βελτίω.

14. Μηδενὶ συμφορεῖν ὄνειδίσης· κοινὴ γὰρ οὐ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀόρετον. Τὰς ἀγαθές δὲ τοιεῖ. καλὸς γὰρ θησαυρὸς ταῦθι αὐδεὶ ταχαζαῖ χάρεις ὄφειλομένη. Τὰς κακές δὲ τοιῶν, ὅμοια τέσση τοῖς τὰς ἀλλοτείας κύνας σιτίζοντιν. Ἐκεῖναί τε γὰρ τὰς διδούλας, ὥστε τὰς ταρχόνιας υλακτίσιν.

præsentes, ut videaris neque ipsos absentes negligere. Esse velis *quoad ea*, quæ circa vestitum sunt, elegans, at non nimis studiosus elegantiæ. Est enim elegantis quidem magnificum, nimium studiosi elegantiæ vero superfluum. Ama præsentium bonorum non excedentem possessionem, sed moderatum usum. Despice eos, qui circa divitias student, uti vero præsentibus non possunt. Simile enim tales patiuntur; ac si quis equum emerit bonum, male equitare sciens. Conare divitias, pecunias, & possessiones parare, efficere. Sunt autem pecuniae frui scientibus: possessiones vero uti valentibus. In pretio habe præsentem substantiam duorum causa, & mulctam magnam solvendi, & amico bono periclitanti auxiliandi. Quoad reliquam autem vitam, nihil supra modum, sed mediocriter eam ama. Ama quidem præsentia, quære autem meliora.

Nulli calamitatem exprobareris: communis enim fortuna est, & futurum incertum. Bonis benefac; pulcher enim thesaurus est apud virum bonum gratia debita. Malis benefaciens similia patieris alienos canes pascentibus. Illi namque dantes, ut obvios quosque allatrant: malique juvantes se ut lacerentes injuria afficiunt. Odio habe

οὐ τε κακοὶ τὸς ὀφελεῖας,
ἀστερ̄ τὸς βλάπτοιας αἰδικᾶσι.
Μίσει τὸς κολακεῖοντας ὀστερ̄
τὸς ἔξαπτατῶντας. Ἀμφότεροι
γὰς πιστούτεροι τὸς πιστούτας
αἰδικᾶσιν. Εἰν τὸν δέκατην
φίλων τὸς πρὸς τὸ φιλότα-
τὸν σοι χαρίζομέννες, χαρίζονται
ἐν τῷ βίῳ τὸς πρὸς τὸ βέλι-
σον ἀπεχθανομέννες.

15. Γίνε πρὸς τὸς πλησιά-
ζοντας ὀμιλητὸς, ἀλλὰ μὴ
σεμνός. Τῶν μὲν γὰς τὸν πε-
ριποιὸν ὅγχον μόλις ἀν οἱ δέ-
λοι καρπερήσειαν τῶν ἢ τὸν ὀ-
μιλητὸν τρόπον ἀπαντεῖς ηδέως
περιφέρεσιν. Ομιλητὸς ἢ ἔ-
ση, μὴ δύνεται ἀν, μηδὲ δυ-
σάρετο, μηδὲ πρὸς πάντα φι-
λόνειτο, μηδὲ πρὸς τὰς τὸ-
πλησιαζόντων ὄργας τραχέως
ἀπαντῶν, μηδὲ ἀν αἰδικῶς ὄργι-
ζόμενοι τυγχάνωσιν ἀλλὰ θυ-
μριμένοις μὲν αὐτοῖς εἰκαν, πε-
παμένοις ἢ τῆς ὄργῆς, ἀπι-
πλήττων. Μηδὲ πει τὰ γε-
λοῖα πτερδάζων, μηδὲ πει τὰ
πτερδάῖα τοῖς γελοίοις χαίρων.
Τὸ γὰρ ἀκαριον πανταχοῦ λυ-
πηρόν. Μηδὲ τὰς χάριτας α-
χαρίστας, χαρίζομέντο, ὅπερ
πάρχοντας οἱ πολλοὶ, ποιῶντες
μὲν δὲ, αὐθῶς ἢ τοῖς φίλοις
πατεργεῖντες. Μηδὲ φιλάτιος
ἀν, βαρὺ γάρ, μηδὲ φιλεπιτί-
μητης, παροξυστικὸν γάρ. Μά-
λιστα μὲν εὐλαβῆ τὰς ἐν τοῖς
πότοις συμποτίας ἀν ἢ πολὺ^{τοῖς}
τοι συμπέσῃ καρδὸς, ἔξανίσασθαι
πρὸ μέθης. Οἰαν γὰς ὁ νῦν πα-
τέριος Διοφθαλῆς, ταῦτα πάρχει

habe adulantes tanquam deci-
pientes. Utrique enim crediti,
pro si qui ipsis credent, creden-
tes laedunt. Si acceperis ami-
corum in nequissimo tibi grati-
ficantes, non habebis in vita
propter optimum, odium tuum
suscipientes.

15. Sis in adeuntes te comis,
ac non superbus. Horum enim
(scilicet superborum) superbam
fastidiosamque arrogantiam vix
servi toleraverint: illorum autem
affabiles mores, affabilitatem,
omnes jucunde, libenter, ferunt.
Comis autem eris, non contentio-
sus existens, neque morosus,
neque in omnibus adversator,
neque contra iras, (pro ira) fa-
miliarum aspere occurrens, ne-
que si injuste irati fuerint, sed
iratis ipsis cedens, sedatos vero
ab ira increpans. Neque circa
ridicula seria agens, neque cir-
ca seria ridiculis gaudens.
Nam intempestivum ubique mole-
stum. Neque beneficia in-
grate, moleste, gratificans, præ-
stans, quod multi patiuntur,
facientes quidem bene, grava-
tim tamen amicis inservientes.
Neque cupidus accusator exi-
stens, grave enim est: neque
proclivis ad objurgandum, irri-
tat enim. Maxime quidem cave
in conviviis congregatis: si vero
aliquando tibi contigerit occa-
sio, surge ante ebrietatem. Cum
enim anima a vino depravata
fuerit, eadem patitur curribus
(pro cum curribus) aurigas ab-
cientibus. Illique enim inordi-
nate

τοῖς ἄρμασι, τοῖς τὰς ηνιόχας
ἀποβάλλοντι. Ἐκεῖνά τε γὰρ
αἰτάκιως φέρεται ἀλεμαράνοντα
περὶ δύνανθων, οὐ τε φυχὴ πολλὰ
σφάλλεται ἀλεμαράνοντας τὸν
ἄλεμάντα. Ἀθάνατα μὲν φρό-
νει τῷ μεγαλόφυχῷ εἶναι
θνητὰ γένεται τῷ συμμέτερῳ τῷ
παρεχόντων ἀπολαμβάνειν.

16. Ήγένεται τὸν παιδείαν πο-
στῶν μεῖζον ἀγαθὸν εἶναι τὸν
ἀπαιδεύσιαν, οὐτως τὰ μὲν ἄλ-
λα μοχθηροὶ πάντες, κερδά-
νοντες περιττούς, αὐτὴν γένεται
ἡ προσεξημένωσε τὰς ἔχοντας.
Πολλάκις γὰρ ἐν τοῖς λόγοις ἐ-
λύπησαν, τότε τοῖς ἔργοις τὸν
τιμωρεῖαν ἔδοσαν. Οὐδὲν αὖ βέ-
λη ποιήσασθε φίλους, ἀγαθόν-
τι λέγει περὶ αὐτῶν πρὸς τὰς
ἐπαγγέλλοντας. Ἀρχὴ μὲν γὰρ
φιλίας, ἐπαντοῦ, ἔχθρος γένεται,
φόγος. Βαλδουμῷος παρε-
δίγματα ποιεῖ τὰ παρεληλυ-
θότα τῷ μελλόντῳ περὶ γάφα-
νες ἐκ τῆς φανερῆς ταχίσις ἔχει
τὸν ἀλεμαράνοντα. Βαλδουμός μὲν
θρεψάντως, ὑπέλειται γένεται ταχέως
τὰ δόξαντα. Ήγένεται περιττούν-
τες πολλὰ μὲν θεοῖς εὐτυχίαν,
πολλὰ γένεται ημῶν αὐτῶν εὐεγλίαν.
Περὶ αὐτὸν ἀντιστρέψασθε παρρησιά-
σασθε, βέλειται τοῖς τὸν φίλων ἀ-
νακοινώσασθε, χρῶν τοῖς λόγοις
αἱ περὶ ἄλλοις τῷ περιττούντος.
Οὐτως γάρ τὸν σκείνων τε
γνώμων αἰσθησην, ηγένεται ποιήσεις.

17. Οἰλαν γένεται τὸν σεαν-
τὸν μέλλοντα συμβολίσεσθε,
σκόπει πρότερον, πῶς γένεται

nate feruntur carentes rectori-
bus, animaque multa peccat
corrupta mente. *Immortalia*
quidem saperet eo, quod est mag-
nanimum esse: *mortalia* vero
præsentibus moderate fruendo.

16. Existima eruditionem eo
majus bonum esse inscitia, quod
alia quidem improba, pro *res*
improbas, omnes lucrantes, pro
cum *lucro* faciunt, ipsa vero so-
la etiam damno afficit haben-
tes. Sæpe enim, quem verbis
offenderunt, huic factis poenas
dederunt. Quos velis facere
amicos, bonum quid dicio de
ipsis apud renunciantes, pro
renunciaturos. Principium ami-
citatæ, laus; inimicitatæ vero vitu-
perium. Deliberans, exempla
facito præterita futurorum. Nam
obscurum e manifesto celerrimam,
facillimam, habet cogni-
tionem, *dijudicationem*. Deli-
bera quidem tarde, perfice au-
tem cito deliberata. Existima
optimam rem esse a Deo qui-
dem felicitatem, a nobis ipsis
autem bonum consilium. De
quibus vereris libere loqui, vis
autem aliquibus amicorum com-
municare, utere verbis, tan-
quam de aliena re. Sic enim
illorumque sententiam cognos-
ces, & teipsum non apertum
facies.

17. Cum vero de tuis rebus
fueris aliquem consulturus, vide
prius, quomodo de suis confi-
tuit,

Τὸν δὲ διώκησεν. οὐ γὰρ οὐκακούσας
Διενοηθεῖς ὡρέρ τὸν ιδίων, καὶ
διπολεῖς καλῶς Βελδούσεις τοῖς τοῦ
αἰλούρειν. Οὕτω δὲ οὐ μάλιστα
Βελδούσεις παροξυνθεῖς, εἰ
τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τοῦ αἰγά-
λίας ὅπιελέψιας. οὐ γὰρ τοῦ οὐ-
γείας πλείσιν ὅπιμελειαν ἔ-
χομένην, οὐταν τὰς λύπας τὰς
ἐκ τοῦ αἴρωσίας αναμνηθῶμέν.
Μηρὶς τὰ τοῦ Βασιλέων ήτη, οὐ
δίωκε τὰς ἀκείνων ὅπιμηδόματα.
δόξεις γὰρ αὐτὸς δυοδέκατος, οὐ
ζηλεῖν. ὡσεὶ σοι συμβόνεις τοῦ
τε τῷ πλήθει μᾶλλον δύοδοι
μένην, οὐ τινὰ παρ' ἀκείνων δύ-
οιαν Βεβαιούσειν ἔχειν. Πείνει
μὲν οὐ τοῖς νόμοις τοῖς τοῦ τοῦ
Βασιλέων κειμένοις, ιδευόστατον
μὲν τὸν νόμον ήγειρτὸν ἀκείνων
τρόπον· ὡστερ γὰρ τὸν δημο-
κελίας πολιτεύμαν, τὸ πλῆ-
θος δὲ τοῦ Θεραπόνειν ὅταν οὐ
τὸν δημοκρατίας καλοκεντητα, τοῦ
Βασιλέως παροχής θαυμάζειν.

18. Εἰς αρχὴν κατασαθεῖς
μηδενὶ χρεῖ πονηρῷ πρὸς τὰς
διοικήσεις ἀν γὰρ οὐν ἀκείνων
αιμάρτων, σοὶ τὰς αιτίας ανα-
θύσειν. Ἐκ τοῦ κοινῶν ὅπιμε-
λειων αἰκαλλάτης μὴ πλεονά-
τερος, ἀλλ' ἀνδροξύτερος. πολ-
λῶν γὰρ χρημάτων κρέπτων οὐ
τοῦτο τὸ πλήθεις ἔπαινος. Μη-
δενὶ πονηρῷ περγύματι μήτε
παρείσασθο, μήτε συνηγόρει.
δόξεις γὰρ οὐ αὐτὸς ποιῶντας
περγύτειν, αἰδί περ οὐν τοῖς ἀλ-
λοις περγύτεσσι Βοηθῆς. Πα-
ρεγκόδιαζε σεωπὸν πλεονεκτεῖν
μὲν δυναμένον, αὐτέχειρας τὸ ίσον
ἔχειν,

tuit. Qui enim male cogitarit
de propriis, nunquam bene con-
sulet de alienis. Sic autem
maxime consilium inire incita-
beris, si calamitates, quae ex te-
meritate oriuntur, intuitus fue-
ris. Etenim valetudinis maxi-
mam curam habemus, cum
molestias ex ægrotatione (natas)
recordati fuerimus. Imitare Re-
gum mores, & persequere illo-
rum studia: videberis enim eos
probare & æmulari. Itaque
tibi continget apudque multitu-
dinem magis in laude esse, &
ab illis benevolentiam firmio-
rem habere. Pare quidem &
legibus a Regibus positis, *la-
tis*, firmissimam vero legem pu-
ta illorum mores. Sicut enim
in populari imperio degentem,
multitudinem oportet colere:
sic & in unius imperio habitan-
tem, Regem convenit admirari.

18. In Magistratum consti-
tutus nullo utere improbo in
administrationibus. Quae enim
ille peccaverit, tibi causas *eo-
rum* alii imputabunt. A pu-
blicis curationibus discede non
ditior, sed gloriosior. Multis
enim pecuniis melior laus a
multitudine tributa. Nulli im-
probo neque assiste, neque pa-
trocinare. Videberis enim &
ipse talia facere, qualia aliis fa-
cientibus auxiliatus fueris. Pa-
ra te ipsum plus posse quidem
valentem, vel, ut possis quidem
aliis esse superior, sustine, *vel*,
tolera tamen æqualitatem habe-
re, *vel*, non iniquo animo feras
I 2
æqua-

ἔχειν, μὰ δοκῆς ὁρέγεσθε τὸ δικαιοσύνης, μὴ δὶ αἰσθένειαν, ἀλλ’ δὶ ὑπίεινειαν. Μᾶλλον δύοδέχεται δικαιαν τενίαν, η̄ ταλεῖταιν ἀδικον· ποστώ τῷ κρείττων δικαιοσύνη χρημάτων, ὅσω τὰ μὲν ζῶντας μόνον ὀφελεῖ, η̄ τὸ τελεθλίσασ τόξαν ταρεψικαλάζει. Κάκεινων μὲν τοῖς φαύλοις μέτει, ταύτης δὲ τοῖς μοχθηροῖς ἀδύνατον μεταλαβεῖν. Μηδένα ζήλει τὸ ἐξ ἀδικίας κερδανόντων, ἀλλὰ μᾶλλον δύοδέχεταις μὲν δικαιοσύνης ζημιώντων. Οἱ τῷ δίκαιοι τὸ ἀδικων εἰ μηδὲν ἄλλο ταλεονεύσσιν, ἀλλ’ ἐν ἐλπίσι γε ταρεψιαν ταρεψέχοσι.

19. Πάντων μὲν ὑπηρετεῖ τὸ φέρει τὸ βίον, μάλιστα η̄ τινα σεωπή Φρόγησιν ἀσκεῖ. Μεγίστουν τῷ ἐν ἐλαχίστων τοῖς αγαθοῖς ἐν ἀνθεωπών τῶντα. Περιεργῶ τὸ μὲν σῶμα ἐνναι φαλόπουνος, τὸ δὲ ψυχὴν φιλόσοφον. Εἴτα τῷ μὲν ὑπηρετεῖν δύνη τὰ δόξαντα, τῷ δὲ προορεῖν ὑπήριτα συμφέροντα. Πάντα δὲ τὸ μέλλυν λέγειν, τρεστέρον ὑπηρετεῖν τῇ γνώμῃ πολλοῖς τῷ η̄ γλωττα τραγολέχει τὸ Αἰγανίας. Νόμιζε μηδὲν εἶναι τὸ ἀνθεωπίνων βέβαιον. Οὕτω τῷ φέρει διτυχῶν ἐστι ταρεψιαρής, φέτε δυσυχῶν ταρεψιαπτο. Δύο τοιούτων καιρούς τῷ λέγειν, η̄ φέρει ὅν οἰδα σαφῶς, η̄ φέρει ὅν αἰναγκαῖον εἰπεῖν. ἐν τέσσοις τῷ μόνοις ὁ λόγος τὸ σιγῆς κρείττων. ἐν τοῖς ἄλλοις ἀμφούν σιγῆν, η̄ λέγειν. Χαῖρε μὲν

æqualitatem habere *aliis*: ut videaris expetere justitiam, non ob infirmitatem, sed propter æquitatem. Potius proba justam paupertatem, quam divitias injustas. Eo enim melior justitia pecuniis, quod hæ quidem vivos solum juvant, illa vero etiam mortuis gloriam parat: & illarum quidem improbis communio, *pars* est; hujus vero improbis impossibile est participes esse. Neminem æmulare ex injustitia lucrum facientem, sed magis proba cum justitia damno affectos. Nam justi injustis si nihil aliud plus habent, certe spe bona superiores sunt.

19. Omnium quidem curam gere, quæ circa vitam sunt, maxime autem tuam mentem exerce. Maximum enim in minimo mens bona in hominis corpore. Conare quidem *quoad* corpus esse laboriosus, *quoad* animum autem sapientiæ studiosus, ut illo quidem perficere queas deliberata, hoc autem prospicere scias conducibilia. Omne, quod sis dicturus, prius inspice, *considera*, mente. Multis enim lingua præcurrat mentem. Existimata nihil esse humanae firmum. Sic enim neque fortunatus eris nimium laetus, neque infortunatus pertristis, *nimium tristis*. Duo fac tempora dicendi, vel de quibus scis plane, vel de quibus necessarium est dicere. In his enim solis sermo silentio melior: in aliis vero tacere melius quam loqui. Gaude quidem super contingentibus bonorum,

μὲν ὅπι τοῖς συμβάντοις τῷ αἰγαθῶν, ἡ λυπὴ μείζων ὅπι τοῖς γινομένοις τῷ κακῶν. Γίνεται τοῖς ἄλλοις, μηδὲν ἐτέροις ὡν καλάδηλοι. ἀπόπον γὰρ τινὰ μὲν κόσιαν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀποκρύπτειν, τὸ δὲ γένος οἰκίαν Φανερόν ἔχοντας τελειών. Μᾶλλον ἐν λαβεῖ φόγου, η κίνδυνον· δεῖ γὰρ εἶναι Φοβερόν τοῖς μὲν Φαύλοις τὸ τὸ βίον τελείων, τοῖς δὲ αποδαίοις τὸ δὲ τῷ ζῆν αδόξιον. Μάλιστα μὲν τερπωτὸν ζῆν καὶ τὸ ἀσφαλέσταν· ἐὰν δὲ τοῖς σοι συμβῇ κινδυνός εἴην, ζῆτε τὸ δὲ τὸ πολέμιον σώματον μᾶς καλῆς δόξης, ἀλλὰ μὴ μετ' αἰχρέος Φύμης· τὸ μὲν γὰρ τελείωσι, τάνταν η τε περιωμένη καλέσειν· τὸ δὲ καλῶς ἀποθανεῖν, ἵδιον τοῖς αποδαίοις η φύσις αἰτεῖται.

20. Καὶ μὴ θαυμάσῃς, εἰ τολλὰ τὴν εἰρημένων καὶ τρέπετον τοῖς πρὸς τὸν ταρράσσον τὸν ήλικιαν. Οὐδὲ γὰρ ἐμέ τοτε διέλαθεν, ἀλλὰ τροπειλόμην Διάφορον αὐτῆς περιγραμένας ἀματεῖ τε ταρρόντος βίον συμβολίαν ἔξενεγκεῖν, η τὸ μέλλοντος χρόνος πλούτον καταλιπεῖν. Τὴν μὲν γὰρ τέτων χρέαν ῥαδίως εἰδῆσεις, τὸ δὲ συμβολίαν μετ' δύνασις χαλεπῶς δίρησεις. "Οπως δὲν τὰ λοιπὰ μὴ παρέτερον ζητῆσεις, ἀλλ' ἐντεῦθεν, ὥστερ δὲ ταμίεις προφέρεις, φέρεις, φέρεις δεῖν μηδὲν παρεχειπεῖν, ὡν ἀντί οὐσιαν σοι συμβολίειν. Πολλὴν δὲ ἀν τῷ θεῷ χάρειν χάριν, εἰ μὴ Διάφορος,

norum, pro bonis, & dole mediocriter super, vel de, evenientibus malorum, pro malis. Sis autem aliis, neque in alteris existens manifestus. Absurdum enim est substantiam in aedibus occultare, mentem vero aperitam habentem circumambulare. Magis verere, *cave*, vituperium, quam periculum. Oportet enim esse formidabilem improbis vitae finem, at bonis in vivendo ignominiam. Maxime quidem conare vivere secundum securitatem, *secure*: si autem aliquando tibi contigerit periculum adire, quare e bello salutem cum præclara gloria, sed non cum turpi fama. Nam mori quidem omnes fatum condemnavit: at honeste mori proprium bonis natura tribuit.

20. Et ne miratus fueris, si multa dictorum non conveniunt tibi ad nunc præsentem ætatem. Neque enim me hoc latuit: sed constitui per eandem operam simul præsentisque vitae consilium protulisse, & futuri temporis præceptum reliquisse. Nam horum quidem usum facile scies, consilientem vero cum benevolentia difficile invenies. Ut igitur reliqua non ab altero quæras, sed hinc velut e penu proferas, existimavi oportere nihil reliquisse eorum, quæ haberem tibi consulere. Multam, *magnam*, vero Deo gratiam habuerim, si non aberbarim, *deceptus fuerim*, opinione, quam habens de te sum. Nam aliorum plurimos invenie-
mus,

μάρτυμι τὸ δόξης, ἢν ἔχων
ῳδὲ σὺ τυγχάνω. Τῶν μὲν
γὰρ ἄλλων τὰς πλείστας εὐρύ-
σομέν, ὡσερ τὸ σιτίων τοῖς
ηδίσοις μᾶλλον, ἢ τοῖς υγιεινο-
τάτοις χαίροντας, γάτω καὶ τὸ
φίλων τοῖς σωματικάντας πλη-
σιάζοντας, αἷλλας τοῖς νυθετά-
σι. Σὲ δὲ νομίζω τὸν αὐτὸν τύ-
πον ἴγνωσκέναι, τεμπεσίων χρώ-
μενοι τῷ οὐδὲ τῷ ἄλλῳ σῷ
παιδείαν φιλοπονία. τῷ γὰρ αὐ-
τῷ τὰ βέλτισα περίτελεν ὅπι-
τάτοντα, τέτον εἰκὸς καὶ τῷ ἄλ-
λων τὰς ὅπερι τῷ ὀρετὴν παρεχ-
καλῶντας ἀποδέκεσθε. Μάλιστα
δὲ αὖ παροξυσθεῖς ὀρεχθῆναι
τῷ καλῶν ἔργων, εἰ καταμά-
θοις, ὅτι καὶ τὰς ηδονὰς τὰς
ἐκ τύπων μάλιστα γνησίως ἔ-
χομέν· τὸν μὲν γὰρ τῷ ράθυμεν,
καὶ τὰς πλησμονὰς αἰγαπᾶν,
εὐθὺς αἱ λύπαι τὰς ηδονὰς
παραπεπήγασι· τὸ δὲ οὐδὲ τῷ
αἰχθὲν φιλοπονεῖν, καὶ σωφρόνως
τῷ ξανθῷ βίον οἰκονομεῖν, αἱ
τὰς τέρψεις εἰλικρινεῖς, καὶ βε-
βαιολέρες ἀποδίδωσι. κακοῖς μὲν
πρώτων ηθέντες, ὑπερον ἐλυπή-
θημέν, ξυλαῦθα δὲ καὶ τὰς λύ-
πας τὰς ηδονὰς ἔχομέν.

21. Ἐν ἀπασι τῷ τοῖς ἔρ-
γοις ωχ γάτω τὸ αἰχθῆς μη-
μανδύομέν, ὡς τὸ τελεύτης αἴ-
θησιν λαμβάνομέν· τὰ γὰρ πλεί-
στα τῷ οὐδὲ τῷ βίον, καὶ διὰ αὐτὰ
τὰ περιγυμαῖα ποιεῖμέν, αἷλλα
τῷ ἀποβανόντων ἔνεκα πλεπο-
νῦμέν, ἐνθυμεῖ δέ, διότι τοῖς
μὲν φαύλοις ἀνδέχεται τὰ τυ-
χόντα περίτελη· (εἴδης γὰρ τὰ

βίοις

mus, ut ciborum jucundissimis
potius, quam saluberrimis gau-
dentes, sic etiam amicorum
plurimos una secum peccantibus
se applicantes, sed non monen-
tibus. Te autem arbitror con-
trarium horum nosse, *decrevisse*,
argumento utens circa aliam tua
disciplinam industria. Sibi enim
optima facere imperantem, hunc
verisimile est & aliorum ad
virtutem adhortantes amplecti.
Maxime autem incitatus fueris
appetivisse honestas res, si di-
diceris, quod & voluptates ex
his maxime sincere habemus.
Nam in segnescendo, & satie-
tatem amando statim moerores
voluptatibus affixi sunt, *adha-
serunt*; at circa virtutem labo-
rare, & temperanter sui ipsius
vitam instituere, semper de-
lectationes sinceras & firmio-
res reddit. Et illic quidem
primum gavisi, postea moesti
fuiimus, hic vero post molestias
voluptates habemus.

21. In omnibus autem rebus
non sic principii meminimus,
ut finis sensum capimus. Nam
plurima eorum, quae circa vi-
tam sunt, non propter ipsa ne-
gotia facimus, sed consequen-
tium causa elaboramus. Cogita-
autem, quod improbis licet
quævis agere: (statim enim
vitæ tale fecerunt fundamen-
tum) at bonis viris non licet
vir-

βίῳ ποιεύτεν πεπόιην τὴν ψυχήσιν) ποιεῖ ἃ αὐθαίρις ψχούντες τὸ ἀρετῆς ἀμελεῖν, ἢ πολλὰς ἔχειν τὰς ὅπιπλάντους, πάντες γὰρ μισθεῖν ψχούτω τὰς ἵξαμαρτάνοντας, ὡς τὰς ὅπιπλάντες μὲν φάσκοντας ἔναι, μηδὲν ἃ τὸ τυχόντων Διοφέροντας. Εἰκότως, ὅπτε γὰρ τὰς τῷ λόγῳ μόνῳ Φύδομέντες ἀποδοκιμάζομέν, ἥπτε τὰς τῷ βίῳ πάντι ἐλαττώμενας καὶ Φαύλας ἔναι Φήγομέν; δικαίως δὲ ἀντὶ τὰς ποιήτας ψωλάθοιμέν, μὴ μόνον εἰς ἑαυτὰς ἀμαρτάνειν, ἀλλὰ καὶ τὸ τύχης εἶναι προδότας. Ηδὲ μὲν γὰρ αὐτοῖς χρήματα καὶ δόξαν καὶ φίλας συνεχειεῖσεν, οἱ δὲ, σφάσις αὐτὰς ἀνατίνεις τὸ ψωλάθησης δόμαμοντας κατέτησαν· εἰ δέ τοι πόντον ὄντα τὸ τὸ θεῶν σοχάσασθαι Διοφέροντας, μηδὲματι πάντας ὅπτε ποιειοτάτοις μάλιστας ἀπλῶσαι, πῶς ἔχεις πρὸς τὰς Φαύλας, καὶ τὰς αὐθαίρις τὸ αὐθεώπων.

22. Ζεὺς γὰρ Ἡρακλέας καὶ Τάναλον γεννήσας (ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι, καὶ πάντες πιστόσι) τὸ μὲν Διόν τὸ ἀρετὴν ἀθάνατον ἐποίησε· τὸ δὲ, Διόν τὸ κακίαν τοῖς μεγίσταις τιμωρίαις σκόλασεν· οἷς χρὴ παρερθείγυμασι· χρωμένας δρέπεγεθαν τὸ καλοκάγαθίας· καὶ μὴ μόνον τοῖς υφέντοις εἰρημένοις ἐμμένεν, ἀλλὰ καὶ τοιητῶν τὰ βέλτιστα μανθάνειν, καὶ τὸ ἄλλων σοφίαν, εἴ

virtutem negligere, vel multos habere increpantes. Omnes enim oderunt non tam peccantes, quam æquos quidem dicentes se esse, nihil vero a quibusvis, vulgo, differentes: Jure. Cum enim sermone solo mentiones reprobamus, an vita omni imminutos, non malos esse dicemus? Juste vero tales existimaverimus non solum in se peccare, sed & fortunæ esse proditores: hæc enim ipsis pecunias, & gloriam, & amicos in manus dedit, hi vero se ipsis indignos praesenti felicitate constituerunt. Si vero oportet mortalem existentem Deorum conjectura colligere mentem, arbitror me & illos in proximis maxime declarasse, quomodo se habent erga improbos & bonos homines.

22. Jupiter enim Herculem & Tantulum cum procreasset (ut fabulæ aiunt, & omnes credunt) illum quidem propter virtutem immortalem fecit: hunc vero propter malitiam maximis suppliciis punivit. Quibus oportet exemplis utentes expetere honestatem & probitatem, & non solum a nobis dictis infistere, sed & Poetarum optimæ quæque discere, & aliorum sapientum, si quid utile dixerunt, legere. Quemadmodum enim

τι χρήσιμον ειρήνασιν, αναγιγνώσκειν. ὡστερ γῳ τὶ μέλιταν ὁρῶμεν ἐφ' ἀπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθιζάντασαν, ἀφ' ἐκάστης δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάναντασαν· γάτω χρὴ οὐ τὰς πανδείας ὀρεγομένες, μηδενὸς μὲν ἀπέριως ἔχειν, πανταχόθεν δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν. μόλις γῳ ἀν τις ἐκ ταύτης τῆς ὅπιμελείας τὰς τέ φύσεως αἱμαρτίας ὅπικρεψθήσειν.

enim apem videmus super omnes flores sedentem, ab uno quoque vero utilia accipientem: sic oportet & eruditionis appetentes, nullius quidem expertes se habere, undecunque vero utilia colligere. Vix enim quis ex hac diligentia naturæ peccata superaverit.

I S O C R A T I S
A D
D E M O N I C U M
O R A T I O.

Παραγνέω admoneo, f. ἐσω p. παρήγεια, Th.
ἀνέω laudo.

1. ΔΙΕΣΤΩΣ, f. σῶσα, pro διεσάκως, ὥσα, part. perf.
pero, disto. — ἐνεργω. f. ἡσω. p. δέρηκα, a. 2. δέρον.
1. f. hic. — λαμβάνω capio, f. λήψιμαι, p. λέληφα, Att. εἴ-
ληφα. — πάρων part. præf. a πάρειμι adsum. — τι-
μάω vid. gr. 79. — ἀπών, ὅσα, ὃν, absens, ab ἀπειμι.
— ἀγαπάω ut τιμάω. — Διστλύω dissolvo, f. ὑσω, p.
Διστλύκα, a. 1. — ἐξαλείψεια, a. 1. opt. Æol. ab ἐξα-
λείφω deleo, f. ψω, p. ἐξήλειφα.
2. Ἕγεομαι, ὅμαι, duco, f. -ήσομαι, p. -ημαι —
πρέπει decet, imperf. ἐπρέπε, inf. πρέπειν, a πρέπω decorus
sum, excello. — ὁρέγω porrigo, f. ξω, p. ὁρεχέω ὁρέγο-
μαι appeto, cum gen. f. ὁρέξομαι. — αντιποιέω contra-
facio, item in pass. capessō, arrogo, vendico; — μι-
μῆται, 8, ὁ ab μιμέομαι, f. μιμήσομαι p. μεμίμημαι imitor.
— διτοσέλλω mitto, f. -ελῶ, p. ἀπέσαλκα. — τεκμή-
ειον, 8, τὸ certum signum, a τέκμαρ, αἴτη, τὸ, finis, exitus
rei — κληρονομέω, hæreditatem adeo, f. ἡσω p. κεκληρονό-
μηκα, ex κλῆρος, 8, ὁ foris, & νέμω tribuo — συλλαμβά-
νων, ςα. — παρῶν, ςα. — συναγωνίζομαι una certo,
auxilior, f. -ίσομαι, p. pass. συνηγάνισμαι; Th. αγών certa-
tamen. — ὅπιθυμέω concupisco, f. ἡσω, p. ὅπιεθύμηκα;
Th. θυμὸς animus. — ὅπιχειρέω, ὡς, aggredior, f. ἡσω,
p. ὅπικεχειρηκα; Th. χεὶς manus. — φιλοσοφέω, philo-
sophiæ studeo, f. ἡσω; Th. φιλόσοφος philosophus. —

ἐπανορθόω, ᾗ, f. ὥσω, p. ἐπανώρθωκα ex ὅπῃ, ἀνὰ & ὥρθος rectus.

3. Προτρεπτικός, adn. a προτρέπειν adhortor. — ut γερόφω. — οὐχιέσσω versor, f. Φω, p. οὐχιέτειφα; Th. τείβω tero — εἰσηγέομαι adduco, suadeo, ut ηγέομαι duco, c. 2. — δεινότης, ἡτοῦ, ἡ, vis, solertia, a δεινός, ἡ, ὁν, vehemens. — ἀσκέω exerceo, doceo, orno, f. ἡσω, p. ἡσκηκα. — φύω gigno, nascor, f. Φύσω, p. πέφυκα. — δοκέω videor, censeo, existimo, f. ξω, &c. — ἐκείνων gen. reg. a compar. μᾶλλον — ὡφελέω juvo, profum f. ἡσω, p. ὡφέληκα — παρεγκαλέω adhortor, f. ἐσω, p. παρεγκέληκα; Th. καλέω voco. — ἐπανορθόω, vid. supra c. 2.

4. Εὐρών part. 2. a. ab ἐνεργοκώ invenio. — παρεγνεσίς, εως, ἡ, admonitio, a παρεγνέω admoneo, f. ἐσω p. παρεγνεκα — γερίψας, a. 1. part. a γερίψω scribo. — μέλλω, futurus sum, imperf. ἔμελλον. N.B. τὰ μέλλοντα futura. — συμβεβλόω simul consulto, f. δύσω, p. συμβεβληκα; a βελδίω consulto, Th. βελή concilium. — ὄρεγομαι, vid. supra c. 2. — ἀπέχομαι abstineo cum gen. imperf. ἀπειχόμειω, ab ἀπέχω refero, absum, f. ἀφέξω p. ἀπέχηκα, a. 2. ἀπέργον; Th. ἔχω habeo, — ὅμιλέω colloquor, conversor cum dat. vid. gram. [verbs of discourseing together] f. ἡσω, p. ὡμίληκα; Th. ὅμιλοῦ, ς, ὁ, cœtus, turba. — οἰκονομέω dispensator sum, instituo, administrō, f. ἡσω, p. ὡκονόμηκα, ab οἶκος, domus & νέμω tribuo — παρδόμαι proficiscor, perf. πεπόρθημαι, a. 1. ἐπορθόμειω, ησ, η, &c. — ἐφικνέομαι pervenio, f. ἐφίξομαι, a. 2. m. ἐφικόμειω, unde a. 2. inf. ἐφικέσθι, ab ὅπῃ & ικνέομαι venio. — γνησίως adv. verè, a γνήσιος, legitime genitus. — ἥδυ, Att. pro ἔδυ -νήθιω, a. 1. a δύναμαι possum, f. 1. δυνήσομαι. — σεμνός, ἡ, ὁν, honestus, venerandus. — βεβαιοῦ, ς, ὁ ἡγήστη stabilis, firmus. — κάλλος, ετοῦ, το, pulchritudo; Th. καλὸς pulcher. — ἀναλίσκω consumo, f. αναλώσω, p. ἀνήλωκα a. 1. ἀνάλωσα Ion. pro ἀνήλωσα, & hoc pro præf. Att. Th. αλίσκω capio. — μαρεῖνω, f. ανῶ, p. μεμάρεγκα, marcescere facio, a. 1. pro præf. Att. — πλάντως, ς, ὁ, divitiæ — [παρεσκευάζων ministrans, preparans a παρεσκευάζω, f. ανῶ, p. παρεσκευάκα, Th. παρεσκευῆκα, ετοῦ, το vas.] παρέτης, ς, ὁ, proprie remex, per synec. quilibet minister, famulus;

lus; Th. ἐρέτης remex, ab ἐρέσω vel -τῶ remigo. —
 φάθυμία, ας, η, remissio animi, a φάθυμος, ς, ὁ η η, piger,
 ex φάδιος facilis & θυμὸς animus. — Φρόνησις, εως,
 η, prudentia, a φρονέω intelligo; Th. φρέσκη mens. —
 ὀφελέω vid. c. 3. — βλάπτω noceo, f. ψω. — ασκέω
 exerceo, doceo, orno, f. ήσω, p. ήσκη vid. c. 3. —
 κοσμέω orno, reg. Th. κόσμος ordo, item mundus, pul-
 chritudo. — ἐπιμέλεια, ας, η, cura, diligentia, Th. μέλει
 curæ est. — ὅπισκολέω obtenebro, Th. σκότος tenebrae.
 — adv. ab ἀκίνητος, ς, ὁ η η, incorruptus, a κίνητος,
 ς, ὁ η η, cui scoria immixta est, Th. κίνητος lutum, me-
 tallorum scoria — Αγένοια, ας, η, agitatio mentis, co-
 gitatio, animus, ex Αγένοιοι ratiocinor, Th. νόος mens.
 συναξανω, simul augeo, f. ήσω, p. συνδέξηκα, Th. ανξανω
 συναξηθῆ, a. 1. subj. pass. — συγγενεσικον consenserco,
 f. ασω, Th. γενεσις, αις, τὸ, senectus — ἐυγένεια, ας, η,
 nobilitas, ab εὖ bene, & γένος, ετος, τὸ, genus, Th. γενο-
 μαι nascor. — καθίσωσα Att. pro — σάσα, part. præf.
 a καθίσημι vel καθισάω constituo, f. καλασήω, p. καθέσηκα.
 — adv. a θαρσαλέος, ς, ὁ, fidens; Th. θάρσος, ετος, τὸ,
 audacia. — ψυμένω sustineo. — ψυνος, ς, ὁ, ignavia.
 — φόγος, ς, ὁ, vituperatio, a φέγω, reprehendo, f. φέ-
 ξω, p. ἐψεχα. — πόνος, ς, ὁ, labor, a præt. m. πέπονα,
 verbi πένομαι labore. — ἐπαινος laus, ς, ὁ, ab ὅπι &
 αἰνος, ς, ὁ id. — ήγεμένη vid. c. 2.

5. Ράδιο facilis, vid. gr. p. 39. — καλαμανθάνω
 a. 2. infin. — ὁ Ἡρακλέης vid. gram. p. 24. n. 1. class.
 ὁ αὐλος, ς, certamen, id. quod αελθος, ς, ὁ, ib. ab a
 & ἐθέλω volo. — Θησεύς, ετος, ὁ. — τηλικῆτος, τηλι-
 κάντη, τηλικῆτο, ex τηλίκος tantus, & ἐπος hic, &c. —
 χαρεκήρης, ήρος, ὁ, a χαρέσσω vel τῶ sculpo, imprimō,
 f. ξω, p. κεχάρεσκα, p. pass. κεχάρεχημαι, -ξαι, -ξαι. —
 ὅπισάλλω injicio, impono, reg. a. 2. ἐπέβαλον. — λύθη,
 ης, η, oblivio, a λύθω lateo, seu λανθάνω, f. λήσω a. 2.
 ἐλαθον, p. m. λέλιθα. — ἐμποίεω efficio, reg. a. 1. act.
 infin. — πεπραγμένος, part. p. pass. a περίσσω facio. —
 ς μηλ ἀλλὰ verum, enimvero; affirmando, in periodo-
 rum initis, passim. — προαίρετις, εως, η, propositum,
 institutum, a προαιρέομαι præfero, item constituo, f. ήσο-
 μαι, a. 2. προαιλέμηλω, p. pass. προύρημαι; Th. αἰρέω ca-
 pio, item eligo, f. ήσω, p. ήρηκα, a. 2. ἐλον. — αναμιμ-
 ησκω

νήσω in mentem revoco, f. ἀναμνήσω, p. ἀναμίμνησα, p. pass. ἀναμέμνημαι, a. 1. ανεμνήσθιε, unde part. ex ἀνά & μνάσθιαι memoro, recordor, p. μέμνημαι, a. 1. ἐμνήσθιε, — ἔχω habeo f. ἔξω, &c. — ὀλιγωρέω parvi pendo, negligo, cum gen. ab ὀλίγῃ ὥρᾳ, i. e. parva cura. — ράθυμέω remisso sum animo, ignaviæ deditus sum, ex ράθυμος facilis, & θυμὸς animus. — Διχελέω permaneo, neut. absolut. item active perago, &c. f. ἔσω, p. Διχελέλεκτα; Th. τέλος finis. — γυμνάζω exerceo, f. ἀσω, p. γεγύμνακα, a. 1. a γυμνὸς nudus. — κίνδυνος, 8, 6, periculum. — ἀπομένω sustineo, tolero; reg. ut Th. μένω maneo; imperf. indic. — οὐγάπτω imperf. ab οὐγαπτῶ amo. ἀπολαύω fruor, cum gen. ex ἀπό & λαύω pro λάω video, item fruor. imperf. indic. — πάρεμι adsum. — ὅπιμελέομαι curo, cum gen. f. ἡσομαι, p. ὅπιμεμέλημαι; imperf. pass. Th. μέλει curæ est. — ταπεινῶς adv. a ταπεινὸς, ἡ, ὁν, humilis — διοικέω rego, administro, f. ἡσω p. διώκησα, imperf. — φιλόκαλος elegans, pulchritudinis amans, ex φίλος amicus, & καλὸς pulcher. — μεγαλοπρεπῆς, ἔος, ὁ ἡ, magnificus; ex μέγας magnus & ἀρέπω convenio. — θαυμάζω miror, admiror, f. ἀσω, p. τεθαυμακα imperf. — περιθάλψω sedulò curo, feriò ago, f. ἀσω, p. ἐπιθάλακα; a περιθάλψω festino f. περιθάλψω p. m. ἐπιθάλα; part. — γένος, ετος, π, genus, dat. γένει, a γίνομαι nascor. — περισῆκω pertineo, part. N. B. κατὰ τὸ περισῆκον ut decet; Th. οὐκ venio. — οὐγέτω imperf. vid. οὐγέομαι, c. 2. suprà — ἐταιρία, ας, ἡ, sodalitium, ab ἐταιρεῖς sodalis. — κρείσων, vel κρείτων præstantior, acc. sing, contract vid. μείζων gram. p. 37. — περιστρεψις vid. c. 5. — ὅπιλεπτω deficio. reg. ut Th. λείπω linquo, a. 2. ἀπέλιπον, unde opt. ὅπιλίποιμι. — καλαθιδμίω annumero, f. ἡσω, p. καλαθιδμηκα, a. 1. m. καλαθιδμησάμιλι, unde a. 1. opt. m. καλαθιδμησάμιλι; Th. αὐλιδμὸς numerus. — αὐλιδῆς, ετος, ὁ, η, exquisitus. — δηλώω declaro, manifesto, notum facio, f. ὡσω, p. δεδήλωκα. Th. δῆλος manifestus.

6. Ἐκφέρω effero, profero, f. ἔξοισω, a. 1. ἔξηνεγκα, p. m. ἔξενήνοχα. — ζῆν pro ζῆν Dor. præf. inf. a ζάω, vivo, f. ζήσομαι, a. 1. ἔξησα. — οὐγεσάμενος ab οὐγέομαι vid. c. 2. part. a. 1. m. — μιμῆτης, 8, 6, imitator, a μιμέσθιαι imitor, f. μιμήσομαι, p. μιμέμημαι. — ζηλωτῆς, 8, 6, αἰμula,

æmulator, a ζηλόω, æmulator, f. ἀσω, p. ἐζήλωνα; Th. ζῆλος
 æmulatio, invidia. — πατέρως, ὁ, ὁν, paternus, a πατήρ pater. — γράφω, ἔω, ὁ, pictor, a γράφω scribo.
 — αὐθεντός, αία, αῖον diligens, probus, honestus, a αὐθέντω
 festino, f αὐθέντω, a. 1. ἐπειδόσα p. m. ἐπειδά — ἀπε-
 ξάρω assimilo, f. ἀσω, ab ἀπὸ & εἰκάζω id. Th. εἴκω similis sum. — γονεὺς, εἽ, ὁ, parens, a γίνομαι nasco.
 — ἡγέτης, ἔ, imper. præf. ab ἡγέομαι vid. c. 2. — μη-
 δεῖς — αὐθλητής, ἔ, ὁ, luctator; Th. αὐθλητή, ο, ὁ, cer-
 tamen. — προστίκω vid. c. 5. suprà. — ἀνταγωνιστής, ο, ὁ,
 certator, ab ἀνταγωνίζομαι decerto, repugno, f. ἰσομαι,
 p. ἀντηγώνισμαι, ab ἀντὶ & αγωνίζομαι certo; Th. αγών,
 ἀντήτη, ὁ, certamen. — αἰσκήνη exerceo, f. ἡσω, p. ἡσ-
 κηνα. — σκοτέω speculor. f. ἡσω p. ἐσκόπηνα; Th.
 σκέπτομαι circumspicio, f. σκέψομαι, p. ἐσκεμμαι, -ψαι.
 τῶι, p. m. ἐσκοπα. — ἐφάμιλλος, ο, ὁ ἢ ἡ, par.
 Th. ἀμιλλα, ης, η, certamen. — γινόμομαι, η, &c. 1. f.
 a γίνομαι. — θηλήδομαι, αἱτη, πό, studium, ab θηλη-
 δόςω operam do, f. δύσω; Th. θηληδήτης, εἽ, ὁ ἢ η, ido-
 neus, aptus. — θαλεθῆναι. a. 1. infin. pass. a. θαλεθημι
 dispono, aliquo modo adficio. — ἀκοσμα, αἱτη, πό, res
 quæ auditur, ab ακέω audio, obedio. — πληρόω im-
 pleo, f. ἀσω, p. πεπλήρωνα; Th. πλέος plenus. — σύμ-
 μετρος, ο, ὁ ἢ η, modicè temperatus, Th. μέτρον, mensura.
 — αὐξάνω vel αὔξω augeo, f. αὐξήσω, p. ἡσχηκα, infin.
 præf. — φύω, vid. gram. anom. — πειράζω tento,
 conor, f. ἀσω, p. πεπειράζω, 1. f. m. Th. πειράζει, ας, η,
 conatus, tentatio. — συντόμως, adv. concise, breviter,
 Th. τέμνω seco. — παρθέαζω a. 2. m. infin. ab παρθημι
 suppono, subjicio. — δοκέω videor (sumit etiam tempora
 a barytono δόκω, id.) δόξω raro δοκήσω p. δέδοχα, & δεδό-
 κηκα quæ sunt inus. N. B. Attici in opt. præf. act.
 Contractor. ex μι, post syllabam contractam, faciunt νν, ut
 δοκοίν, ης, η, &c. pro δοκοῖμι, οῖς, οῖ. vid. Verwey p. 293.
 & Thomps. p. 236. n. b. — θηλήδομαι, vid. supra.
 — πλεῖστον adv. plurimum a πλεῖστος, η, ον, plurimus
 superl. a πολὺς multus; comp. πλεῖστων & πλείστων. — θη-
 ληδηναι, a. 2. infin. act. ab θηληδόμαι infuper do, cresco.
 — ἐνδοκιμέω bene audio, f. ἡσω, a. 1. act. infin. ab δε bene,
 & δόκιμος probatus.

Proemii Finis.

7. Ἐυσεβέω colo f. ἡσω, p. δύσειηκα, ab δῦ bene & σέβω colo. — ἐμμένω permaneo, persevero, ab ἐν & μένω maneo. — δύναεια, ας, ἡ, facultas, copia, ab δῦ bene & τόπος transitus. — καλοκαγαθία, ας, ἡ, probitas, ex καλός pulcher, & ἀγαθός bonus. — τεκμήρεον certum signum, vid. c. 2. Th. τέκμαρ, αἱ, τὸ, finis; item signum. — τιμάω honoro, f. ἡσω, p. τελίμηκα; Th. τίω honoro — μάλισα vid. gram. p. 95. — θύω maecto, sacrifico, f. θύσω, p. τέθυκα. — γίνε imperat. præf. a γίνομαι fio, sum, vid. anom. — γονός, εἱ, ὁ, parens acc. pl. contract. a præter. m. γέγονα, a γίνομαι — ἔνξαυτο a. 1. m. opt. ab ἔυχομαι precor, f. δύξομαι, a. 1. m. δύξαμαι. — γενέδη a. 2. infin. m. ab ἔγενόμεν a. 2. indic. m. a γίνομαι. — ἀσκέω exerceo, doceo, orno, f. ἡσω, p. ἡσκηκα, imperat. præf. — γυμνάσιον, ȝ, τὸ, exercitatio, Th. γυμνὸς nudus — ράμη, ἡς, ἡ, robur, a ρωνύω vel ρώννυμι confirmo, corroboro f. ρώσω, p. ἔρρωκα. — υγίεια, ας, ἡ, sanitas, ab υγιής, εἱ, ὁ, ἡ, sanus. — συμφέρω conduco, prosum, f. συνοίσω, &c. ex σὺν & φέρω: part. præf. — ὅπλιγχάνω affequor, a. 2. ἐπέτυχον, ex ὅπι & τύγχάνω adipiscor, f. τελέξομαι, p. τέτσλχα; 2 pers. sing. opt. præf. — λήγω, cesso, desino, f. ξω, præf. opt. — πόνος, ȝ, ὁ, labor, a πέπονα p. m. a πένομαι labore. — πονέω labore, f. ἡσω & ἐσω, Th. πένομαι. — γέλως, αἱ, ὁ, risus & γέλως, ω; Th. γελάω, rideo, f. ἀσω, & ἀσομαι, p. γεγέλακα — προπηῆς, εἱ, ὁ, ἡ, præceps, protervus, petulans. — σέργω naturali charitate complector, item amo, desidero, f. ξω, p. ἔσεργχα, p. m. ἔσοργχα, hinc σοργὴ, ἡς, ἡ, affectus naturalis, quo parentes & liberi se mutuo prosequuntur. — θερσός, εἱ, τὸ, audacia, pro θέρσος, id. — ἀποδέχομαι excipio, item probo, imper. — ἀνόητος, ȝ, ὁ ἢ ἡ, ex α, & νοέω intelligo, f. ἡσω, p. νενόηκα Th. νόος mens. — μανικὸς, ἡ, ὁν, a μανίομαι insanio, f. μανῆμαι, p. m. μέμηνα. — ἐθίζω, affuefacio, f. ισω. p. ἐθικα (augment. adsciscit 1.) — σκυθρωπὸς, ȝ, ὁ ἢ ἡ, qui vultum præfert iratum, a σκυθρωπίαν irascor. — σύννοος, ος, ὁ ἢ ἡ, gravis, acc. σύννοον, σύννοον. — ἀνθάδης superbus, εἱ, ὁ ἢ ἡ, ex αὐτὸς ipse, & αἰδέω placebo. — φρόνιμος, ȝ, ὁ ἢ ἡ, prudens, a φρονέω intelligo, sapio; Th. φρέω mens.

8. Ἡγῆς imper. vid. c. 2. — *ωρέπω*, decorus sum; excello; impersonal. *ωρέπει* decet, imperf. *ἐπωρέπει*, part. præf. τὸ *ωρέπων* quod decorum est, infin. *ωρέπειν*, cum dat. — *κόσμος*, 8, ὁ, ordo, item ornatus, pulchritudo. — *αιχνύνη*, ης, ἡ, ab *αιχθό*, εθό, τὸ, pudor. — *δοκέω*, videor, f. ξω, p. δέδοχα & δεδόκηκα, quæ sunt inus. — *κεχλέω*, teneo, contineo, f. ήσω, p. κεκρεύτηκα; Th. *κερίτως*, εθό, τὸ, robur; infin. — *νεώτερος* adn. Th. νέος juvenis. — *ἐλπίζω* spero f. ίσω, p. ἡλπικα, ab *ἐλπίς*, ίδθό, ή, spes. — *λαυθάνω* seu *ληθω*, f. λήσω, a. 2. *ἐλαθον* lateo: fut. 1. infin. *λήσειν*, a. 2. subj. *λάθης*. — *συνειδέω*, conscius sum, f. ήσω, ab *συν* & *ειδέω* scio; Th. *εῖδω* id. — *φοβέω*, timorem injicio f. ήσω, p. *ωφόβηκα*, præf. pass. *φοβέομαι* metuo, cum acc. præf. imp. *φοβέγ*, 8. — *αιχνώνα* pudefacio, f. νῶ, p. *ηχνικα* imper. pass. — *ωτίω* persuadeo, cum acc. f. *ωτίσω*, p. *ωτεικα*, a. 2. *ἐπιθον*, præf. m. *ωτίθομαι* persuadeor, item cum dat. obedio. — *ηδονή*, ης, ἡ, ab *ηδύς* suavis. — *θηρέω* feras venor, f. θύσω, p. *τεθύρομαι*; a θύρ, εθό, ή, fera. — *τέρψις*, εως, delectatio, a *τέρπω* delecto. — *ἐνλαβέομαι*, p. *ἐνλαβημαι* caveo, vito; Th. *λαμβάνω*. — *ἄγριολη*, ης, ἡ, calumnia, a *ἄγριαλλω* traduco, p. m. *ἄγριεολα*. — *ψεύθης*, τὸ, ες, εθό, mendax, a *ψεύδω* decipio, f. *ψεύσω*, p. *ἐψεύκα*. — *ῶσιν* subj. præf. ab *εἰμι* sum. — *ἀγνοέω* ignoro, f. ήσω p. *ηγνόηκα*, ex α & νόος mens. — *ἀποθέπω* intueor, respicio, formatur ut *βλέπω* — *δόκει* & *λήσων* vid. suprà. — *κρύπτω*, subj. 1. f. — *ὄπλομαι* videor, f. *ὄψομαι*, p. *ἄμμοι*, f. 1. pass. *όφθησομαι*. — *ἐυδοκιμέω* bene audio, f. ήσω, optat. præf. Attice vid. c. 6. ante. — *φαίνω*, opt. præf. 2. pers. sing. — *θηλιμάω* pretium augeo, item objurgo cum dat. opt. præf. Attice, vid. c. 6. ante.

9. *Φιλομαθῆς*, εθό, ὁ ή ή, discendi cupidus. — *θητίσαμαι*, σαι, ται, peritus sum, f. *θητίσομαι*; imperf. *ηπιτίσαμιν*, -σο, -αλο, θητή, & ισιμαι vel ισημαι scio, facta Epenth. lit. τ. — *φυλάσσω*, τῶ, custodio, f. *άξω*, p. *ωφύλαχα*. — *μελέτη*, ης, ἡ, meditatio, a *μελετάω* meditor, f. ήσω, p. *μεμελέτηκα*; Th. *μέλει*. — *μανθάνω*, f. *μαθήσομαι*, p. *μεμαθηκα* disco, intelligo. — *θητήμη*, ης, ἡ, scientia, ars, ab *θητίσαμαι* scio, suprà. — *χρήσιμος*, 8, ὁ ή ή, utilis, a *χρέομαι* utor, f. *χρήσομαι*, p. pass. *κέχρημαι*, a. 1. m. *ἐχρησάμιν*. — *καταναλίσκω* consumo, f. *καταναλώσω*, p. κατα-

καλανήλωκα, ex καλά, ανα, & ἀλίσκω capio, f. αἰλώσω, p. ἕλωκα. — φιληκοῖς, as, ἵ, audiendi cupiditas, ex φίλῳ amicus, & ἀκόω audio, p. m. ἕκοα. — ἐνεργόνω invenio, f. ἕσω, p. δέρηκα, p. pass. δέρημαι, unde δέρημός, a. i. m. δέραιμις, pro δέρηστάμις. — συμβέσομαι f. i. m. a συμβαίνω evenio. — ἀκόσμα, αἱ, τό, res quae auditur, auditio. — κρείτλω, acc. pl. neut. a κρείτλων, vel -ασων, vid. gram. p. 37. — ἀπολείπω relinquō, f. ψω, p. ἀπολέλειψω. — παρεχμένω permaneo, f. -ενῶ, p. παρεχμεμένηκα.

10. Καλοκέω, piget me, timeo, ab ὅκνῳ pigritia. — πορθόμαι proficiscor, f. i. m. πορθόμομαι, p. pass. πεπόρθομαι, a. i. ἐπορθότις; Th. πείρω transeō, p. m. πέπορχ. — χείσιμός, ς, ὁ, ἵ, utilis, a χερζόμαι utor f. χρήσομαι, c. 16. — ἐπαγγέλλω indicō, f. ἐπαγγελῶ, p. ἐπηγελλα; in m. signif. polliceor, p. pass. ἐπηγελμαι promisi, ab ὅπι & ἀγγέλλω nuntio; reg. — ἐμπορῷ, ς, ὁ ἢ ἵ, vector, mercator, ab ἐν & πόρῳ transitus; Th. πείρω, vid. suprà. — τηλικότος, τηλικάνη &c. tantus, ex τηλίκος tantus, (quod ab ἥλικος quantus) & ἐπις hic. — πέλαγος, ε, τό, pelagus, mare. — Διαπεράω trajicio, pertranseo, f. ασω, ἕσω, p. Διαπεπέραχκα; dicitur etiam per sync. Διαπερώ, f. ἕσω; Th. περχώ transeō. — πλείω acc. sing. a πλείων. — νεώτερος junior, super. νεώτατος, Th. νέος juvenis. — βέλλος, α, ον, idem ut βελλίων, ὅπι τῷ βελλίῳ (sc. περγίματι) melius efficere. — καθίσημι a. i. act. infin. — Διένοια, ας, ἵ, agitatio mentis, cogitatio, ex Διένοεμαι ratiocinor, Th. νέος mens. — γίνε, imper. præf. a γίνομαι. — φιλοπροσήγορος salutandi studiosus, ex φίλος & προσηγορέω compello, saluto, ex πρὸς & ἀγορέω vel, -ρόω verba facio; Th. ἀγορά, ας, ἵ, forum. — προσφανέω acclamor, colloquor, cain dat. (vid. gram. of conversing together) f. ἕσω, p. προσπεφώνηκα, imperf. προσεφώνεον. — part. præf. ab ἀπαντάω occurro, f. ἕσω, p. ἀπήντηκα, ab αντάω obviam eo; Th. αντί. — οἰκείως domestice, familiariter, adv. — ἐντυγχάνω occurro alicui, adeo aliquem precandi causa, appello, &c. — χράω, χρῶ, præf. imper. a χερζόμαι utor cum dat. f. χείσομαι, p. pass. κέχρημαι; Th. χράω commodo, f. χρήσω, p. κέχρηκα. — ἀπεχθῆς, ε, ὁ, ἵ, invisus; Th. ἔχθος, εος, τό, odium. — γενήσομαι, f. i. a γίνομαι. — ἐντεντίς, εως, ἵ, inter-

interpellatio, preces, ab ἐνυγχάνω intercedo. — πυκνός, ἥ, ὁν, creber, Th. πύκνα densē, accurate. — πλησμονή, ἥς, ἥ, satietas, a πλήθω impleo, f. ἡσω, p. πέπληκα; Th. πλέσθη plenus. — γυμνάζω, exerceo, f. ἀσω, p. γεγύμνωσκα, a γυμνός nudus. — ἐκάστοτε, չ, ὁ, ἥ, spontaneus, τὸ ἐκάστον substantivè, liberum arbitrium; Th. ἐκῶν, οὐλός, volens. — δυναίμην, αιο, αιο, opt. præf. a δύναμαι possum, valeo, f. δυνήσομαι, vid. anom. — αἰτίας necessity; ab αἰών nolens. — πατέμένω suffero, tolero, ut μένω maneo, f. μενῶ, p. μεμένηκα.

II. Κερδέω teneo, apprehendo, fortiter impero, f. ἡσω, p. κερδέτηκα; infin. præf. pass. Th. κερδίτης robur. — αἰρέσθιον, supl. ἐστι. — ἐγκρέτηκα, ας, ἥ, temperantia, moderatio; Th. κερέτης robur. — ἀσκει imper. vid. c. 3. — ἐνδοκιμέω bene audio, f. ἡσω, ex δέ, & δόκιμος probatus, quod a δοκέω videor. — ἐυπορέω abunde possum, est mihi facultas, f. ἡσω, p. ἐυπόρηκα; Th. πέραω transeo, p. m. πέπορε. — παρεπλησίως similiter, adv. ex πέρη & πλησίος propinquus, Th. πέλας propè. — ἀμαρτάνω pecco, f. ἀμαρτίσω, p. ἀμαρτηκα, a. 2. ἀμαρτων. part. præf. — ἀξιώσει a. 1. opt. Εολ. ab ἀξιώ dignor, cum gen. aequum censeo, f. ώσω a. 1. ἀξιώσα, p. ἀξιώκα; Th. ἀξιός dignus. — τερπνόν, չ, τὸ, delectatio, voluptas, Th. τέρπω deleto. — πατέλαμβάνω existimo, &c. a. 2. subj. — ἀρχω impero, cum gen. f. ξω, p. ἀρχα. — οἰκέλης, չ, ὁ, domesticus, item servus; Th. οἴκος. — διγλάσσω servio, f. δέσθληκα; Th. δελός servus. N. B. διλός significat, in servitutem redigo, & est reg. — λυπήσω, ἀ, ὁν, molestus, Th. λύπη, ης, ἥ, dolor, ægritudo. — ατυχία, ας, ἥ, miseria, infortunium, ex α & τύχη fortuna; Th. τυγχάνω. — ὅπιθλέπω intueor, respicio, ut βλέπω video. — πατομηνήσκω in memoriam revoco, f. πατομηνώω, p. pass. πατομέμνημαι; indic. præf. subj. — μᾶλλον adv. comp. magis, superl. μάλιστα. — τηρέω servio, custodio f. ἡσω, p. τελέηκα; imper. præf. — παρεκαταθήκη, ης, ἥ, Th. τίθημι pono. — ὄρκος, չ, ὁ, jusjurandum; genitivus consequitur vim Comparativ. — φαινόμαι præf. m. appareo, a. 2. pass. ἐφάνηλω, infin. præf. — παρέχω præf. m. παρέχομαι præbeo Th. ἔχω — προσήκω pertineo; Th. ἔκω venio. — ἤγε imper. vid. c. 2. — προνηρῶς, εχή, զար, de industria malus, improbus,

ed πόνηρο, accentu retracto, laboriosus, a πονέω laboro. — ἀπισέω diffido, f. ήσω, ex α, & πίσις fides. — — χειρός, ή, ὄν, utilis, bonus; Th. χράω commodo. — πισθώ credo, f. δύσω, p. πεπισθκα, a πίσις; Th. πείθω persuadeo. — ἀπόρρητο, x. ὁ ή, arcanus, Th. ἔω dico. — συμφέρω conduco, prosum; Th. φέρω. — περίξις, εως, ή, factum, a περίστω facio. — σιωπάω fileo, f. ήσω, p. σεσιώπηκα, (hinc σιωπή, ής, ή, silentium) infin. præf. pass. — ακόσσιν, part. præf. dat. pl. idem cum 3. pers. pl. præf. indic. act. vid. gram. p. 100. n. iv.

12. Ὁρκο, x, δ. — ἐπακῆς, ή, ὄν, advectitius, peregrinus; Th. ἐπάγω induco, infero, adjicio, impello hinc Anglicè Epaest. — προσδέχομαι suscipio, dep. imper. præf. vid. gram. p. 79. — πρόφασις, εως, ή, prætextus occasio; Th. φάω dico. — ατία, ας, ή, causa, ratio. gen. reg. ab ἀπολύων, vid. gram. p. 114. verbs of absolving — κίνδυνο, x, δ, periculum. — ut simpl. σώζω, f. σώσω, p. σέσωκα, p. pass σέσωμαι, a. I. σώθις; Th. σόος salvus. — ὅμνυμι, juro, f. ὄμόσω, p. ὄμωκα, Att. ὄμάρωκα. — ἐυρκέω religiose juro, f. ήσω, ab δή, & ὄρκο jusjurandum. — ὅπιορκέω pejero, f. ήσω, p. ὅπιωρκηκα, vid. suprà. — adv. ex φιλοχρήματος, x, δ, ή, pecuniae avidus, avarus, ex φίλο & χρῆμα, res. — ἐξετάζω exquo, examino, f. ασω Dor. ξω, p. ἐξέτακα, a. I. subj. Th. ἐτάζω inquiro. — χρέω, do, mutuo, f. ήσω p. κέχρημα. χρέομαι utor, p. κέχρημαι, σαι, ται. — ἐλπίζω Ipreto, f. ισω Att. ιῶ, p. ἐλπικα, ab ἐλπίς, ίδο, ή, spes, imper. præf. — γεννησάς f. I. infin. — γέγονα p. m. ab eodem γίνομαι. — adv. a βρεχδύς, εῖα, υ, tardus. — πειρά, ω, imper. præf. m. a πειράω conor, f. ασω, ήσω, p. πεπειρκα; Th. πειρα experientia, conatus. — μεταλλάσσω transmuto. f. ξω; Th. ἀλάσσω vel τλω, muto. — βλάβη, ής, ή, noxa, damnum, a p. m. βέβλαβα, a βλάπτω noceo. — ἀπειρος, x, δ, ή, imperitus, ab α, & πειρά, ας, ή, conatus. — θέλε imper. a θέλω seu ιθέλω volo. f. θελήσω p. τεθέληκα. — δέομαι oro, rogo; item indigeo cum gen. f. δεήσομαι, p. δεδέημαι, a. I. ἐδεήθις. — δεῖθη præf. infin. a verb. præced. — προστοίεσμαι simulo, 2. pers. præf. indic. vel subj. pass. — ῥητός, ή, ὄν, dictus, sic ἀρρήνος. — αἰνακότος imper. præf. ut simpl. κοινών,

νόω, communico f. ὁσω, p. κεκοίνωκα. — τυχών part. a. 2. a τυγχάνω vid. anom. — βλαβήσομαι f. 2. indic. pass. a βλάπτω noceo, a. 2. ἐβλαβον, βλαβῶ, unde. — ὅπισσομαι, σαι, ται, scio, peritus sum, f. ὅπισσομαι, imperf. ἥπισάμιλ; Th. ἵσηι scio. — δοκιμάζω probo, exploro, f. ἀσω, p. δέδοκιμωκα; Th. δοκίω videor, existimo. — αἰτυχία, ας, η, miseria, ab. α, & τύχη fortuna. — κίνδυνος, ς, ο, periculum. — Αἴγυνώσκω pernosco, f. Αἴγυνώσομαι p. διέγνωκα. a. 2. διέγνων, Th. γινώσκω cognosco.

13. Αεισα optima, pl. n. g. item adverbias. præstans-
tissimè. — χρέομαι utor χρέομαι, η, a χρέω do mutuo
reg. — περιμένω Expecto, ut simpl. μένω; subj. præf.
— αὐτεπάγγελτος, ς, ο, ex αὐτὸς ipse, & ἐπαγγελλω an-
nuntio. — βοηθέω auxilior, f. ήσω, p. βεβοήθηκα, subj.
præf. — νομίζω, lege fancio, item existimo; reg. Th.
νέμω tribuo. — νικάω vinco, f. ήσω, &c. reg. insin. præf.
pass. — κακοποίη, ας, η, maleficium, ex κακὸς malus,
& ποιέω facio. — ἡττάομαι superior, p. ἡττημαι, a. 1. ἡτ-
τήθη; Th. ήσων vel ἡττων minor. — δυχεραίνω moleste
fero, f. ανῶ, ex δυχερής difficilis; Th. δὺς, & χεὶρ manus.
— αἰτυχέω, miser sum, d. d. Th. τύχη fortuna. —
Φθονέω, invideo, cum dat. f. ήσω, p. ἐφθόνηκα; Th. φθά-
νος, ς, ο, invidia. — συνάχθομαι condolesto, f. ε, &
-ή-σομαι, ab ἄχθομαι gravor, Th. ἄχθος, ες, π, pondus,
onus. — μέμνησο imper. perf. pass. a μνάομαι me-
moro, mentionem facio, p. μέμνημαι, a. 1. ἐμνήθη.
δοκέω videor, existimo, f. δόξω, raro δοκήσω, p. δέδοχα &
δεδόκηκα. — ὀλιγωρέω parvi pendo, ab ὀλίγωρος negligens,
ab ὀλίγη ὥρᾳ parvâ curâ. — βέλομαι volo, item
cupio, p. βεβέλημαι a. 1. ἐβελήθη, p. m. βεβέλα, in com-
pos. imperat. præf. — ἐθῆς, ητος, η, vestis; Th. ἐω in-
duo f. ήσω. — φιλόκαλος pulchritudinis amans, ex φίλος
& καλὸς pulcher. — καλωπισής, ς, ο, nimis pulchritu-
dini addictus, ex καλὸς pulcher & ὥψ oculus. — με-
γαλοπρεπής, ες, ο η, magnificus, ex μέγας, & πρέπω
convenio. — περιεργός, ς, ο, η, curiosus; Th. ἐργον
opus. — part. a περβάλλω excello, supero, f. αλῶ, p.
περβέληκα, p. m. περβέλολα. — διπλανσις, εως, η,
fruitio, ab διπλανώ cum gen. fruor, p. διπλέλωκα. —
καλαφρονέω, reg. contemno. — πεκδάζω sedulo, ago, fi-

ασω. — *χραμαι* utor præf. inf. *χρη* — pro *χρηστος* Dori-
cè, a *χραω* do mutuo, f. *χεισω*, p. *κεχειηκα*. — *παρ-*
πλησιος affinis, similis, a *πλησιος* propinquus. hic adnom.
neut. gen. adverbias. — *παρχω* patior f. *πεισομαι*, a. 2.
επαθον, p. act. *πεπαθηκα*, p. m. *πεπονθα*. — *κλησιο*,
a. 1. opt. mid. a *κλαμαι* acquiro, possideo, f. *κλησομαι*,
p. *κειλημαι*, a. 1. *κληθιω*. — *ιπωδω* equito f. *δσω*, p.
ιπωδηκα; Th. *ιπα* equus. — *θησαμαι* peritus sum
imperf. *ηπισαμη* f. *θησησομαι*; Th. *ισημι* scio. — *πε-*
ρης, ω, imper. præf. pass. a *περγω* conor, f. *ασω*, & *ησω*,
p. *πεπεργηκα*; Th. *περη* experientia. — *κημα*, α^ο,
τ^η, a *κλαμαι*, vid. antè. — *καλαπιδαλω* præparo, f. *ασω*,
p. *καλεπιδηκα*. — *δπολαιω*, vid. c. 5. — *θησαμη* vid.
suprà. — *χρηστος* vid. suprà. — *τημα* vid. gram.
p. 95. — *ζημια*, ας, η, damnum, mulæta, poena. —
εμηιω exolvo, luo, f. *ισω*, a. 1. infin. — *δυσυχεω* infelix
sum, f. *ησω*, p. *δεδυτηκα*, ex *δυς*, & *τυχη* fortuna. —
βοηθεω auxiliar, vid. c. 13. — *σεργω* amo, f. *ξω*, p. *ε-*
σερχα p. m. *εσεργα*, vid. c. 7. — *βεληιω*, acc. pl. vid.
gram. 41.

14. *Συμφορη*, ας, η, collatio, item casus, eventus, ca-
lamitas, Th. *φέρω*. — *ονειδιζω*, exprobo, f. *ισω*, unde
a. 1. vel fut. subj. p. *ωνειδικα*, Th. *ονειδη*, ε^ο, τ^η, pro-
brui. — *αόργιος*, ς, ο, η, invisibilis, ex α, & *οργω*
video. — *πειδαι*, αιχ, αιον, diligens, probus, a
πειδω festino, f. *πειδω*, p. m. *επειδα*. — *οφελω* debeo,
f. *ησω*, p. *ωφειληκα*, præf. part. pass. — *παρχω* patior, f.
πεισομαι, perf. act. *πεπαθηκα*, a. 2. *επαθον*. — *αλλοτερ-*
η, α, ον, alienus, Th. *αλλη* alias. — *κυων*, κυνος, ο
η η, canis. — *σιτιζω* nutrio, f. *ισω*, p. *σεσιτηκα*; Th. *σι-*
της, ς, ο, frumentum. — *τυχων*, part. a. 2. a *τυγ-*
χαιω, a. 2. *ετυχον*; consecutus, item obvius. — *υλαιηω*,
latro, f. *ησω*; Th. *υλω* latro. — *ωφελεω* juvo, f. *ησω*
p. *ωφεληκα*. — *αδικεω* injuria afficio, reg. ex α, & *δικη*
jus. — *μισεω* odi. f. *ησω*, p. *μεμισηκα*. Th. *μιση*, ε^ο,
τ^η, odium. — *κολαιδω* adulor, f. *δσω*, p. *κεκολαιδηκα*,
Th. *κολαιξ* adulator. — *εξαπαλω* seduco, decipio, f. *ησω*,
p. *εξηπατηκα*, ab *εξ* & *απαλω* falla. — *πισθεις* a. 1.
part. pass. a *πισθω* credo, f. *δσω*, p. *πεπισθηκα*. — *α-*
ποδεχομαι, η, accipio, item probo, subj. præf. hic, &c.
εν μερε φιλων. — *χαειζομαι* dono, gratificor, f. *ισομαι*,

p. κε-

p. κεχάελομαι; Th. χάεις gratia. — ἀπεχθάνομαι, invi-
sus sum, f. -θήσομαι, Th. ἔχθος, εθ-, π., odium.

15. Πλησιάζω converfor, f. ἀσω; Th. πλησίον, adv.
prope. — ὄμιλητος, ς, ὁ, qui bene scit conversari, ab,
ὄμιλθ-, ς, ὁ, turba. — ὑπεροπήτης superbus; Th. ὅπλο-
μαι video. — ὅγκος, ς, ὁ, tumor, fastus. — καρπέρεια
forti animo sum, tolero, f. ἡσω, p. κεκαρπέρηκα, a. 1. opt.
Æol. aor. hic. a κάρπος pro κεράτος, εθ-, π., robur. —
δύσερις, ιδθ-, ὁ ή η, pertinax, morosus, ex δύς, & έθε-
lis. — δυσάρεσθ-, ς, ὁ, morosus; Th. ἀρέσκω placebo, &
δύς αγρέ. — φιλόνεκος, ς, ὁ ή η, ex φίλθ- & νεῖκος, εος,
π., jurgium. — τρεχήω aspere a τρεχής, εθ-, asper.
— ὁργίζω ad iram incito, f. ίσω, p. ὥρυκα, pass. ὁργίζο-
μαι cum dat. — τυγχάνωσι sub præf. — θυμόω ad
iram provoco, f. ἀσω, p. τεθύμωκα, part. præf. pass. hic.
Th. θυμός ira, animus. — εἴκω similis sum, item cedo,
f. ξω, p. m. ξοκα. — πάνω, cesso, coerceo, f. αύσω, p.
πέπαυκα, perf. pass. πέπαυμαι destiti. — θπισλήσω vel
τίω increpo, cum dat. f. ξω, p. θπισπληχα, Th. πλήσω
percutio. — γελοῖθ-, ς, ridiculus, γελοῖον substantive pro
joco, Th. γελάω rideo. — παθάζω sedulò ago f. ἀσω,
Th. παθάδω. — χαίρω laetor, gaudeo, f. χαρῶ, p. κέ-
χαρκα. — λυπηρός, ς, molestus; Th. λύπη, ης, η, do-
lor. — χαείζομαι, vid. 14. ante, dono, gratificor, f.
ίσομαι, p. pass. κεχάελομαι, a. 1. ἔχαειδω, f. 1. χαειδή-
σομαι; Th. χάεις, ίθ-, η, gratia. — πάχω patior, f.
πέίσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. act. πεπάθηκα, p. m. πέπονθα.
— αἰδῶς moleste, ad Th. αἰδής, έθ-, ὁ ή η, &c. in-
jucundus, ab, α, & ηδὺς suavis. — ὑπεργέω, operam
navo, adjuvo, d. d. Th. ἔργον opus. — φιλάτιθ-, ς,
contentiosus, ex φίλθ- amicus, & αἰτία causa. — βαρύς,
εῖα, ς, gravis. — φιλεπιλιμῆτης, ς, amicorum objurgator,
vel amator reprehensionum, ex φίλθ- amicus & θπι-
τιμάω reprehendo; Th. τίω honoro. — παροξύνηκός, η,
ὸν, incitabilis, a παροξύνω exacerbo, acuo, f. υνῶ p. παρό-
ξυκα, ex πορθ- & ὀξύνω acuo; Th. ὀξὺς acutus. — ίνλα-
βη, vid. c. 8. ante. — συνσία, ας, η, consuetudo, con-
versatio, concubitus, a σύνειμι una sum; Th. ἐμι. —
συμπίπτω incido, contingo, a. 2. subj. formatur ut πίπτω ca-
do, f. 2. m. πεσθμαι, perf. act. πέπληκα, a. 2. ἔπεσον. —
ἔξανίημι, exēito, surgo, &c. ἔξανίσασθ, αἴθαι imper. præf.
pass.

pass. — μέθη, ης, ι, ebrietas; Th. μέθυ πò, gen. μέθυος occurrit in Epigramm. — Διχθείρω corrumpo, f. Διχθείρω, f. 2. Διχθαρῶ, p. διχθαρκα, Διχθαρῆ, a. 2. subj. pass. a φθείρω, quod a φθέω id. — πάχω vid. c. 15. ante — ἄρμα, αλτρ., πò, currus. — ηνιοχός, ς, ὁ, auriga, ex ηνία habena, & ἔχω habeo. — ατάκιως adv. inordinate, ex α, & τάσω ordino. — Διχμαράνω aberro, item fallo, f. ήσω, p. διχμάρινκα; Th. αμαράνω pecco. — ἐνθύνω complano, dirigo, recte administrator, f. ωῶ, p. ἐνθυνκα; Th. ἐνθύς rectus. — σφάλλω supplanto, fallo, f. αλῶ, d. — Διχθαρεῖς, part. 2. a. pass. a Διχθείρω, suprà. — Διένοια, ας, ι, agitatio mentis, cogitatio, ex Διχή & νοέω cogito; Th. νόος vel νῆς mens. — μεγαλόψυχος, ς, ὁ ή η, magnanimus ex μέγας, & ψυχή. συμμέτρως moderate, ex σύμμετρος, ς, ὁ ή η, modice temperatus; Th. μέτρον mensura. — Διπλανώ fruor, cum gen. αίσω, Διπλέλανκα, ex Διπò & λαίω, pro λάω video, item fruor. N.B. Articulus τῶ in dandi casu, fere per quod, vel quoniam, vel cum, resolvi debeat, τῶ μεγαλόψυχός εἶναι ut sis magnanimus, sic Demosth. pro Cor. τὰς βλασφημίας (σὺντ) συκοφαντίας γάστας ὅπιδείξω, μηδέ μόνον ΤΩ γενόμενος εἶναι, ἀλλὰ καὶ ΤΩ (εἰ τὰ μάλιστα ήσαν αἰνιθεῖς) γάστας, ως ἔγω κέχρηματι, τοῖς περιχρυματι συμφέρειν χειροσαδή, Ejus maledicta, fycophantæ criminationes esse ostendam, non modo quod falsa sint, sed etiam quod, ut verissima essent, ita tamen gerendæ res fuerint, ut ego gessi. Viger. p. 5. vid. similem sententiam suprà c. 5..

16. Ήγῆ vid. c. 2. — μοχθηρός, η, ὀν, laboriosus, improbus; Th. μόχθος, ς, ὁ, labor. — κερδαίνω lucror, lucrifacio, f. ανῶ, & κερδίσομαι, p. κεκέρδηκα, præs. part. hic. Th. κέρδος, ερ., πò, lucrum. — περιέτω, οσω, facio, f. ξω, πέπερχω. — προσζημιόω insuper damno afficio, f. οίσω, p. προσεζημίωκα a πρός & ζημιόω damno afficio, Th. ζημιός, ας, ι. — λυπέω tristem reddo, f. ήσω, p. λελύπηκα, a. 1. indic. hic. — τιμωρία, ας, ι, poena, a τιμωρέω punio, reg. — ἴδοσαν 3. pl. a. 2. act. a δίδωμι. — παιήσαδή a. 1. infin. m. a ποιέω. — ἐπαγγέλλω indico, denuncio, f. ελῶ, p. ἐπήγειλκα, a. 1. ἐπήγειλα; Th. αγέλλω nuntio. — ἐπανόρ., ς, ὁ, laus, ab ὅπι & αἴσω laus. — φόγός, ς, ὁ, vituperatio, a φέγω vitupero, f. φέξω, p. ἐφεχω, p. pass. ἐφεγματ. — βαλβύω consulto, δύσω; Th.

Th. βγλὴ consilium. — παρέχομαι, part. perf. — μέλλω, futurus sum, ἥμελλον. — ἀφανῆς, εἰς, ὁ καὶ η, obscurus, ex α, & φάνω ostendo; φανερός, α, δὲ, manifestus, ab eod. Th. — τάχιστος celerrimus, superlat. a ταχὺς, εἴς, ὑ, celer, comp. ταχίστην. — Διέγυνωσις, εως, η, cognitio; Th. Διέγυνωσκω, pernosco. — βγλόντις imper. m. a verb. suprā. — ἀπίελέω exsequor, imper. reg. Th. τέλος finis. — δόξας, a. i. part. a δοκέω videor, probo. — ἐντυχία, ας, η, secunda fortuna, ab δύτυχης fortunatus, ab δι, & τύχη fortuna. — διεύλια, ας, η, bonum consilium, ab δι, & βγλὴ consilium. — αἰχώνω, pudefacio, vereor, contemno, f. νῶ, p. ἡχωνίκα, p. pass. ἡχυμαι indic. præf. vel subj. præf. pass. vel a. 2. subj. hic ab αἰχύνομαι, Th. αἰχτός, turpitudo. — παρρησιάζομαι libere loquor, f. αἴσομαι, a. i. m. ἐπαρρησιασθίων, a. i. infin. hic, a παρρησία loquendi fiducia; Th. φέω dico. — βγλει, & βγλεαι Poet. pro βγλη, indic. præf. a βγλομαι, η, &c. volo, f. ησομαι, p. βεβλημαι. — ἀνακοινώω coiunlico, f. ἀσω, p. ἀνακοινώκα, a. i. infin. m. hic. Th. κοινὸς communis. — χρέας, ω, imper. præf. a χρέομαι utor, f. χρέημαι, p. pass. κέχρημαι. a. i. m. ἐχησαμι; Th. χρέω commodo. — ἀλλότερος, α, ον, alienus, Th. ἀλλός. — αἰσθάνομαι sentio, f. -θίσομαι, p. ἡθημαι, indic. fut. hic. — καλαφανῆς, εἰς, ὁ, η, conspicuus, acc. sing. ut αἰληθῆς. Th. φάνω appareo.

17. Μέλλω futurus sum, f. ησω, & σομαι subj. præf. hic. — vid. βγλόντις 16. — σκοπέω speculator, considero, f. ησω, p. ἐσκόπημαι, imper. præf. Th. σκέπτομαι circumspicio, f. σκέψομαι, p. ἐσκεψημαι, ψαι, τίαι. — διοικέω seorsim habito, item ordino, rego, administro, f. ησω p. σιώκηκα, a. i. act. hic; Th. οἴκος domus. — Διεργονθέως a. i. part. pass. a Διεργονθόμαι ratiocinor, sentio, ex Διεργός & νόεω cogito, intelligo, f. ησω, p. νενόηκα, p. pass. νενόημαι; Th. νόος, νῆσ, ο, mens. — vid. βγλόντις c. 16. — παροξυσθέω a. i. opt. pass. a παροξύνω exacerbo, f. ωσσ, p. παροξυνίκα, p. pass. παροξυμαι, Att. ουμαι, ex πονχός & οξύνω acuto; Th. ὀξύς acutus. — ἀπέλεψη, a. i. opt. Εολ. ab ἀπέλεπτω intueor -ψω, reg. — αἱρώσια, ας, η, infirmitas, morbus, ab αἱρέως infirmus; Th. α & ρώνυμη confirmo, corroboro, f. ρώσω, p. ῥρώκα, p. pass. -μομαι. — αἰαμηνθώμενη, a. i. subj. pass. ex αἰαμηνήσκω in mente

tem revoco, f. ἀναμνήσω, p. ἀναμέμνηκα; p. pass. -μέμνη-
μαι, a. 1. ἀνεμνήθω; Th. μνάσομαι memoro, f. 1. μνήσο-
μαι, p. μέμνημαι. — μιμῆ imper. præf. a μιμέομαι imi-
tor, f. μιμήσομαι, p. μεμίμημαι. — διώκω persequor, f.
ξω p. δεδίωχα, p. pass. -ωγμαι, a. 1. -ώχθω. — ὅπι-
τηδδμα, αἰΓ, τὸ, studium, ab ὅπιτηδδώ data opera ali-
quid facio f. δύσω; Th. ὅπιηδης, εΓ, ὁ οὐ ή, idoneus,
aptus. — ζηλόω æmular, reg. Th. ζῆλος, ς, ὁ, æmula-
tio, invidia. — συμβαίνω evenio, f. συμβήσομαι, p. συμ-
βέηκα, a. 2. act. συνέβη, a. 2. sub. συμβῶ; Th. βαίνω eo.
— ἐνδοκιμέω bene audio, f. ήσω, ab. δέ & δόκιμος pro-
batus, quod a δοκέω videor. — βεβαίος, stabilis, comp.
βεβαύτερος, hinc. adv. βεβαίως firme. — τείθω persuā-
deo cum acc. f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἐπιθον, p. pass.
τέπεισμαι, a. 1. — τείθω p. m. τέποιθα. N. B. in media
voce signif. persuadeor, assentior, item cum dat. obedio,
pareo, credo. — κεῖμαι jaceo vid. anom. — ιχυρός,
α, ον, robustus, comp. -ρότερος, super!. -ρότατος, Th.
ιχύς, υΓ, ή, robur. — δημοκρεία, ας, ή, popularis
status, ex δῆμος populus & κρείω regno; Th. κράτος po-
tentia. — τολιθώ rempub. administro, f. δύσω, p. τε-
πολίτικα, p. pass. τεπολίτδμαι servivi, cum dat. a τολί-
της, ς, ὁ, civis; Th. τόλις urbs. Θεραπεύω famulor, servio
cum acc. f. δύσω, p. τεθεραπέικα; Th. θεραπίων, ονΓ,
ὁ, minister, famulus. — μοναρχία, ας, ή, unius domina-
tus, ex μόνος solus, & αρχή imperium. — καλοικέω vid.
sup. c. 17. — τροσήκω vid. c. 11. — θαυμάζω admi-
ror, f. άσω, p. τεθαύμακα, p. pass. τεθαύμασμαι.

18. Καθίσημι constituo, a. 1. part. hic. — χερίς,
ω, c. 16. imper. præf. a χερίομαι uter, χείσομαι, p. κέ-
κημαι; Th. χερίω commodo. — διοίκησις, εως, ή, ad-
ministratio, a διοικέω seorsim habito, item active ordino,
rego, administro; Th. οἶκος domus. — ἀμαρτία aberro,
pecco, f. ήσω, p. ημαρτηκα, a. 2. ημαρτον, a. 2. opt. hic.
— ἀνατίθημι repono, f. 1. hic. — ὅπιμέλημα, ας,
ϟ, cura, diligentia, studium, Th. μέλει curæ est. —
ἀπαλλάσσω, τίω, dimitto, abire jubeo, f. αξω, p. απήλ-
λαχα, p. p. -αμαι, ex ἀπό & ἀλλάσσω muto. imper.
præf. m. hic. — πλῆθος, εος, ς, τὸ, multitudo, Th.
πλέος plenus. — ἐπαυνος, ς, ὁ, laus, ex ὅπι & ἀνος
laus. — παρίσημι listo, assisto probo imper. pass. præf.
hic.

hic. — συνηγορέω patrocinor, &c. Th. ἀγορῇ forum.
 — βοηθῆς vid. c. 13. — παρεσκευάζω, præparo, compono, f. ἀσω, p. παρεσκευάσαι, p. p. -ασμαι paratus sum, a. πᾶν & σκευάζω paro; Th. σκεύος, εἰς, τὸ, vas. — πλεονεκτέω quæstui habeo, supero, superior sum f. ἡσω, p. πεπλεονέκτηκα, a. 1. sub. pass. πλεονεκτῶ, ex πλέον pro πλεῖον plus, & ἔχω habeo. — ἀνέχομαι tolero, imperf. a. & η-νεχόμαι, f. ανέξομαι, a. 2. m. ἀνεχόμαι; Th. ἔχω. imper. hic. — ὀρέγω seu ὀρέγνυμι porrigo, extendeo, f. ξω. ὠρέχω, p. m. ὀρέγομαι appeto, expeto cum gen. f. ξομαι, a. 1. pass. ὠρέχθηκα, a. 1. m. ὠρεξάμαι, inf. præf. m. hic. — αἰσθένεια, αἰσ, η, infirmitas, ab α & θέντῳ robur. — ὅπερικη, αἰσ, η, æquitas, moderatio, ab ὅπερικης, εἰς, οἱ η, æquus; Th. ἔκω similis sum. — πενία, αἰσ, η, paupertas, a πένομαι laboro, p. m. πέπονα. — ὠφελέω juvo, profum, f. ἡσω, p. ὠφέληκα, a. 1. pass. ὠφελήθηκα. — τελεθλάω morior, ad finem perduco f. ἡσω p. τελελθηκα. a. 1. part. τελεθλίσας, dat. plur. hic. — παρεκκλάζω vid. sup. c. 18. — μέτεις adest, a μέταιη intersum. — μοχθηρός, οὐ, οὐ, calamitosus, malus, improbus, a μοχθός, οὐ, οὐ, labor. — ζηλός æmular, ὡσω, ἐγγῆλως a ζῆλος, οὐ, οὐ, æmulatio, invidia. — κερδαίνω lucror, lucrificatio, f. -ανῶ, p. κεκέρδηκα; Th. κέρδος, εἰς, τὸ, lucrum. — ζημιώα damnum affero, f. ὡσω, p. ἐγημίωκα; Th. ζημία, αἰσ, η, damnum, a. 1. part. hic.

19. Ἐπιμελέομαι curam gero, curo. f. ἡσομαι, p. ὅπιμελημαι, a. 1. ὅπιμελήθηκα præf. imper. Th. μέλει curæ est. — φρόνησις, εως, η, prudentia, intelligentia, a φρονέω intelligo; Th. φρέω, ενός, η, mens; vid. c. 4. ἀσκέω c. 4. — παρέχω vid. c. 13. — ὅπιτελέω perago, exsequor ἐσω; Th. τέλος finis. — δύνη, subj. præf. a δύναμαι possum. — δοκέω videor, probo, f. δόξω r. δοκίσω, a. 1. part. — προορέω prospicio. perf. προεώρεκα; Th. ὁρέω video, infin. præf. — ὅπίση Att. pro ὅπισασαι, 2 pers. sing. præf. ab ὅπισαμαι scio, imperf. ὅπισάμαι, το, αἰο, f. ὅπιστομαι, ex ὅπι & ἵσαμαι, vel ὕσημι scio, facta Epenthes. lit. τ. — συμφέρω conduco, f. συνοίσω, &c. — ἐντυχέω felix sum, f. ἡσω, ab ἀδ bene, & τύχη fortuna; Th. τυχάνω assequor. — πειχαρής, εἰς, οὐ η, supra modum lætus; Th. χαίρω lætor. — ὅιδα pro οἰδαθα per sync. 2 per. sing. præf. m. pro οἴδας, ab εἴδω, scio p. m. οἴδα. —

σιγὴ, ἡς, ἡ, silentium, a σιγάω, ἥσω, σισίγηκα. — συμ-
βαίνοσι τῶν ἀγαθῶν pro ἀγαθοῖς, Attice enim substanti-
vum adjectivo, ut plurimum non respondet casu, sed ele-
ganter permutatur genitivo plurali, qui plerumque vestitus
est articulo; Sylvan. — μηδέτερος, ἐρε, εον, neuter.
— ἀππό, absurdus, inconveniens; Th. πάπο locus.
— ἐνλαβέομαι vereor, caveo, ἥσομαι, p. ἐνλαβημαι; Th.
λαμβάνω. vid. c. xv. — φόγός, ο, ὁ, vituperatio a φένω
vitupero φέξω, &c. — κινδυνός, ο, ὁ, periculum. —
πειρῶ vid. c. xiii. — ζῆν pro ζῶν Doricē. — ασφάλεια,
ας, η, securitas, firmitas, ab α, & σφάλλω, f. σφαλῶ &c.
supplanto, evertō. — συμβῆ a. 2. subj. act. a συμβάνω
evenio. — κινδυνός periclitior, reg. — τελθυτοσαι a. 1.
infin. a τελθυτάω morior, ad finem perduco, f. ἥσω, p.
reg. a τελενή, ἡς, η, mors, finis; Th. τέλος finis. —
περιέλοω finio, termino, f. ὥσω p. reg. p. pass. πεπερστωμαι
per sync. πέπερωμαι fato destinatus sum, unde particip. hic;
Th. πέρχεται, αίρω, τὸ, finis. — καλέκοινα, ας, ε, a. 1. a
καλακένω judico. — διποθανεῖν, a. 2. infin. ab διποθνήσκω
morior. — διπονέμω tribuo, νεμω, διπονενέμηκα, a. 1.
hic.

20. Ἐιρημένός, η, ον, dictus, part. perf. ab εἰρημαι,
Att. pro ἔρημαι, a ῥέω alii ab ἐρέω. — διέλαθον, a. 2.
a Διχλανθάνω, f. -λήσομαι, p. -λέληκα. — προειλόμειν,
a. 2. m. a. προαιρέω, ἥσω, -ηρηκα πραοπτο; Th. αιρέω capio,
a. 2. εῖλον. — καλαλιπεῖν a. 2. infin. a καλαλέιπω re-
linquo. — εἰδήσεις, f. 1. ab εἰδέω. — διρήσεις, f. 1. ab
ἐνεργω. — ζητῆσις subj. præf. ζητέω, ἥσω, ἐζήτηκα. —
ταμιεῖον, ο, τὸ. — προφέρεις subj. præf. a προφέρω pro-
fero. — αἴθησιν a. 1. indic. pass. ab οἴημαι vel οἴμαι
puto, p. ὠημαι. — χοῖλος pro χοῖμι Att. a. 2. opt. act.
ab ἔχω habeo, &c. a. 2. ἔχον. — Διχμαρτάνω pecco,
ἥσω, -ημαρτηκα, a. 2. -ημαρτον, opt. hic. Th. αμαρτάνω.
— σιλίον, ο, τὸ, cibus; Th. σῖτος, ο, ὁ, frumentum.
— superlat. ab ὅγιεινος sanus; Th. ὅγινης, id. — συ-
νεξαμαρτάνω una erro, vid. sup. — πλησιάζονται, part.
præf. acc. pl. a πλησιάζω, accedo, familiariter ad aliquem
accedo; f. ασω, d. Th. πλησίον prope. — ναθεῖσιν, ἥσω,
νεναθεῖηκα, admoneo, part. præf. a νόος, νῦς, ο, & τιθη-
μι. — ἐγνωκέναι, perf. infin. a γινώσκω. — τεκμήρειν,
ο, τὸ, certum signum, a τέκμαρ, αίρω, τὸ, finis, item sig-
num.

num. — *χρώμμι* part. præs. a *χράμμαι*, utor. — *θητάσω*, *τιω*, colloco, impero, f. *ξω*, p. -*τίταχα*, Th. *τάσω* ordino. — *εἰκὼς*, *οἶτος*, *πὼ*, verisimilis, ab *εἰκὼ* similis sum, item cedo. — *ταροξύνω* exacerbo, f. *υνῶ*, p. *ταρώξυγκα*; Th. *όξυς* acutus, a. 1. opt. pass. hic. — *όρέγω* vel *όρέγνυμι* porrigo, *ξω* p. *ώρεχα*; præs. m. *όρέγμομαι* appeto, cum gen. f. 1. *όρέξομαι*, a. 1. pass. *ώρεχθλι* a. 1. infin. hic. — *καλαμωθάνω* disco, considero, -*θήσω*, -*μεμάθηκα*, a. 2. opt. hic — *γνησίας* adv. genuine, a *γνήσιος* legitimè genitus. — *ράθυμέω* remisso sum animo, ex *ράθυμ* remissus, piger. — *τλησμονή*, *ης*, *η*, satietas; Th. *τλέτο* plenus. — *ταεχπήγνυμι* configo, f. *ξω*, p. *ταεχθέντηχα*, p. m. -*τέπηγα*, hæreo, 3 pl. hic, hærent. — *εἰλικρινής*, *έτος*, *ό*, *η*, distinctus, nom. pl. hic. ab *εἰλη* splendor, &c *κείνομαι* fecerno. — *καίκες* pro *η* ἐκεῖ. — *ηδομαι* delector, f. *ησομαι* p. *ησμαι*, a. 1. part. pass. hic; Th. *ηδὺς* suavis. — *λυπέω* doleo, *ησω*, *λελύπηκα*, a. 1. pass. hic; Th. *λύπη* dolor.

21. *Μνημονίω* memoria teneo, f. *δέσω*, indic. præs. Th. *μνάομαι*. — *αιθεσις*, *εως*, *η*, Th. *αιθάνομαι* sentio. — *Διεπονέω* & *Διεπονέομαι* elaboro, exerceo, ægrè fero, a. 1. pass. *διεπονήθλι*; Th. *τένομαι* labore, ago, p. m. *τέπονα*. — *ἐνθυμέομαι* cogito, -*ησομαι*, *ἐντεθύμημαι*; Th. *Θυμὸς* animus. — *τεποίηλαι* perf. pass. a *τοιέω*. — *οἰόν τε* cum infinitivo idem quod *διωτίν* possibile, vid. *οἶτος*. — *θηππλήσω* vel *-τιω* increpo, cum dat. f. *ξω*, p. *θηππέπληχα*, ex *τλήσω* percutio. — *θηπηκής*, *έτος*, *ό*, *æquus*, clemens, ab *εἰκὼ* cedo, similis sum. — *φάσκω* Poet. pro *φημι* dico. — *Διφέρω*, &c. differro, antecello. — *τυχῶν*, *όντος* consecutus, item obvius, vulgaris, a. 2. part. a *τυγχάνω*, a. 2. *ἐτυχον*. — *εἰκότως* ut par est, similiter, ab *εἰκὼ* similis sum, cedo, f. *ξω*, p. m. *εἰσκα*. — *ψύδω*, decipio, fallo, f. *ψύσω*, p. *ψύδηκα*. — *διπονιμάζω* vel *διπονιμάω* reprobo, rejicio, f. *άσω*, p. *διπονιμάκα*, p. pass. -*σμαι*. — *έλατλόω* minuo, f. *ώσω*, p. *ηλατληκα*, ab *έλαχὺς* parvus. — *Φημι* dico, f. *Φήσω*, 1 per. plur. hic. — *τροδότης*, *ς*, *ό*, proditor, Th. *δίδωμι*. — *έγχειρίζω* in manus trado, f. *ίσω*, p. *ικα* a. 1. hic. — *κατέσηται*, a. 2. act. a *καθίσημι* constituo. — *σοχάζομαι* collineo, ad scopum tendo, conjecto, f. -*άσομαι*, p. *εσόχασμαι*, a. 1. infin. m. hic. — *οἰκεῖτο*, *α*, *ον*, superlat.

Iat. hic. domesticus, conjunctus; Th. ὅικος domus. — ἀγλώς manifesto, reg. a. i. infin. hic; Th. ἀγλός manifesto.

22. Γεννάω gigno f. γένω, reg. a. i. part. hic. — μυῶς, s, ὁ, verbum, fabula. — τιμωεῖα poena, ex τιμῇ ultio, & ὀργίω video. — κολάζω f. σω, reg. -p. pass. -σματ. a. i. act. hic. — ὀρέγομαι appeto, f. -ξομαι a. i. m. ὀρεξάμιλιν cum gen. — ἐρέω seu ῥέω dico f. ῥήσω, p. ἐρρηκα, Att. εἴρηκα, ut hic. — αἴραγι -vel -γινώσκω lego. — βλαστία, αἴρω, πή, germen, a βλαστάνω germino. — καθιζάω sedeo, insideo. — ἀπείρως imperitè, ab ἀπειρος imperitus, expers, ex a priv. & πεῖρξ conatus, experientia. — ὅπικεψίω prævaleo, supero, cohibeo, f. γένω, p. ὅπικεψίτηκα, a. i. opt. Æol. Th. κεφίως, ερω, πή, robur.

F I N I S.

22 JY 59

